

Katri Sillanpää

**AI NIIN, SE HARTAUS...!
Hartausmateriaalia isosille**

Opinnäytetyö

KESKI-POHJANMAAN AMMATTIKORKEAKOULU

Kansalaistoiminta ja nuorisotyö

Lokakuu 2010

TIIVISTELMÄ

Yksikkö Humanistinen ja kasvatusala, Ylivieskan yksikkö	Aika Lokakuu 2010	Tekijä/tekijät Katri Sillanpää
Koulutusohjelma Kansalaistoiminta ja nuorisotyö		
Työn nimi Ai niin, se hartaus...! Hartausmateriaalia isosille.		
Työn ohjaaja KT Reetta Leppälä	Sivumäärä 29	
Työelämäohjaaja Kirkkoherra Ilkka Tornberg, Limingan seurakunta		
<p>Opinnäytetyönäni kokosin hartausmateriaalipaketin Limingan seurakunnan isosille. Materiaalin tarkoituksena on toimia apuna ja virikkeenä isosille, jotta he voisivat itsenäisemmin toimia osana rippikoulun hartauselämää. Isosen tehtäviin kuuluu usein hartauden pitäminen, mutta koulutuksesta ja ohjauksesta huolimatta heillä ei välttämättä ole valmiuksia tehdä täysin omia hartauksia. Materiaalissa on otettu huomioon Rippikoulusuunnitelma 2001:n teemat elämä, usko ja rukous sekä rippikoulun opetuskokonaisuudet. Materiaali sisältää valmiita hartauksia sekä virikemateriaalia. Hartaudet on jäsennetty teemoittain Isä meidän –rukouksen alle. Jokaiseen hartauteen on liitetty valmis rukous, musiikkiehdotuksia sekä ”mieti myös” –osuus, joka kehottaa isosta omaan pohdintaan aiheesta.</p> <p>Työn teoriaosuudessa käsitellään lyhyesti rippikoulun opetussuunnitelmaa sekä rippikouluikäisen nuoren uskonnollista maailmaa, isostoimintaa ja hartautta.</p>		
Asiasana Rippikoulu, isostoiminta, hartauspuheet		

ABSTRACT

<p>CENTRAL OSTROBOTHNIA UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES Humanities and Education, Ylivieska</p>	<p>Date October 2010</p>	<p>Author Katri Sillanpää</p>
<p>Degree programme Civic Activity and Youth Work</p>		
<p>Name of thesis Ai niin, se hartaus...! Devotional material to group leaders</p>		
<p>Instructor Ed.D Reetta Leppälä</p>	<p>Pages 29</p>	
<p>Supervisor Parson Ilkka Tornberg</p>		
<p>The objective of this thesis was to collect devotional material for young confirmed volunteers of Liminka parish. The purpose of this material is to help and inspire them to act more independently as a part of the devotions in the confirmation classes. Giving devotions is one of the duties that young confirmed volunteers have. Despite guiding and training they may not have enough capacity to prepare a devotion of their own. The material takes into account the subject matter of the classes and the themes of Confirmation class curriculum 2001: life, faith and prayer. The material contains ready plans for devotions and material to inspire the young volunteers. Devotions are classified by their themes under Lord's Prayer. The devotions contain a prayer, music recommendations and "things to think"- part, which invites the young confirmed volunteer to reflect his or her own thoughts.</p>		

The theory part of this work tells briefly about Confirmation class curriculum, the religious development of a teenager, group leading training and devotions.

Key words

Confirmation class, young confirmed volunteer training, devotions

TIIVISTELMÄ
ABSTRACT
SISÄLLYS

1 JOHDANTO	1
2 RIPPIKOULU	3
2.1 Elämä, usko, rukous -rippikoulun opetussuunnitelma.....	3
2.2 Rippikouluikäisen nuoren uskonnollinen maailma	4
3 HARTAUS	8
3.1 Millainen on hyvä hartaus?	9
3.2 Hartaus rippikoulussa	11
4 ISOSTOIMINTA	14
4.1 Mikä on isonen?.....	14
4.2 Mitä on isostoiminta?	15
4.3 Isostoiminta Limingan seurakunnassa	16
4.4 Isonen hartaudenpitäjänä	18
5 AI NIIN, SE HARTAUS...! –MATERIAALIN SYNTY	19
5.1 Lähtötilanne	19
5.2 Materiaalin kokoaminen ja työstäminen	20
5.3 Palaute ja korjaukset	22
6 POHDINTA	25
LÄHTEET	27

LIITTEET

LIITE 1: Palautekaavakkeet

LIITE 2: Ai niin, se hartaus...! Hartausmateriaalia isosille

1 JOHDANTO

Syksyllä 2010 aloittelin uutta isoskoulutusta reippaan nuorisojoukon kanssa. Kävimme läpi isoskoulutukseen kuuluvia asioita, ja nuoret saivat merkitä asteikolla 1-5 kuinka tärkeänä he kokevat erilaiset teemat aikuiseksi kasvamisesta kiusaamiseen tai hartauden pitämisestä leikkien vetämiseen. Suurimman osan mielestä hartauden pitäminen oli tärkeä isosen taito, mutta joukkoon mahtui myös niitä, joiden mielestä se ei ollut lainkaan tärkeää. Myöhemmin iltapäivällä kokoonnuimme vanhojen isosten kanssa, joilla oli alkamassa toinen isoskoulutusvuosi. Kyselin, millaisia asioita he haluaisivat tulevissa koulutuksissa käsitellä. Yksi vastauksista oli hartaus; ”tarvittais vähän lisää opastusta”.

Vaikka rippikoulu on viime vuosikymmenien aikana muuttunut nuorten mielissä yhä enemmän hauskaksi yhdessäoloksi uskonnollisten odotusten vähentyessä, kokee kuitenkin valtaosa nuorista rippikoululla olleen selkeää ja monipuolista uskonnollista antia (Niemelä 2005, 272). Yksi syy tähän lienee rippikoulun hartauselämä. Lähes kaikissa Suomen seurakunnissa hartauden pito on yksi isosille kuuluvista tehtävistä. Tehtävä ei ole helppo: mennä lähes oman ikäisten nuorten eteen puhumaan Jumalasta.

Tämän työn tarkoituksena oli tuottaa hartausmateriaalipaketti isosten käyttöön. Vaikka isokset saavat ohjausta ja koulutusta hartauden valmistamiseen ja pitämiseen, on heillä usein vaikeuksia tuottaa täysin omia hartauksia. Ai niin, se hartaus...! – materiaalin tarkoituksena on antaa virikkeitä ja ohjata isosia omien hartauksien tekemiseen sekä toimia hätäapuna hartauden puuttuessa, mutta toisaalta tukea myös nuoren omaa hengellistä kasvua. Materiaali sisältää valmiita hartauksia, joihin on liitetty rukous, raamatunkohtia sekä musiikkiehdotuksia. Virikemateriaalina toimivat tarinat, runot sekä hartauksiin liitetty ”mieti myös”-osio. Ma-

ateriaalin suunnittelussa lähdin liikkeelle Rippikoulusuunnitelma 2001:n teemoista elämä, usko ja rukous sekä rippikoulun opetuskokonaisuuksista. Tutustuin myös rippikouluikäisen nuoren uskonnolliseen maailmaan ja maailmankuvaan, sekä pohdin, millainen on hyvä hartaus.

Annoin valmiin materiaalipaketin arvioitavaksi isosille ja rippikoulutyötä tekeville seurakunnan työntekijöille. Annetun palautteen perusteella muokkasinkin hartauksia sekä tein korjauksia ja lisäyksiä. Materiaali on tehty Limingan seurakunnan isosten käyttöön, mutta toivon siitä olevan hyötyä myös muiden seurakuntien isosille ja työntekijöille.

2 RIPPIKOULU

Rippikoulu on kirkkomme suuri menestystarina. Vuosittain rippikoulun käy noin 84% ikäluokasta. Rippikoulu on kasteopetusta, joka huipentuu konfirmaatioon, jossa nuori tunnustaa uskon, johon hänet on kastettu. Konfirmaatio antaa oikeuden kirkolliseen avioliittoon vihkimiseen ja kummina toimimiseen. Konfirmoitu saa myös osallistua itsenäisesti ehtoolliselle sekä asettua 18-vuotiaana ehdokkaaksi seurakuntavaaleissa. (Mikä on rippikoulu? 2010.)

Rippikoulu kestää vähintään puoli vuotta. Opetuksen kokonaistuntimäärä on 80 tuntia. Ryhmässä voi olla enintään 25 nuorta, poikkeustapauksista päättää kirkkoki tai seurakuntaneuvosto. Erityisryhmien suositeltava ryhmäkoko on 8 nuorta, vaikeasti kehitysvammaisten ryhmäkoko on neljä. Opettajien ja avustajien määrä suhteutetaan ryhmän kokoon ja luonteeseen. Pääsääntöisesti jokaista alkavaa kymmentä nuorta kohden on kokoaikaisesti läsnä vähintään yksi työntekijä. Jos ryhmä vaatii erityishuomiota tai -osaamista, otetaan se huomioon myös työvoimassa. Rippikoulua johtaa pappi tai lehtori, muina opettajina toimivat kanttorit, nuorisotyönohjaajat sekä muut seurakunnan viranhaltijat, riippuen rippikoulun ohjesäännöstä. Lisäksi varsinkin leireillä työskentelee varttuneempia nuoria eli isosia ryhmänohjaajina, yleensä isonen 5-6 rippikoululaista kohden. (Rippikoulusuunnitelma 2001, 40-41; Poisuo & Rissanen 1998, 220-223.)

2.1 Elämä, usko, rukous -rippikoulun opetussuunnitelma

Nykyinen rippikoulusuunnitelma nostaa rippikoulun perustaksi seurakuntayhteyden. Sisällöllisen perusrakenteen antaa Katekismus, josta nousevat esiin teemat: elämä, usko ja rukous. Näiden teemojen mukaan on jäsennetty myös opetus,

joka on jaettu kolmeen jaksoon: aloitus (6-12 tuntia), perusjakso (44-56 tuntia) ja päätös (4-10 tuntia). Näiden jaksosten ohessa kulkee seurakuntayhteys (8-16 tuntia). Jokaiselle jaksolle on annettu tavoitteet, ja perusjaksolle myös opetettavat osa-alueet, jotka on jaettu elämä-usko-rukous – teemojen mukaan. *Aloituskaksikon* yleis-tavoitteena on, että nuori tuntee kuuluvansa ryhmään ja suuntautuu yhteiseen oppimiseen ja rippikoulutyöskentelyyn. *Perusjakso* keskittyy nuoren elämän kan-nalta tärkeisiin kysymyksiin sekä nuoren kristillisen kasvun tukemiseen. Osata-voitteena on, että nuori löytäisi jumalanpalveluksesta ja rukouksesta tavan olla ja elää Jumalan kasvojen edessä. Opetuskaksikon rakentuvat kolminaisuusopin mukai-esti: Isä – Luominen, Poika – Lunastus ja Pyhä Henki – Pyhitys. (Rippikoulu-suunnitelma 2001, Liite: rippikoulun tavoitteet ja niiden sisällöt.) Tavoitteena on, että nuori jäsentää itselleen kokonaiskuvaa uskosta ja sen merkityksestä elämäs-sään. *Päätöskaksikon* keskeisiä sisältöjä ovat opitun jäsentäminen, koostaminen, arvi-ointi, nuorten mahdollisuudet osallistua seurakunnan toimintaan, konfirmaation merkitys sekä konfirmaatioon valmistautuminen. Tavoitteena on, että nuori liittää oppimansa laajempiin kokonaisuuksiin ja löytää sille merkityksen elämässään. (Pruuki 2010, 102-103.)

Nuoren hengellistä kasvua rippikoulussa tuetaan antamalla mahdollisuus osallis-tua jumalanpalveluksiin, hartauksiin ja hiljentymiseen. Jokaiseen rippikouluryh-män tapaamiseen olisi hyvä sisällyttää jossain muodossa rukousta, hiljaisuutta ja mietiskelyä. Näin rippikoulusuunnitelman teemat: elämä, usko ja rukous ovat tii-viisti yhteydessä keskenään. (Pruuki 2010, 105.)

2.2 Rippikouluikäisen nuoren uskonnollinen maailma

Nuoruus on elämänvaihe, jonka aikana yksilö kohtaa merkittäviä sosiaalisia ja psykologisia muutoksia. Jean Piagetin mukaan oleellinen muutos ihmisen ajatte-

lussa tapahtuu varhaisnuoruuden aikana, jolloin lapsen ajattelu laajenee konkreettisen ja tässä hetkessä tapahtuman ymmärtämisestä hypoteettisiin päätelmiin, teorioihin ja tulevaisuuteen. Tämä mahdollistaa muodollisen ajattelun eli lapsi kykenee testaamaan mielessään erilaisia vaihtoehtoja ongelman ratkaisemiseksi. Oma-kohtaisuus lisääntyy myös moraalissa ja maailmankatsomuksessa. (Piaget & Inhelder 1977, 126-128; Pruuki 2010, 52.)

Siirtyminen konkreettisten operaatioiden vaiheesta formaalisten operaatioiden vaiheeseen merkitsee myös ns. abstraktis-symbolisen ulottuvuuden saavuttamista. Tämä tarkoittaa, että nuoren on mahdollista ymmärtää aiempaa paremmin Raamatun kielikuvia, vertauksia ja symboleja, jolloin hän kykenee syvemmin ymmärtämään, mistä kristinuskossa on kysymys. (Tamm 2002, 179; Pruuki 2010, 52.) Toisaalta kyky abstraktiin ajatteluun voi edistää nuoren vieraantumista kristinuskosta, koska abstraktioiden hahmottaminen monimutkaistaa uskonnollista ajattelua. Tällöin voi olla helpompi hylätä vaikeat uskonnolliset asiat kuin ryhtyä ratkaisemaan niitä. (Pruuki 2010, 52.)

Ajattelukyvyn monipuolistumisesta huolimatta nuoruuden kehitysvaiheelle on ominaista auktoriteetti-usko. Nuori omaksuu helposti ja kritiikittömästi erilaisten auktoriteettien, kuten kirkon edustajien, näkemyksiä. Uskonnollinen ajattelu on usein luonteeltaan mustavalkoista ja ehdotonta, ja ehdottomat uskonratkaisut ovat yleisempiä kuin missään muussa ikävaiheessa. (Niemelä 2004.)

Amerikkalaisen uskontopsykologin James W. Fowlerin teoria erottaa kuusi eri vaihetta ihmisen uskonnollisessa kehityksessä. Fowlerin mukaan nuoruusiässä on tyypillisimmillään synteettis-sovinnainen usko, joka jää pysyväksi tilaksi monille aikuisillekin. Tässä vaiheessa usko tarjoaa selkeän identiteetin ja elämänkatsomuksen elämän monimuotoisuuden keskellä. Myös Fowlerin teorian mukaan ih-

minen pitää nuoruusiässä tiukasti kiinni uskomuksistaan eikä arvioi niitä kriittisesti. Erilaisuus voidaan kokea uhkaavana ja henkilö on tiukasti sidoksissa auktoriteetteihin tai arvostamaansa ryhmään. (Pruuki 2010, 54-55.)

Ranskalainen Jean Pierre Deconchy on tutkinut lasten ja nuorten jumalakäsityksiä käyttäen semanttista menetelmää, jolloin tutkittavat eivät tiedä, mihin pyritään. Näin vähennetään virhelähteitä ja voidaan saada objektiivisempaa tietoa. Deconchyn mukaan 15-16 –vuotiaana jumalakäsitys sisäistyy. Jumalan ominaisuudet ja hänen suhteensa ihmiseen muuttuvat ulkoisesta sisäiseksi todellisuudeksi; turvallisuudeksi, lohdutukseksi ja ääneksi, joka varoittaa ja nuhtelee. Nuori tietää, että Jumala on henkinen, näkymätön ja jotain erilaista kuin minkään inhimilliseen elämään kuuluva. (Tamm 2002, 50.)

Uskonnolliseen kehitykseen ja elämään kuuluu väistämättä myös epäilyjä. Uskonnollisen ajattelun murrosvaiheeseen liittyy käsite transitionaalinen ateismi, joka tarkoittaa ennen hyväksytyt käsityksen täydellistä kieltämistä. Uudelle kehitysvaiheelle täytyy saada tilaa, joka tapahtuu ei-tyydyttävän vaiheen väistymisellä. (Pruuki 2010, 56.)

Aino-Elina Kilpeläisen tutkimuksen ”Nuorten jumalakäsityksen muuttuminen rippikoulussa” (2008) mukaan nuoret pohtivat Jumalaa varsin vähän ennen rippikoulua. Rippikoulussa nuorten jumalakäsityksissä tapahtuu monenlaisia muutoksia. Rippikoululaiset ovat kuitenkin heterogeeninen ryhmä, jonka jäsenet voidaan jakaa kolmeen tyyppiin. A-tyypin nuoret liittivät jumalakäsitykseensä rippikoulun aikana yksittäisiä, usein melko irrallisia kristillisiä käsitteitä, jotka eivät vaikuta kovin sisäistyneiltä. B-tyypin nuoret sisäistävät kolminaisuusopin jokseenkin hyvin osaksi jumalakäsitystä. C-tyypin nuoret taas eivät omaksu kristillisen jumalakäsityksen elementtejä omaan jumalakäsitykseensä sellaisenaan, vaan tulkitsevat

niitä oman persoonallisen jumalakäsityksensä näkökulmasta. Pääsääntöisesti muutokset jumalakäsityksissä tapahtuivat kuitenkin rippikoulun tavoitteiden suunnassa: kristilliset piirteet jumalakäsityksessä lisääntyivät. (Kilpeläinen 2009, 285-286.)

Rippikoululla on tärkeä tehtävä toimia paikkana, jossa nuori voi pohtia omaa jumalakäsitystään ja maailmankuvaansa turvallisessa ympäristössä. Monille rippikoulu voi olla ensimmäinen - ja viimeinen - tilaisuus miettiä uskontoon liittyviä asioita. Nuorten jumalakäsityksiin ja niiden muuttumiseen tulisi kiinnittää opetuksessa huomiota, sillä aiemmat käsitykset vaikuttavat uuden oppimiseen (Kilpeläinen 2009, 287).

3 HARTAUS

Hartaus on uskonnollinen tilaisuus, jossa on koolla suljettu joukko. Hartauden tavoite on usein pedagoginen, joka tässä tapauksessa tarkoittaa, että hartauden pitäjä yrittää saada kuulijat uskomaan, toivomaan ja rakastamaan. Hartauden tavoitteena on myös uskonnollisen eli hartaan tunnelman synnyttäminen. (Peura 2007.) Luterilaisen kirkon Aamenesta öylättiin sanasto rinnastaa hartauden rukoushetkiin, jotka ovat pieniä jumalanpalveluksia (Aamenesta öylättiin. Kirkollinen sanasto 2010). Rukoushetkiin ja jumalanpalveluksiin löytyvät omat kaavansa, hartaus voi olla vapaamuotoisempi ”hengellinen hetki”. Hartauteen voi kuulua puhetta, rukousta, musiikkia, draamaa, hiljaisuutta, virsiä tai hengellisiä lauluja, toimintaa, uskontunnustus ja siunaus. Käytännössä hartaus siis voi saada hyvin monenlaisia muotoja ja käsitellä melkein mitä tahansa aihetta. Hartauden erottaa kuitenkin muista puheista tai hiljaisesta mietiskelystä uskonnollisuus ja rukous.

Hartauden harjoittamisen raamatulliset juuret löytyvät jo Vanhasta testamentista, jossa kerrotaan Jumalan palvelemisen tapahtuneen aluksi pyhäkköteltassa, Salomonin ajasta alkaen temppelissä sekä pakkosiirtolaisuudesta lähtien myös synagogissa. Juuri synagogapalvelusta voidaan pitää meidän jumalanpalveluksemme esikuvana, sillä toisin kuin temppelipalvelus se ei sisältänyt uhria, ainoastaan Raamatun lukua, rukousta, laulua ja joskus saarnan. Uusi testamentti kertoo meille kuinka Jeesus meni tapansa mukaan synagogaan (Luuk. 14:6) ja kuinka alkuseurakunta kokoontui yhteen (Apt. 2:44-46). (Peura 2007.)

3.1 Millainen on hyvä hartaus?

Dosentti Seppo Suokunnas on listannut hyvän saarnan tuntomerkkejä, jotka mielestäni sopivat myös hartauspuheeseen. Näistä tärkeimmät ovat raamatullisuus, evankelisuus sekä se, että saarna/ hartaus vastaa kuulijakunnan tarpeisiin. (Suokunnas 2005.) Juhana Torkki on taas kirjassaan Puhevalta. Kuinka kuulijat vakuutetaan (2006) listannut ohjeita hyvän puheen pitämiseen. Näitä ohjeita voi soveltaa myös hengelliseen puheeseen: 1) Puhu selvästi ja käytä hyvää kieltä, 2) Esitä asia niin, että se on helppo ymmärtää, 3) Luo odotuksia, 4) Puhu siitä, mikä kuulijoita kiinnostaa, 5) Ota kantaa ja provosoi. (Torkki 2006, 118.)

Koska hartaus on uskonnollinen tilaisuus, tulisi sen perustua Raamattuun. (Suokunnas 2005.) Hartaus ei kuitenkaan saarnan tapaan ole varsinaista Raamatun selittämistä, mutta koska hartauden tehtävänä on myös kertoa evankeliumia, tulee pääosassa olla kolmiyhteinen Jumala eikä esimerkiksi Nalle Puh.

Suokunnaksen mukaan saksalainen teologi Horst Hirschler on todennut: ”Joka aikoo saarnata, hänen tulee ensin yrittää kuunnella Raamatun tekstissä esiintyvää uskonkokemusta Jumalan puheena oman elämänsä kontekstissa” sekä ”Raamatullisen saarnan tulee olla kotonaan meidän elämämme arkipäivässä...” (Suokunnas 2005). Raamatuntekstillä tulisi siis olla henkilökohtaista merkitystä hartauden pitäjälle. Samoin hänen tulisi miettiä, minkälaisiin ajankohtaisiin ihmisten elämänskysymyksiin tämä raamatunkohta antaa vastauksen (Suokunnas 2005).

Ihanteellisin tilanne on tietenkin silloin, kun puhuja ja kuulijat ovat kiinnostuneita samasta asiasta. Torkki puhuu myös määrätynlaisesta ajasta, kairoksesta, jolla tarkoitetaan otollista aikaa, oikeanlaista hetkeä. Puhujan on siis tiedettävä ja tiedotettava vallitseva ilmapiiri, aistittava kuulijoiden odotukset. (Torkki 2006, 113.)

Erilaiset tarinat ovat hyvä keino luoda odotuksia, varsinkin, jos ne ovat kertojan omasta elämästä. Hyvissä kertomuksissa ja tarinoissa on jotakin, mikä koskettaa ihmistä syvällä tiedostamattomalla tasolla ja jättää ihmiseen jälkensä. Kertomuksilla on vanhastaan ollut ihmisiä yhteen kokoava voima; kertomusta ei vain tultu kuulemaan vaan samalla ryhmä sitoutui tiiviimmin yhdeksi. Avaamalla itsensä kertoja houkuttaa kuulijat mukaan. (Luumi 2005, 205, 207.)

Hyvä hartaus ei kuitenkaan ole pelkkää puhetta. Itse asiassa hartaus voidaan toteuttaa vaikka kokonaan puhumatta. Tästä hyvänä esimerkkinä toimii esimerkiksi Klovnimessu, joka on miimisesti toteutettu jumalanpalvelus (Kinanen 2008, 122). Hiljaisuus voi olla nykynuorelle uusi kokemus, joka voi aluksi tuntua kiusalliselta tai hankalalta. Usein nuoret kuitenkin kaipaavat hiljaisuutta ja moni kertoo nauttineensa rippileirin hiljaisista hetkistä.

Draamoja voidaan käyttää hartautena tai sen osana. Draamaa voidaan kuvailla sellaiseksi toiminnaksi, joka sisältää sanojen ulkopuolisen elementin ja on siitä syystä tajuttava toimintana tai nähtävä esityksenä tullakseen ymmärretyksi. Kristillisessä draamassa on kysymys siitä, miten osallisuus Jumalan läsnäoloon ja pelastavaan toimintaan maailmassa voisi tulla jaetuksi niin luovasti ja luontevasti kuin mahdollista. (Törmä 2008, 73, 75.) Parhaimmillaan draama avaa silmiä ja sydämiä; auttaa näkemään maailman ympärillämme sekä ymmärtämään uskon salaisuuksia.

Hartaushetkessä ympäröivällä tilallakin on merkitystä. Parasta olisi, jos hartaus voitaisiin pitää aina erillisessä hartaushuoneessa tai rippileirillä erillisessä sakraalitullassa tai leirikirkossa. Toki mikä tahansa tila saadaan muuttumaan hartaustilaksi yksinkertaisimmillaan pienellä alttarilla, jossa on kynttilä ja Raamattu. Hartauden pitämisessä kannattaa kiinnittää huomiota myös visuaalisuuteen; jokaisen on

helpompi keskittyä, jos on jotain, mitä katsella. Jos hartaudessa ei ole puheosuutta, korostuvat audiovisuaaliset elementit eli se mitä kuulemme ja näemme.

Hartauteen osallistujat voivat myös konkreettisesti olla mukana hartauden toteuttamisessa. Voidaan käyttää esimerkiksi rukoushelmiä tai -kiviä, oman rukouksen tai synnintunnustuksen kirjoittamista, lattiakuvia tai sisaruspiiriä.

Rippikoulussa toteutettavissa hartauksissa, rukoushetkissä ja jumalanpalveluksissa on tärkeää olla riittävästi vaihtelua mutta myös toistoa. Toistaminen luo turvallisuutta ja antaa nuorelle mahdollisuuden täysipainoisempaan osallistumiseen. Vaihtelu taas antaa mahdollisuuden tutustua kirkon monipuoliseen rukouselämään jumalanpalveluksien, meditaatioiden, hiljaisuuden retriittien tai pyhiinvaellusten muodossa. (Pruuki 2010, 105.)

3.2 Hartaus rippikoulussa

Rippikoulusuunnitelma 2001:n mukaan yksi olennainen osa rippikoulun erityisluonnetta tulisi olla hengellinen elämä ja spiritualiteetti. Jokaiseen rippikouluryhmän tapaamisen tulisi sisältyä jossain muodossa rukouksen, hiljaisuuden, mietiskelyn ja raamattutyöskentelyn aineksia. (Rippikoulusuunnitelma 2001, 19.) Limingan seurakunnassa rippikoulujen hartauselämä pyritään liittämään päivän teemaan. Leireillä pidetään päivittäin leirikirkkojen lisäksi aamu- ja iltahartaudet. Rippikouluryhmien yhteisissä tapaamisissa on myös aina hartaus.

Uskontokasvatuksen – ja näin ollen myös rippikoulun – keskeisenä tavoitteena on vahvistaa lapsessa ja nuorena olevaa synnynnäistä spiritualiteettia ja herkkyyttä. Nuorille ei tulisi tarjota liian valmiita käsityksiä tai ennakkoluuloja, vaan kehottaa avoimeen kyselyyn ja ihmettelyyn. (Tuominen 2005, 37.) Nykynuorten arjessa ei

juuri ole sellaisia rituaaleja ja tapoja, jotka tukisivat heidän hengellistä kasvuaan. Rippikoulu on turvallinen ja erittäin luonteva paikka pohtia omaa hengellisyyttä, ja siihen tulisi antaa aikaa. Kun nuorelle annetaan mahdollisuus ja lupa oman sisäisen maailmansa kohtaamiseen, on ajatus omasta pyhydestä hänelle luonnollinen. Puhe Jumalasta ja uskosta tulee myös niin luonnolliseksi, että nuori syventyy siihen mielellään. (Jokela 2004, 58.)

Mari Chaulagai on tutkinut rippikoulujen hengellistä elämää Diakonia-ammattikorkeakoulun opinnäytetyössään ”Puhetta Jumalasta vai puhetta Jumalan kanssa?” (2008). Tutkimuksen mukaan hartaudellisia elementtejä ja hengellistä elämää esiintyi kaikissa rippikouluissa. Yleisimpiä olivat aamu- ja iltahartaudet sekä jumalanpalvelukset. Vaikka hartaudet olivat hyvin erilaisia, oli useimmissa mukana musiikkia jossain muodossa. Iltahartauksien yleisin elementti oli rukous, kun se aamuhartauksissa oli vasta sijalla kolme. Erilaiset tarinat ja kertomukset olivat suuressa käytössä iltahartauksissa. (Chaulagai 2009, 116-119.)

Raamattua käytettiin yleisesti hartaus- ja rukouselämässä. Näkyvimmin ja kuuluvimmin hengellinen elämä rippikoulussa tuli kuitenkin esille musiikin keinoin. Hartauksissa paitsi kuunneltiin musiikkia, myös laulettiin paljon, erityisesti Nuoren seurakunnan veisuja, mutta myös virsiä ja muita hengellisiä lauluja. (Chaulagai 2009, 121.)

Rippikoulusuunnitelma 2001:n yksi kantavista teemoista on rukous. Reetta Leppälä ja Jaana Remes ovat tutkineet Pohjoissuomalaisten nuorten uskoa ja uskonnollista osallistumista (2010). Tutkimuksen mukaan nuorista vain 10% rukoilee säännöllisesti päivittäin. Tiukan paikan tullen rukoilee noin kolmannes ja ei koskaan 22% nuorista. (Leppälä & Remes 2010, 39.) Rippikoulun tulisi olla paikka, jossa yhä enemmän ja aktiivisemmin kehoitettaisiin nuoria rukoilemaan, ja jonka harta-

uselämään sisällytetään erilaisia tapoja rukoilla. Vapaamuotoiset rukoushetket, päivähiljentymiset ja rukousmeditaatiot antavat nuorille mallin rukoilemisesta, jonka ei tarvitse olla kaavamaista ja jäykkää, vaan luonnollista puhetta Jumalan kanssa. Näin rippikoulussa opittu luonnollinen tapa rukoilla voisi siirtyä nuoren arkeen ja osaksi jokapäiväistä toimintaa.

4 ISOSTOIMINTA

Suurin osa suomalaisista nuorista käy vuosittain rippikoulun. Yksi syy rippikoulun suureen suosioon on varmasti usein leirimuotoinen opetus, osaavat ohjaajat sekä tietenkin isokset. Vuosittain isosena toimii yli 13 000 nuorta ja isoskoulutukseen osallistujia on noin 27 000. Kuten rippikoulusta, myös isostoiminnasta on tullut osa suomalaista nuorisokulttuuria. (Sopivan kokoinen iso: isostoiminnan linjauksia 2004, 130; Isokset luovat henkeä ja kantavat vastuuta 2010.)

4.1 Mikä on isonen?

Isonen on vastuunkantaja, yhteishengenluoja ja tiedottaja leirin opettajien ja leiriläisten välillä. Isonen on kuuntelija ja toteuttaja. Isonen on vastaanottaja ja antaja. (Isokset luovat henkeä ja kantavat vastuuta 2010.)

Isonen on vanhempi nuori, joka toimii rippikoulussa ryhmänjohtajana. Isonen on esimerkki uskovasta nuoresta; keskeneräinen ja hapuileva, mutta kuitenkin aito sekä innostunut. Isonen on rippikoululaiselle side tai silta seurakuntaan. Isokset vetävät omalla esimerkillään nuoria mukaan isoskoulutukseen sekä muuhun seurakunnan toimintaan. (Harjunpää, Paananen, Parviainen & Saarinen 1994, 12.)

Isoseksi ei tulla yhdessä yössä, vaikka monet juuri rippikoulun käyneet nuoret niin ajattelevatkin. Myöskään pelkkä koulutus ei tee isosta; isoseksi kasvetaan pikkuhiljaa, kysellen, oppien, pohtien ja yhdessä toimien. On sääli, että usein ajatellaan, että isosena voi olla vain kerran tai kaksi oman rippileirin jälkeen, sen jälkeen on auttamattomasti liian vanha. Isonen on kuitenkin kuin hyvä viini, joka ainoastaan paranee vanhetessaan. Kun kokemusta isosena olost ja seurakuntayh-

teydestä tulee lisää, kasvaa myös tietotaito, itsevarmuus ja oma usko. Ei isosena oleminen ole iästä kiinni.

4.2 Mitä on isostoiminta?

Isostoiminta on seurakunnan järjestämää toimintaa rippikoulun käyneille nuorille. Isostoimintaan kuuluu isoskoulutus, jonka tarkoituksena on kouluttaa uusia ja reippaita isosia seurakunnan leiritoimintaan. Isoskoulutus järjestetään seurakunnasta riippuen yksi- tai kaksivuotisena, joskus jopa kolme-nelivuotisena. Usein isokset ovat mukana vain rippileireillä, mutta monissa seurakunnissa on herätty isosten monipuoliseen käyttöön esim. lasten- ja vanhustenleireillä sekä muissa seurakunnan leiripäivissä. (Isokset luovat henkeä ja kantavat vastuuta 2010.)

Isostoiminnassa perehdytään paitsi Raamattuun myös kaikenlaisiin muihin elämää koskeviin kysymyksiin. Mukana kulkevat rippikoulusuunnitelman punaiset langat: elämä, usko ja rukous (Paananen & Tuominen 2002, 13). Isoskoulutuksessa opetellaan leirillä tarvittavia taitoja; harjoitellaan hartauden tai raamatturyhmien pitämistä, ryhmän ohjaamista tai leikkien vetämistä, mutta myös jokapäiväisessä elämässä tarvittavia ihmissuhdetaitoja tai vaikkapa ensiapua (Porkka 2004, 88). Kaikki isoskoulutukseen tulevat nuoret eivät kuitenkaan välttämättä halua isosiksi leireille; joku saattaa käydä kaksivuotisen koulutuksen vain omaksi ilokseen, ja onhan isoskoulutuksessa opituista taidoista varmasti hyötyä tulevaisuudessa, vaikkei leirikokemusta haluaisikaan. Toiminta antaa kuitenkin eväitä kristittyinä elämiseen niin yhteiskunnan, perheen kuin kaveripiirinkin keskellä. Isostoiminnassa nuori pääsee myös tavalla tai toisella jatkamaan sitä, mitä on itse oppinut ja kokenut omalla rippileirillään. Myöhemmin hänellä on halutessaan mahdollisuus jakaa omia kokemuksiaan eteenpäin nuoremmille. (Isokset luovat henkeä ja kantavat vastuuta 2010.)

Isostoiminta on siis paljon muutakin kuin pelkkää koulutusta, sillä nuoret tarvitsevat kasvaakseen myös ikätoveriensa seuraa, mielekästä tekemistä, sopivankokoisia haasteita sekä aikuisten läsnäoloa. He kaipaavat myös hiljentymistä, hartauselämää, jumalanpalvelusta ja ehtoollisen yhteyttä. Mutta ennen kaikkea nuoret tarvitsevat kokemuksen siitä, että ovat hyväksytyjä ja riittävän hyviä juuri sellaisina kuin ovat. Mukana on oltava myös naurua ja hulluttelua, jottei nuori tuntisi kaiken aikaa olevansa osa jotain aikuisten määrittelemää pedagogista rakennelmaa. (Sopivan kokoinen iso: isostoiminnan linjauksia 2004, 130.) Tärkeää olisi, että koulutyöstä väsynyt nuori voisi lähteä isokoulutuksesta kotiin innostuneempana, energisempänä ja luottavaisempana kuin hän oli sinne tullessaan (Paananen & Tuominen 2002, 13).

4.3 Isostoiminta Limingan seurakunnassa

Limingan seurakunnassa isostoimintaan kutsutaan kaikkia rippikoulun käyneitä nuoria. Isostoiminta koostuu kaikille yhteisistä koulutuksista sekä seurakuntayhteydestä. Isokoulutus kestää kaksi vuotta ja uusi koulutusryhmä alkaa syksyisin. Koulutusta pidetään molemmille ryhmille (uudet isot ja jatkoisot) 3-4 kertaa syksyllä ja keväällä. Lisäksi pidetään kaksi isosleiriä, toinen syksyllä ja toinen keväällä. Leireille ovat tervetulleita kaikki isokset, myös jo koulutuksen päättäneet ”tosiisot”. Isokset ovat myös osallistuneet kerran vuodessa järjestettävään rovastikunnalliseen isosyö – tapahtumaan. (Limingan seurakunnan nuorisotyön toimintasuunnitelma 2010.)

Isostoiminta on Limingassa ollut muutaman vuoden ajan erittäin nousujohteista. Kun ensimmäisen vuoden isosia oli keväällä 2007 kahdeksan, oli vastaava luku keväällä 2010 jo 23. (Limingan seurakunnan toimintakertomus 2007; Limingan seurakunnan isostoiminnan läsnäololista kaudelta 2009-2010.) Suunta on hyvä,

sillä tulevina vuosina rippikouluryhmien määrä tulee kasvamaan ja sitä myötä myös ammattitaitoisten isosten tarve.

Isostoimintaan kuuluvaa isokoulutusta pidetään arki-iltojen sijaan sunnuntai-iltapäivisin. Isot osallistuvat osana koulutusta Tupoksen Vanamossa klo 15 oleviin jumalanpalveluksiin, jolloin jumalanpalveluselämä sekä ehtoollisyhteys tulevat luontevasti osaksi isostoimintaa. Uudet isot ovat kokoontuneet ennen jumalanpalvelusta ja jatkoisot jumalanpalveluksen jälkeen. Koulutukseen kuuluu myös aktiivinen osallistuminen seurakunnan nuorisotai partiotyön toimintoihin. (Limingan seurakunnan toimintasuunnitelma 2010.)

Isokoulutuksesta vastaa toinen nuorisotyönohjaajista, mutta kaikki nuorisotyössä mukana olevat osallistuvat koulutukseen mahdollisuuksien mukaan. Koulutuksesta on pyritty tekemään monipuolista, jotta se palvelisi nuoria muuallakin kuin vain isosena rippileirillä. Perinteisten isokoulutusaiheiden - ryhmänohjaaminen, leikkien vetäminen ja hartauden valmistaminen - lisäksi on haluttu painottaa Raamatun tuntemusta ja käyttöä sekä seurakuntayhteyttä ja jumalanpalveluselämää. Isokoulutusohjelma vaihtelee hieman vuosittain, sillä osa asioista käydään läpi yhdessä molempien isosryhmien kanssa, esimerkiksi ensiapukurssi järjestetään vain joka toinen vuosi. Kaikki pääasiat pyritään kuitenkin käymään läpi ensimmäisenä vuotena, jotta nuoret voivat tarvittaessa toimia isosena jo seuraavana kesänä koulutuksen aloittamisesta. Toisena isokoulutusvuonna asioita syvennetään sekä harjoitellaan käytännössä esimerkiksi raamatturyhmän vetämistä.

Jokainen isonen saa koulutuksen aluksi oman Aarre -isosen kirjan. Aarre-materiaali on rakennettu niin, että se on linjassa rippikoulun tavoitteiden kanssa; elämäusko-rukous -teema toteutuu näin myös isokoulutuksessa (Paananen & Tuominen 2002, 11).

4.4 Isonen hartaudenpitäjänä

Isosilla on rippileireillä joukko erilaisia tehtäviä seurakunnasta ja leirin olosuhteista riippuen. Jouko Porkan tutkimuksessa ”On kunnia olla isonen” (2004) käy ilmi, että hartauksien suunnittelu ja toteuttaminen on isosten neljänneksi yleisin tehtävä. Hartauksien pitäminen nähdään myös verrattain tärkeänä tehtävänä. (Porkka 2004, 60,62.) Leireillä isokset vastaavat yleisimmin iltahartauksista sekä ovat osallttaan valmistamassa ryhmänsä kanssa jumalanpalveluksia. Useimmiten hartauden suunnittelu jää kokonaan hartaudenpitäjän vastuulle. Hartauksien valmistelussa käytetään apuna erilaisia tarina- ja rukouskirjoja sekä isosten omia materiaaleja. Apua hartauksien tekemisessä tarvitaan eniten puheen valmisteluun.(Chaulagai 2009, 120.)

Rippikoulu tarjoaa nuorelle tuhdin tieto- ja kokemuspaketin kristillisestä uskosta, jonka omaksuminen vaatii aikaa (Paananen & Tuominen 2002, 14). Isonen saattaa itsekin vielä painia samojen kysymysten kanssa kuin vuotta tai kahta nuorempi rippikoululainen. Lähes samanikäisen nuoren pitämä hartaus voi koskettaa ihan eri tavalla kuin kymmeniä vuosia vanhemman työntekijän – vaikka sisältö olisi melkein sama. Se mitä työntekijä voittaa elämäkokemuksella, kuittaa nuori ajan-kohtaisuudella. Kun isonen puhuu Jumalasta ja uskosta, antaa se myös rippikoululaiselle luvan kysyä ja olla kiinnostunut.

Limingan seurakunnassa isokset vastaavat rippileireillä pääsääntöisesti aamuhartauksien pitämisestä. Hartauden toivotaan liittyvän jollain tavalla päivän teemaan, mutta pakollista se ei ole. Isokset harjoittelevat hartauden suunnittelemista ja pitämistä isoskoulutuksessa, mutta kaipaavat leireillä silti usein apua hartauden toteuttamiseen.

5 AI NIIN, SE HARTAUUS...! –MATERIAALIN SYNTY

Tässä luvussa käsittelen Ai niin, se hartaus...! -materiaalin syntyä ideasta valmiiseen ”pakettiin”. Valitsin opinnäytetyöni muodoksi produktion, koska halusin tehdä jotain käytännöllistä, josta olisi hyötyä omassa työssäni seurakunnassa.

5.1 Lähtötilanne

Rippikoulusuunnitelma 2001:ssä rippikoulun yleistavoitteeksi on annettu, että ”nuori vahvistuu siinä uskossa kolmiyhteiseen Jumalaan, johon hänet on pyhässä kasteessa otettu, kasvaa rakkaudessa lähimmäiseen ja elää rukouksessa ja seurakuntayhteydessä”.

Rippikoulun hartauksilanteet jäävät nuorille usein paljon paremmin mieleen, kuin varsinaiset opetustilanteet. Erityisesti lähes omanikäisten isosten pitämät hartaukset koskettavat yleensä eritavalla, kuin aikuisten ohjaajien. Isoskoulutuksessa tulevat isokset saavat ohjeistusta hartauden suunnittelusta ja pitämisestä, mutta hyvin usein kynnys täysin oman hartauden pitämiseen on suuri. Hyvin usein olen törmännyt leirillä tilanteeseen, jossa iltapalaverissa isonen huudahtaa: ”Ai niin, mulla on huomennaamulla se hartaus! Voisko joku auttaa, mitä vois sin siihen ottaa...?” Halusin siis koota kattavan hartausmateriaalipaketin isosille, josta he voivat pitää joko valmiita hartauksia, tai joka yhtälailla toimisi inspiraation lähteenä täysin omaan hartauteen. Lisäksi materiaali voisi olla tukena nuoren omalle hengelliselle elämälle ja uskonnolliselle kasvulle.

Opinnäytetyöni tarkoituksena oli luoda materiaali, jonka avulla isokset voivat paremmin ja itsenäisemmin toimia osana rippikoulun hartauselämää. Tavoitteenani oli:

- 1) Materiaali jäsennetään Rippikoulusuunnitelma 2001 mukaisesti elämä- usko- ja rukous – osioihin. Elämä= puheisuus / tarina, Usko = Raamattu, Rukous = valmis rukous. Lisäksi jokaiseen hartauteen liitetään musiikkiehdotukset virsistä, veisusta, gospelista tai muusta aiheeseen sopivasta musiikista ja ”mieti myös” – osuus, jonka tarkoituksena on antaa virikkeitä nuoren omille pohdinnoille.
- 2) Materiaalissa otetaan huomioon rippikoulun opetuskokonaisuudet sekä niiden tavoitteet.
- 3) Materiaalin suunnittelussa lähdetään liikkeelle nuorten maailmasta.

5.2 Materiaalin kokoaminen ja työstäminen

Aloitin hartausmateriaalin kokoamisen miettimällä rippikoulussa opetettavia kokonaisuuksia; Jumala, luomakunta, Jumalan tahto, Jeesus, Pyhä Henki, usko, elämä kristittyinä, diakonia ja lähetys sekä kuolema ja iankaikkisuus. Olin jo aiemmin päättänyt, että materiaali sisältäisi sekä valmiita hartauksia että hartauksiin sopivia tarinoita tai runoja. Jokaiseen hartauteen liittyisi rukous, raamatunkohtia, musiikkiehdotuksia sekä omaa pohdintaa herätteleviä kysymyksiä. Liitin tämän kohdan myös muutamiin tarinoihin sillä perusteella, että ne olivat mielestäni enemmän itsenäisiä kokonaisuuksia kuin muuhun materiaalin helposti liitettäviä osia.

Suurin osa materiaalin tarinoista on koottu Heli Pruukin toimittamista Kerron sinulle tarinan –kirjoista, mutta myös internet on ollut oiva apu. Valmiista hartauksista puolet on itseni kirjoittamia; joko arkistojen uumenista kaivettuja tai tätä varten tehtyjä. Toisesta puolesta vastaavat ystävät, kollegat tai isokset. Hartauksista kaksi on poimittu netistä, yksi rippikoulun opettajan oppaasta.

Materiaalin kokoaminen oli yllättävän haastavaa ja työlästä. Koska halusin materiaalista mahdollisimman monipuolisen, en halunnut kirjoittaa kaikkia rukouksia itse, vaan kahlasin läpi erilaisia rukouskirjoja, kirkkokäsikirjaa, nettiä ja Raamatua. Aiheisiin sopivia raamatunkohtia etsiessäni käytin apuna myös netin raamatuhakua. Musiikkivalinnoissa vaikuttaa varmasti oma musiikkimakuni ja tietämykseni, esimerkiksi virsien osalta. Toisaalta nuoret tietävät virsiä vielä vähemmän, joten ehkä on vain hyvä, että ehdotetut virret ovat aika tuttuja. Veisut löytyvät Nuoren seurakunnan veisukirja 2005 ja 2010 painoksista, sillä ne ovat käytössä Limingan seurakunnassa. Gospelmusiikki on myös painottunut levyihin, jotka löytyvät meidän levyhyllystämme.

Materiaalin loppuun lisäsin Isä Meidän –rukouksen, Herran siunauksen sekä muita valmiita rukouksia, sillä usein juuri rukous tuntuu olevan vaikein osa hartautta.

Kun materiaali oli jo lähes valmis, otin jälleen esille Rippikoulusuunnitelma 2001:n. Rippikoulun perusteemaa eli elämä-usko-rukous –osiota lukiessani törmäsin seuraavaan lauseeseen: ”Isä meidän -rukous luo pohjaa rippikoulun hengellisen elämän eli spiritualiteetin opetukselle ja harjoittamiselle” (Rippikoulusuunnitelma 2001, 10). Olin löytänyt teeman, jonka mukaan hartausmateriaali tulisi jäsentää: Isä Meidän –rukous. Kun mietin rukousta mielessäni, huomasin sen sisältävän kaiken tarvittavan, aivan kuten Jeesus oli opettanut. Isä Meidän –rukous ohjaa hengelliseen elämään, joka kytkeytyy käskyissä esille tuleviin elämänkysymyksiin ja uskontunnustuksen ilmaisemaan uskon sisältöön (Rippikoulusuunnitelma 2001, 10).

5.3 Palaute ja korjaukset

Annoin hartausmateriaalin arvioitavaksi viidelle isoselle sekä viidelle seurakunnan työntekijälle. Arviointi tapahtui kaavakkeen avulla (liite 1), jossa materiaalia arvioitiin asteikolla 1-5 sekä vapaamuotoisesti. Palaute oli hyvin positiivista.

Isoset arvioivat hartaudet nuorille sopiviksi ja materiaalin tarpeeksi laajaksi, vaikka aina voisi olla jotain enemmänkin. Myös kaikki totesivat materiaalista olevan hyötyä isosen työssä.

Sopivan suorapuheisia ja henkilökohtaista ajattelun aihetta antavia, etenkin loppuun lisätyt "mietä myös" –kysymykset.

Aluksi vaikutti varsin tuhdilta paketilta, mutta myöhemmin tajusi, että tämänkin on vain rajallinen paketti.

Hyviä hartauksia monipuolisesti eri tilanteisiin, ja vinkkejä ja esimerkkejä joihin on hyvä pohjata omien laatimista.

Isoset toivoivat materiaaliin lisää erilaisia kuunneltavia gospel-kappaleita sekä tarinoita. Musiikkiehdotusten arvioitiin sopivan hartauksien muuhun sisältöön melko hyvin.

Virret voivat tuntua monista hieman etäisiltä, mutta on toisaalta hyvä, että niitäkin tuodaan esiin muissakin asiayhteyksissä kuin kirkon penkissä.

Isosia ehkä hieman hämmensi, ettei kaikissa materiaalin tarinoissa ollut lisättynä rukousta ja musiikkivalintoja. Toisaalta loppuun lisätyt rukoukset saivat kiitosta.

Valmis rukous aika harvassa. Valmiissa rukouksissa aina jotain "aiheesta ek-syvää". Paras rukous syntyy rukoiluhetkellä.

Lopun "Rukouksia" –osio myös positiivinen juttu.

Työntekijöiltä saamani palaute oli myös hyvin positiivista. Hämmennystä aiheutti sama asia kuin isosilla –puuttuvat rukoukset, raamatunkohdat ja musiikit.

... osasta saamistani teksteistä puuttuivat vielä rukoukset, Raamatunkohdat ja / tai musiikkivinkit...

Työntekijöistä 4/5 oli sitä mieltä, että rippikoulun teemat elämä, usko ja rukous tulivat hyvin esille materiaalissa. Heidän mielestään hartaudet sopivat rippikouluun hyvin tai melko hyvin. Rukouksien ja musiikkiehdotusten katsottiin sopivan hartauksien sisältöön pääsääntöisesti hyvin, joskin yksi työntekijä oli vastannut ”en osaa sanoa”, koska osasta teksteistä puuttuivat rukoukset ja musiikkiehdotukset.

Työntekijöiden mielestä materiaalissa oli hyvää sen jaottelu selkeisiin ryhmiin rippikoulun aiheiden mukaan. Mieti myös- kohta sai niin ikään kiitosta.

Materiaali toimii parhaimmillaan virikeaineistona, josta käsin isonen voi muokata OMANNÄKÖISENSÄ hartauden. Siis parasta oli lopun kysymykset, raamatunkohdat ja laulut, jotka tähän innoittavat.

Mieti myös –kohtaa voi käyttää vaikka työntekijäjohtoisesti niin, että kukin isosryhmä voi tehdä hartaudesta ihan omannäköisensä.

Työntekijät antoivat kehitysehdotuksia muutamien hartauksien sisällöistä sekä rukous-aiheisesta hartaudesta. Sain myös muutamia musiikkivinkkejä sekä toiveen merkitä Nuoren seurakunnan veisuihin, minkä vuoden kirjasta laulut löytyvät. Pääsääntöisesti kaikki totesivat, että materiaalille olisi käyttöä omassa seurakunnassa.

Nimenomaan siten, että siihen kytketään omia ajatuksia lisäksi, niin kuin tuossa mieti myös –kohdassa kehotetaankin.

Omiin käsiisi ei ole tullut kovinkaan monta nimenomaan isosille koottua hartauspakettia, joten käyttöä sille varmasti olisi. Myös nuorisotyön ohjaaja voisi käyttää materiaalia esim. kouluhartauksissa.

Annetun palautteen perusteella muokkasin materiaalia niin, että valmiit hartaudet ja virikkeeksi tarkoitettu materiaali erottuvat toisistaan. Lisäksi tein muutamiin

hartauksiin pieniä muutoksia, lisäsin musiikkiehdotuksia ja vuosiluvut Nuoren seurakunnan veisuihin. Lisäsin myös kaksi uutta hartautta liittyen rukoukseen, yhden viriketarinan sekä yhden draamahartauden. Materiaalin alkuun tein esipuheen, josta käy ilmi, kuinka materiaalia voi käyttää. Vihkon kuvituksena ovat piirrokset ovat Hanna-Pirita Lehkosen Limingan seurakunnalle tekemästä kuvamateriaalipankista tai Microsoft Officen ClipArtista.

6 POHDINTA

Luulen muistavani, milloin pidin itse elämäni ensimmäisen hartauden. Sen on täytynyt olla kesällä 1996 Lohenpyrstön leirikeskuksessa Pattijoella, sillä tuolloin olin ensimmäistä kertaa isosena. Minulla on myös aavistus, mistä tuolloin puhuin: omasta uskostani. En tiedä, ovatko ajat muuttuneet vai liekö kyse seurakuntakulttuureista, mutta minusta tuntuu, että nykyajan isosille on vaikeampaa puhua omista henkilökohtaisista kokemuksistaan ja omasta uskostaan.

Idea hartausmateriaalipaketista lähti siis käytännön tarpeesta: olin saanut kuulla liian monta viisi minuuttia ennen hartaushetkeä kasattua hataraa viritelmää tai pelkkää musiikkia otsikolla ”tää biisi on mulle tosi tärkeä”. Olimme myös kollegani kanssa päättäneet todenteolla panostaa isosten hartauskoulutukseen; ja saaneet siitä jo hyviä kokemuksia. Mitä enemmän isokset panostavat omaan hartauteensa rippikoulussa, sitä enemmän panostaa seuraava isossukupolvi, kutsutaan sitä sitten vaikka mallioppimiseksi. Lisäksi olin ajatellut, että pääsen aika helpolla, sillä eihän tuollaisen materiaalin kokoaminen nyt kovin vaikeaa voi olla. Väärässä olin.

Materiaalipaketin kokoaminen oli haastavaa, sillä aina tuli esiin uusia näkökulmia tai asioita, jotka olisin halunnut saada mukaan. Lisäksi sopivien raamatunkohtien ja musiikkien löytäminen vei aikaa. Kummassakin osiossa on varmasti edelleenkin puutteita, mutta toisaalta, ainahan jokainen voi lisätä omat suosikkinsa joukkoon. Työntekijöiltä ja isosilta saamani palaute oli kultaakin kalliimpaa. Ei siksi, että se oli pääsääntöisesti positiivista, vaan siksi, että sen avulla sain mielestäni hyvää vieläkin parempaa. En tiedä, auttoiko teoriaisuus hartauksien suunnittelussa tai valinnassa, ehkä alitajuisesti. Koin kuitenkin, että siitä oli minulle itselleni hyötyä tulevien rippikoulujen ja isostoiminnan suunnittelua ajatellen.

Tätä työtä tehdessäni huomasin, että samasta aiheesta oli tehty useampikin opinnäytetyö, erilaisia hartauspaketteja isosille, partiolaisille tai rippikoulukäyttöön. Silti markkinoilla ei oikeastaan ole isosille suunnattua hartausmateriaalia. Heräsi kysymys, onko todellakin niin, että opinnäytetöinä toteutetut materiaalipaketit päätyvät vain yhden seurakunnan käyttöön tai jäävät makaamaan kirjastoihin tai bittiavaruuteen? Mihin nämä kaikki materiaalit voitaisiin koota, että ne olisivat seurakunnan työntekijöiden saatavilla? Siinä voisi olla aihetta opinnäytetyöhön: suunnitella ja toteuttaa nettiin materiaalipalvelu seurakunnan työntekijöille.

Kaiken kaikkiaan olen tyytyväinen lopputulokseen. Paketissa on monipuolinen kattaus erilaisia hartauksia ja virikkeitä, joista isonen varmasti löytää tukea oman hartautensa suunnitteluun. Olen myös erittäin tyytyväinen saamaani palautteeseen, ja siihen, että toiset nuorisotyönohjaajat ovat olleet erittäin kiinnostuneita ottamaan materiaalin myös omaan käyttöönsä. Vaikka työ oli haastavaa, oli se myös hauskaa ja ennen kaikkea mielekästä. Toiveenani on, että tämä tuotos ei jää vain Limingan seurakunnan käyttöön, vaan materiaali olisi apuna myös muiden seurakuntien isosille: "Ei kukaan sytytä lamppua ja sitten peitä sitä astialla tai pane sitä vuoteen alle. Lampunjalkaan se pannaan, jotta sisään tulevat näkisivät valon" (Luuk. 8:16).

LÄHTEET

Aamenesta öylättiin. Kirkollinen sanasto. 2010. www-sivut. Saatavissa: <http://www.ev12.fi/sanasto/index.php/Rukoushetki>. Luettu: 9.8.2010.

Chaulagai, M. 2009. Puhetta Jumalasta vai puhetta Jumalan kanssa? Rippikoulun hengellinen elämä. Teoksessa T. Innanen & K. Niemelä (toim.) Rippikoulun todellisuus. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 107. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus. 112-127.

Harjunpää, M., Paananen, T., Parviainen, J. & Saarainen, P. 1994. Elämän siiville. Isoskouluttajan käsikirja. Helsinki: Kirjapaja.

Isoset luovat henkeä ja kantavat vastuuta. 2010. Suomen ev.lut kirkon www-sivut. Saatavissa: <http://ev1.fi/EVLfi.nsf/Documents/A06308E4C025C4B8C225707400441724?OpenDocument&lang=FI>. Luettu 9.8.2010.

Jokela, E. 2004. Nuoren hengellinen ohjaaminen. Teoksessa H. Aaltonen, L. Pruuki & P. Saarainen (toim.) Rippikoulun käsikirja. Helsinki: Kirjapaja Oy. 57-65.

Kilpeläinen, A-E. 2009. Nuoren jumalakäsityksen muuttuminen rippikoulussa. Teoksessa T. Innanen & K. Niemelä (toim.) Rippikoulun todellisuus. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 107. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus. 266-287.

Kinanen, J. 2008. Klovnimessu. Teoksessa A. Mäkinen & J. Koivisto (toim.) Elämän makuinen messu. Helsinki: LK-kirjat. 122-130.

Leppälä, R. & Remes, J. 2010. Nuorten usko ja uskonnollinen osallistuminen. Teoksessa R. Leppälä (toim.) Nuoret ja kirkon nuorisotyö Pohjois-Suomessa. Nuorten uskonnollisuus ja elämänhallinta. Keski-Pohjanmaan ammattikorkeakoulu. B: Ajankohtaista – aktuellt. 33-52.

Limingan seurakunnan isoskoulutuksen läsnäololista kaudella 2009-2010.

Limingan seurakunnan nuorisotyön toimintakertomus 2007.

Limingan seurakunnan nuorisotyön toimintasuunnitelma 2010.

Luumi, P. 2005. Tarinoiden voima. Teoksessa T. Paananen & H. Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja Oy. 201-213.

Mikä on rippikoulu? 2010. Suomen ev.lut kirkon www-sivut. Saatavissa: <http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/988645155570A7D2C2256FEA0037040C?OpenDocument&lang=FI>. Luettu 9.8.2010.

Niemelä, K. 2005. Rippikoulu – kirkon kasvatustyön mahdollisuus. Teoksessa J. Kivekäs (toim.) Käytännöllinen teologia – teoriaa vai käytäntöä? Suomen teologinen kirjallisuusseura: Helsinki. 266-280.

Niemelä, K. 2004. Usko muuttuu iän mukana. Aamulehden torstaivieras 29.7.2004. Saatavissa: http://www.evl.fi/kkh/ktk/2004_07_29altorstaivieras.htm. Luettu: 30.8.2010.

Paananen, T. & Tuominen, H. 2002. Aarre. Isoskouluttajan opas. Helsinki: Lasten keskus.

Peura, E-M. 2007. Kirkkokäsikirjat hartauselämän tukena. Saatavissa: http://www.mikkelinhiippakunta.evl.fi/mp/db/file_library/x/IMG/12192/file/Kasikirjathartauselamantukenaeloku07.pdf. Luettu: 9.8.2010.

Piaget, J. & Inhelder, B. 1977. Lapsen psykologia. Suomentanut M. Rutanen. Jyväskylä: Gummerus.

Poisuo, P. & Rissanen, A. 1998. Rippikoulun suunnittelu. Teoksessa A. Rissanen (toim.) Kartalla. Rippikoulutyön käsikirja. Helsinki: LK-kirjat/ Lasten Keskus. 193-253.

Porkka, J. 2004. On kunnia olla isonen. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon isostoiminta 2000-luvun alussa. Kirkkohallituksen julkaisuja 2004:10. Helsinki: Kirkkohallitus.

Pruuki, L. 2010. Rippikoulun pikkujättiläinen. Helsinki: LK-kirjat/ Lasten Keskus.

Rippikoulusuunnitelma 2001. Elämä, usko, rukous. Helsinki: Kirkkohallitus.

Sopivan kokoinen iso: isostoiminnan linjauksia. 2004. Teoksessa J. Porkka. On kunnia olla isonen. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon isostoiminta 2000-luvun alussa. Helsinki: Kirkkohallituksen julkaisuja 2004:10. 128-139.

Suokunnas, S. 2005. Hyvän saarnan tuntomerkkejä. Luento STI:ssä 4.10.2005. www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.teolinst.fi/luennot/files/ss051004.html>. Luettu 10.8.2010.

Tamm, M. 2002. Lasten ja nuorten uskonnollinen maailma. 2.painos. Lasten Keskus: Helsinki.

Torkki, J. 2006. Puhevalta. Kuinka kuulijat vakuutetaan. Otava: Helsinki.

Tuominen, H. 2005. Elän ja hengitän – nuoren spiritualiteetti. Teoksessa T. Paananen & H. Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Kirjapaja Oy: Helsinki. 35-52.

Törmä, T. 2008. Entä jos messu olisikin draamaa –edes ihan vähän? Teoksessa A. Mäkinen & J. Koivisto (toim.) Elämän makuinen messu. Helsinki: LK-kirjat. 72-81.

Palautelomake työntekijälle

Arvioi asteikolla 1-5. Voit lisäksi kommentoida vapaasti.

1= huonosti, 2= melko huonosti, 3= en osaa sanoa, 4= melko hyvin, 5= hyvin

1. Tulivatko rippikoulun teemat elämä-usko-rukous mielestäsi esille materiaa-
lissa?

1 2 3 4 5

2. Ovatko hartaudet sisällöllisesti rippikuluun sopivia?

1 2 3 4 5

3. Sopivatko rukoukset hartauden muuhun sisältöön?

1 2 3 4 5

4. Sopivatko musiikkiehdotukset hartauden muuhun sisältöön?

1 2 3 4 5

5. Onko materiaali mielestäsi tarpeeksi laaja?

6. Mikä materiaalissa oli hyvää?

7. Mikä materiaalissa oli huonoa? Kehitysehdotuksesi

8. Olisiko materiaalilla käyttöä omassa seurakunnassasi?

9. Muita ajatuksia, kommentteja ja toivomiasi lisäyksiä

Palautelomake isoselle

Arvioi asteikolla 1-5. Voit lisäksi kommentoida vapaasti. Jatka tarvittaessa kääntöpuolelle.

1= huonosti, 2= melko huonosti, 3= en osaa sanoa, 4= melko hyvin, 5= hyvin

1. Ovatko hartaudet mielestäsi nuorille sopivia?

1 2 3 4 5

2. Sopivatko rukoukset hartauden muuhun sisältöön?

1 2 3 4 5

3. Sopivatko musiikkiehdotukset hartauden muuhun sisältöön?

1 2 3 4 5

4. Uskotko materiaalista olevan apua isosen työssäsi?

1 2 3 4 5

5. Onko materiaali mielestäsi tarpeeksi laaja?

6. Mikä materiaalissa oli hyvää?

7. Mikä materiaalissa oli huonoa? Kehitysehdotuksesi

8. Muita ajatuksia, kommentteja ja toivomiasi lisäyksiä

Ai Niin se HARTAUS!!!

HARTAUSMATERIAALIA ISOSILLE

OMISTAJA: _____

LIMINGAN SEURAKUNTA

Mutta minä vastasin: "Voit, Herra, Jumalani, en minä osaa puhua, minä olen niin nuori!" Silloin herra sanoi: - Älä sano, että olet nuori, vaan mene, minne ikinä sinut lähetän, ja puhu, mitä minä käsken sinun puhua. Älä pelkää ketään, sillä minä, Herra, olen sinun kanssasi ja suojelen sinua. Sitten Herra ojensi kätensä, kosketti suutani ja sanoi minulle: - Minä annan sanat sinun suuhusi.

Jer. 1:6-9

Hyvä isonen!

Pitelet käsissäsi uutta hartausmateriaalipakettia, joka on suunniteltu juuri sinulle, ole hyvä!

Materiaali on jaettu osiin Isä Meidän -rukouksen mukaan. Jokaisessa osassa on rippikoulun aiheisiin sopivia hartauksia ja tarinoita. Virikkeeksi tai lisämateriaaliksi tarkoitettut tarinat on kursivoitu. Jokaisen hartauden lopussa on laatikko, johon on koottu aiheeseen liittyviä Raamatunkohtia ja musiikkia. Mieti myös -osion tarkoituksena on saada sinut pohtimaan aiheeseen liittyviä asioita ja ehkä lisäämään omaa pohdintaasi mukaan hartauteen. Voit myös poimia materiaalista osia hartauteesi ja muokata valmiita tekstejä omaan suuhusi sopiviksi; pääasia, että hartaus tulee tehtyä ja pidettyä! Materiaalin lopusta löydät valmiita rukouksia sekä tilaa omille muistutuksillesi tai hartauksillesi.

Toivottavasti materiaalista on iloa ja apua sinulle isosen työssäsi!

Oulussa 10.10.2010

Katri

Muutamia vinkkejä hartauden pitäjälle

- Hartaus ei ole esitys, vaan yhteinen hetki Jumalan kasvojen edessä.
- valmista hartaus ajoissa, viimeistään edellisenä päivänä.
- valmistaudu hartauden pitämiseen hyvissä ajoin; järjestä tila, hanki tarvittava materiaali (kynttilät, tulitikut, levyt ym.), laita laulu- tai viirsikirjat valmiiksi ja tutustu CD-soittimen toimintoihin.
- Jos hartauden pitäjiä on useampia, jakakaa vastuualueet ja päättäkää, kuka tekee tai sanoo mitään.
- Jos olet epävarma esimerkiksi musiikkivalinnastasi, kysy rohkeasti neuvoa työntekijöiltä.
- Ole ajoissa paikalla!
- Ja muista, mitä Jumala lupasi nuorelle Jeremialle: "Minä annan sanat sinun suuhusi" 😊

Sisältö

<i>Isä meidän, joka olet taivaissa</i>		<i>Vaan päästä meidät pahasta</i>	
Jumala		Usko	
Onko Jumalaa olemassa?	1	Aarre	18
Sokeat ja norsu	2	Jalokivi	19
Salattu Jumala	3	Kylän rikkain mies	19
Hän muistaa minut	4	Asunnon etsijä	20
		Matrix	21
<i>Tapahtukoon sinun tahtosi,</i>		<i>Anna meille tänä päivänä meidän</i>	
<i>myös maanpäällä niin kuin taivaassa.</i>		<i>jokapäiväinen leipämme</i>	
Luomakunta		Erilaisina yhdessä	
Hiljaisuus	5	Pienen pojan suuret mahdollisuudet	23
Nurja luomiskertomus	6	Ihmisiä	24
Meritähti	7	Rukous yltäkyläisyyden keskellä	24
Saastuuko Taivaan Isä?	8	Minä loin sinut	25
		Katso ihmistä	26
<i>Ja anna meille, meidän syntimme anteeksi</i>		Isän rumat kasvot	27
Jeesus		Tärkeä vieras	28
Hän syntyi pienessä kylässä	9	<i>Äläkä saata meitä kiusaukseen</i>	
Aleksanteri Suuri ja Jeesus Pieni	10	Kristityn elämää	
Kirje sinulle	10	Taivaan Isä suojan antaa	29
Hyvä Paimen	12	"Joo, mä oon hullu Jeesuksen"	30
<i>Niin kuin mekin anteeksi annamme niille,</i>		Erilaisia teitä	31
<i>jotka ovat meitä vastaan rikkoneet.</i>		Huolehtiminen	32
Jumalan tahto		Rakkaudesta...	33
Syntikaivo	13	Rukous	34
Armo	14	Rukouksen lapset eivät voi joutua hukkaan	35
Tuoli	15	<i>Sillä sinun on valtakunta,</i>	
		<i>voima ja kunnia</i>	
<i>Pyhitetty olkoon sinun nimesi</i>		<i>iankaikkisesti. Aamen.</i>	
Pyhä Henki		Elämän rajallisuus	
Valkeus kirkas päällä synkän maan	16	Savi	36
Lyhyt hartaus Pyhästä Hengestä	17	Sudenkorento ja iilimato	37
		Kuolema	38
		Taivas ja helvetti	39
		Rukouksia	40
		Ihan omat jutut ja hartaudet	43
		Lähteet	44

Isä meidän, joka olet taivaissa

JUMALA

Onko Jumalaa olemassa?

Minun on vaikea uskoa sellaista mitä ei näe.

Miten voin olla varma siitä, että sinä olet olemassa, Jumala, kun sinua ei näy?

Toisaalta tiedän, että monet sellaiset asiat, joita en ole nähnyt, ovat kuitenkin varmasti olemassa.

Minun olisi helpompi uskoa sinuun, Jumala, jos näkisin sinusta edes jotain.

Onko se mahdollista?

Voisitko jotenkin vastata minulle?

Kyllä minä tiedän, ettei sinun olemassaolosi ole minun uskomisestani kiinni.

Mutta uskothan, että minä tahtoisin uskoa sinuun.

Pia Perkiö, Kotien rukouskirja

Rukous:

Isämme, sinä tiedät kaipauksen joka meissä asuu.

Sinä, joka olet hyvä ja laupias Jumala, kutsut meitä hiljaa ja rohkaiset etsimään itseäsi, kaipauksemme täyttymystä.

Aina annat etsivän löytää uutta, tutustua sinuun, Rakkauteen, pikkuhiljaa.

Täydellinen ja keskeneräinen saavat kohdata.

Kristuksessa olet tehnyt tämän kaiken mahdolliseksi, mitään ei puutu yhteydestämme, jota meidän ei edes tarvitse kokonaan käsittää.

Kirkasta meille kasvosi.

Katri Korolainen, Rukouksen siiville

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Hepr.11:1-3, 6 Uskon esikuvia,

Musiikkia: NSV (2010): Anna mun etsiä. NSV (2005 & 2010): Lapsuuden usko. VK: 513 Jeesus, sinä huomaat.

CD: The Rain: Haloo (Yhtä kuin voitto)

Mieti myös: Oletko joskus epäillyt Jumalan olemassaoloa? Onko Jumala tuntunut sinusta kaukaiselta? Mitä haluaisit sanoa henkilölle, joka etsii Jumalaa?

Salattu Jumala

Satuin katsomaan kerran televisiosta dokumenttia, jossa seurattiin 6 kuolemansairaana taiteilijan elämää elämän ja kuoleman rajalla. Yksi heistä, Saksalainen taiteilija ja professori Jörg Immendorff, esitti ajatuksen, joka jäi päähäni pyörimään:

”Milloin aarrearkku on kiinnostavimmillaan? Vastaus: Juuri ennen löytymistään ja hetki ennen kuin se avataan”.

Ajatus on mielestäni lumoava. Kristinuskon ytimeen kuuluu ajatus siitä, että Jumala on meille ihmisille salattu. Vaikka tiedämmekin Jumalasta yhtä jos toistakin mitä Hän on halunnut meille itsestään kertoa, emme voi kuitenkaan koskaan täysin ymmärtää ja selittää Jumalaa. Hän on aina enemmän kuin voimme sanoa ja ymmärtää.

Olen jo pidemmän aikaa paininut tämän asian kanssa. Jos Jumala kerran haluaa olla yhteydessä meihin niin miksi Hän sitten piiloutuu ja verhoutuu meiltä salaisuuden varjoon? Immendorffin ajatus antoi minulle uuden työvälineen tämän kysymyksen kanssa painimiseen.

Ehkä Jumala on salattu siksi, että ”Jumala on kiinnostavimmillaan juuri ennen löytymistään”! Ehkä juuri siksi ihmiset ovat lajimme alkuhämäristä asti etsineet yhteyttä Jumalaan yhä uudestaan ja uudestaan mitä erilaisimmilla tavoilla!

Jumala on ihmiskunnan sisikuntaan taottu aarrearkku, jonka olemassaolon jokainen sielussaan tunnistaa, mutta jota kukaan ei ole lopullisesti löytänyt eikä selittänyt tyhjiin. Jumalalla on meille vieläkin annettavaa! Kirkkoisä Augustinus kirjoitti aiheesta näin: ”Jumala on niin mittaamaton, että kun tuntee Hänet löytäneensä, on jo etsittävä uudestaan.” Salattu Jumala löytyy jokaisen elämässä yhä uudestaan yhä uusissa tilanteissa ja uusien kysymysten ääreltä. Mistäköhän minä Häntä seuraavaksi etsisin? Ja mitä löydänkään?

Piia Kanninen-Anttila

Rukous:

Pyhä, salattu Jumala.

Sinä olet kaiken alku, ylläpitäjä ja päämäärä.

Me kiitämme ja ylistämme sinua luomisesta, lunastuksesta ja pyhityksestä.

Inhimillinen ymmärryksemme ei pysty koskaan tutkimaan viisauttasi, eivätkä mitkään sanamme riitä kuvaamaan olemustasi.

Kuitenkin sinä olet itse tullut yhdeksi meistä ja asut meissä.

Älä anna tämän ihmeen sammua sydämistämme.

Kuule meitä Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme tähden.

Kirkkokäsikirja

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Job.37:21-24,

Musiikkia: NSV (2005 & 2010): Tuuli kulkee. VK: 130 Jumala, Isä taivaassa. CD: The Rain: Tuuli kulkee (Kiitos ja anteeksi). Apulanta: jumala (Hiekka)

Mieti myös: Onko Jumalaan vaikea/helppo uskoa, miksi? Miksi sinä uskot Jumalaan?

Sokeat ja norsu

Eräessä kaupungissa vuorten takana olivat kaikki ihmiset sokeita. He olivat tottuneet oloihinsa. Kun kaikki olivat sokeita – ja näin oli ollut niin kauan kuin tiedettiin – ei kukaan kärsinyt asiantilasta.

Eräänä päivänä seudulle saapui vieras kuningas. Hän leirytyi väkensä kanssa kaupungin ulkopuolelle. Kuormastossa, joka kulki kuninkaan mukana, oli jotakin aivan erikoista: suurikokoinen norsu, jonka selässä kuninkaan oli tapana ratsastaa juhlallisissa tilaisuuksissa.

Kun kaupungin asukkaat kuulivat norsusta, he tahtoivat tietää, millainen se oli. Neljä sokeaa riensi otta-
maan selvää norsun muodosta ja hahmosta. Koska he olivat sokeita eivätkä voineet nähdä norsua, he kos-
kettelivat sitä käsillään. Jokainen tunnusteli sitä eri kohdasta ja muodosti tällä tavalla mielessään kuvan
norsusta.

Kun nämä neljä palasivat kaupunkiin, toiset kyselivät heiltä heti:

- Millainen se norsu oikein on?

- Se muistuttaa suurta putkea, mutta on lämmin ja pehmeä, sanoi se, joka oli kosketellut norsun kärsää.

- Se on kuin suuren suuri viuhka tai matto, sanoi toinen, joka oli sormeillut norsun korvaa.

Kolmas intti:

- Minä tunnustelin sitä aivan läheltä; se on paksun pylvään tai tukin muotoinen.

Hän oli kosketellut norsun jalkaa.

Neljäs väitti:

- Norsu on kuin valtaistuin, joka on korkealla maanpinnan yläpuolella.

Hän puolestaan oli taputellut norsun selkää.

Jokainen näistä neljästä oli täysin varma, että juuri hän tiesi, millainen norsu oli. Jokainen kertoi sen, mitä
itse oli norsusta kokenut.

Juuri näin on silloin, kun puhumme Jumalasta. Kukin meistä tuntee vain osan hänestä. Emme koskaan tiedä
hänestä kaikkea. Hän on paljon suurempi kuin pystymme käsittämään.

Trad. Kirjasta Kerron sinulle tarinan 2.

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Jumala on... 1.Moos.1:1 Luoja, Jes. 40:26 Kaiken ylläpitäjä, Matt.6:9 Isä, Joh. 3:17-21 Pelastaja, 1. Joh.3:1-5 Lunastaja, Apt. 1:8 Pyhä Henki

Musiikkia: NSV (2005 & 2010): Valo. VK: 134 Pyhä, pyhä, pyhä,

Mieti myös: Millainen kuva sinulla on Jumalasta? Onko se muuttunut ajan myötä? Mitä Jumala sinulle merkitsee?

Hän muistaa minut

Joitain vuosia sitten TV:stä tuli ohjelma, jonka nimi oli Mahdoton tehtävä. Siinä ennalta valitun perheen isälle tai äidille annettiin jokin mahdottomalta tuntunut tehtävä. Harjoittelu-aikaa annettiin viikko. Jos tuon tehtävän sitten sai suoritettua, odotti koko perhettä hienot palkinnot. Tehtävät saattoivat olla hyvin erilaisia: metallofonin soittamista, jonglörausta, tarkkuusheittoa tai erilaisia muistitehtäviä, kuten opettele ulkoa sata ensimmäistä piin tai kakkosen neliöjuuren desimalia. Huh, huh, muistaa nyt sata numeroa tietystä järjestyksessä ilman minkäänlaista logiikkaa. Eikä siinä vielä kaikki, jatkathan pitävät sitä harrastuksena ja osaavat niitä desimaleja monta tuhatta.

Jokainen on varmasti joskus unohtanut jotain. Milloin kotiin jää kännykkä, milloin hammasharja. Ikinä ei muisteta soittaa tai laittaa viestiä äidille, että ”pääsin turvallisesti perille”, minne ikinä sitten olinkaan menossa. Unohdamme syntymäpäivät, puhelinnumerot ja juuri äsken kokeisiin luetut jutut. Melko varmasti jokaisella meistä on joskus myös tunne, että myös Jumala on unohtanut jotain... nimittäin juuri minut. Kun kaikki asiat tuntuvat menevän päin mäntyä, kun mikään ei onnistu ja ulkonakin aina vain sataa vettä tai on kylmä, ajattele, että Jumala on kokonaan unohtanut olemassaolomme. Sehän on ihan inhimillistä, emmehän mekään aina muista kaikkia asioita, vaan unohtelemme tuon tuosta.

Mutta Jumala ei unohda, Hän muistaa ja Hän tietää kaiken. Hän tietää mitä tapahtui eilen, mitä melkein tapahtui tänään ja myös sen, mitä ei pitäisi tapahtua huomenna. Jumala tietää ja muistaa.

Jesajan kirjassa sanotaan: ”Unohtaisiko äiti rintalapsensa, unohtaisiko hoivata kohtunsa hedelmää? Vaikka hän unohtaisikin, minä en sinua unohda. Käsieni ihoon olen sinut piirtänyt ja niin sinun muurisi ovat aina edessäni. (Jes. 49:15-16)”

Sinä olet Jumalan lapsi. Olet hänelle rakas. Hän haluaa pitää sinusta huolta. Ja vaikka sinä välillä unohtaisikin Hänet, ei Hän unohda sinua. Onhan Jumala luvannut pojassaan Jeesuksessa olla meidän kanssamme kaikki päivät maailman loppuun asti.

Rukous: Herra, sinä olet laupias, muista minua, osoita ikiaikaista hyvyyttäsi.
Älä muista nuoruuteni syntejä, älä pahoja tekojani!
Sinä, joka olet uskollinen ja hyvä, älä unohda minua!
(Ps.25:6-7)

Katri Sillanpää (idea kirjasta Jumala yövuorossa)

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Ps. 139:1-18 Herra, sinä tunnet minut, Ps.121 Herra on varjelijasi,

Musiikkia: NSV (2010): Luojan kaunein ajatus, VK: 397 Kun on turva Jumalassa. CD: Juha Tapio: Luota vaan (Tuulen valtakunta). Pekka Simojoki: Aamuruskon siivin (Tunnet ihmisen tien. Psalmilauluja)

Mieti myös: Onko sinusta joskus tuntunut, että Jumala on unohtanut sinut? Mitä sinulle merkitsee Jumalan lupaus olla kanssasi kaikki päivät maailman loppuun asti?

Tapahtukoon sinun tahtosi, myös maanpäällä niin kuin taivaassa

LUOMAKUNTA

Hiljaisuus

(Hartauden aluksi tai lopuksi voidaan olla hiljaa muutama minuutti.)

On vaikea löytää hiljaista paikkaa. Etsimme maisemaa, jossa on tyyntä, pysähtynyttä. Vielä vaikeampaa on hiljentyä ja vaientaa sisältämme tulevat kiireen ja arjen vaatimukset.

Luonnon keskellä on tilaa hiljentyä ja keskittyä elämän tärkeimpiin kysymyksiin. Luoja puhuu meille luomisen kautta. Hiljaiselle Jumalan vaikuttamalle kasvulle on tilaa luonnossa ja itsessämme. Kaikki kasvu lähtee liikkeelle hiljaisuudesta.

Jukka Nevala, Vihreä rukouskirja

Rukous:

Herra, sinä tunnet meidät jokaisen ja näet sisimpäämme.

Kuule meitä, kun nyt hiljaa mielessämme rukoilemme
meille tärkeiden ihmisten ja asioiden puolesta....

Herra, kiitos, että kuulet kaikki rukouksemme.

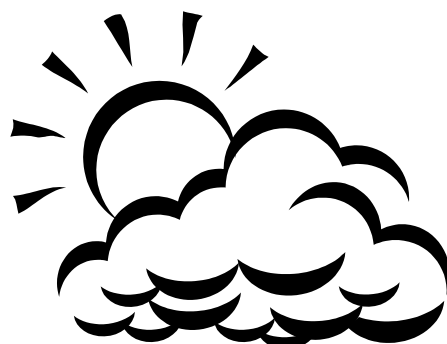
Jeesuksen nimessä, amen.

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Ps.23 Herra on minun paimeneni,

Musiikkia: NSV(2005 &2010): Katson sinun kättesi töitä; Sama taivas, sama maa; Taas yllemme aurinko saa.

CD: Terapia: Hiljaisuus (Täällä taas)

Mieti myös: Mitä merkitystä hiljaisuudella on sinulle? Mikä on sinun tapasi hiljentyä? Onko sinulla jokin kokemus luonnosta, jolloin Jumala tuntui läheiseltä?

Nurja luomiskertomus

Luetaan aluksi luomiskertomus raamatusta 1.Moos.1-2:1-4. Taustalle voi laittaa soimaan rauhallista musiikkia. Sytytä kynttilä aina ennen uuden päivän lukemista niin, että luomiskertomuksen loputtua palaa seitsemän kynttilää. Kun luomiskertomus on luettu, voidaan hetki kuunnella musiikkia ja sitten aloittaa nurjan luomiskertomuksen lukeminen. Puhalla yksi kynttilä sammuksiin aina kun olet lukenut yhden päivän nurjasta luomiskertomuksesta.

ALUSSA JUMALA LOI TAIVAAN JA MAAN

mutta monien vuosimiljoonien kuluttua oli ihminen lopulta kyllin viisas. Ihminen sanoi: kuka puhuu täällä Jumalasta? Otan tulevaisuuden omiin käsiini. Hän otti tulevaisuuden käsiinsä, niin alkoivat maapallon viimeiset seitsemän päivää.

ENSIMMÄISEN PÄIVÄN AAMUNA

päätti ihminen olla hyvä ja vapaa, pyrkiä kauneuteen ja onneen. Ei enää jumalankuva, vaan ihminen. Ja koska hänen täytyi uskoa johonkin, uskoi hän vapauteen ja onneen, rahaan ja edistykseen, suunnitteluun ja omaan turvaansa. Sillä turvallisuutensa takeeksi hän oli varustanut maan jalkojensa alla raketein ja ydinkärjin.

TOISENA PÄIVÄNÄ

kuolivat kalat teollisuusvesistöissä, linnut toukkien tuhoksi tarkoitettuun kemialliseen valmisteeseen, jänikset kadun lyijypilviin, sylikoirat kauniin punaiseen makkaraväriin, sillit meren öljyyn ja merenpohjan jätteisiin, sillä jäte oli aktiivista.

KOLMANTENA PÄIVÄNÄ

kuihtui ruoho maassa ja lehdet puissa, sammal katoilla ja kukat puutarhoissa. Sillä ihminen sääti säät itse ja jakoi sateen tarkan suunnitellusti. Tuli vain pieni virhe mittariin, joka jakoi sateen. Kun he löysivät virheen, makasivat laivalastit kauniin Reinin kuivassa uomassa.

NELJÄNTENÄ PÄIVÄNÄ

tuhoutui kolme miljardia ihmistä neljästä. Toiset tauteihin, joita ihminen oli viljellyt, sillä yksi oli unohtanut sulkea säiliöt, jotka olivat valmiina seuraavaa sotaa varten. Ja

heidän lääkkeensä osoittautuivat tehottomiksi, sillä niiden oli täytynyt auttaa liian kauan ihovoiteissa ja harmillisissa pikkuvaivoissa. Toiset kuolivat nälkään, sillä jotkut olivat kätkeneet viljasäiliöiden avaimet. Ja he kirosivat Jumalan, joka toki oli heille onnen velkaa. Tuo rakas Jumala!

VIIDENTENÄ PÄIVÄNÄ

painoivat eloonjääneet punaista nappia, sillä he tunsivat itsensä uhatuiksi. Tuli verhosi maapallon, vuoret paloivat, meret haihtuivat ja betonirauniot seisoivat kaupungeissa mustina ja sauhusivat. Ja enkelit taivaassa katsoivat, kuinka sininen planeetta muuttui punaiseksi, sitten likaisen ruskeaksi ja lopulta tuhkanharmaaksi. Ja he keskeyttivät laulunsa kymmeneksi minuutiksi.

KUUDENTENA PÄIVÄNÄ

tuli pimeys. Pöly ja tuhka peittivät auringon, kuun ja tähdet. Ja viimeinen keittiötorakka, joka oli elänyt rakettibunkkerissa, kuoli liialliseen lämpöön, joka ei tuntunut siitä lainkaan hyvältä.

SEITSEMÄNTENÄ PÄIVÄNÄ

oli rauha. Vihdoin. Maa oli autio ja tyhjä, ja oli pimeää yläpuolella repeäminen ja rotkojen, jotka olivat halkeilleet kuivaan maankuoreen. Ja ihmisen henki harhaili haamuna kaaoksen yllä. Mutta syvällä alhaalla, helvetissä, kerroskeltiin jännittävää tarinaa ihmisestä, joka otti tulevaisuuden omiin käsiinsä ja nauru kajahti ylös enkelten kuoroihin.

Jörg Zink. Kirjasta Kerron sinulle tarinan.

Rukous:

Anna, Herra, anteeksi, että ihmiskuntasi on itsekkyydessään hävittänyt sinun luomaasi maailmaa. Auta meitä muuttamaan elämäntapojamme niin, että tulevillakin sukupolvilla olisi täällä elämisen mahdollisuus. Käännä pois meistä tuomiosi, ota hyvyydessäsi vastaan katumuksemme ja rukouksemme. Me rukoilemme sinua. Herra, armahda meitä.

Kotien rukouskirja

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: 1.Moos 1-2:4 Luomiskertomus

Musiikkia: VK: 600 Hyvyyden voiman ihmeelliseen suojaan. **CD:** Michael Jackson: Earth song (HIStory)

Mieti myös: Millaisia ajatuksia Nurja luomiskertomus sinussa herättää? Miten voisit itse edistää maapallon hyvinvointia?

Meritähti

Vanha mies käveli tapansa mukaan meren rannassa. Aallot löivät suurina ja raskaina rantaan, jonne oli kulkeutunut veden mukana kiviä, simpukoita, meritähtiä, puunkappaleita. Ranta jatkui silmäkantamattomiin.

Mies näki pienen tytön puuhailevan rannassa. Tyttö kumartui, otti varovasti käsiinsä meritähden, kuljetti sen veden ääreen ja heitti veteen. Sitten hän haki toisen meritähden ja kuljetti sen veteen. Ja teki saman uudestaan. Ja uudestaan. Ja uudestaan.

- Voi tyttö ressurka, hänhän tekee turhaa työtä, ajatteli mies. – Tuohon täytyy puuttua.

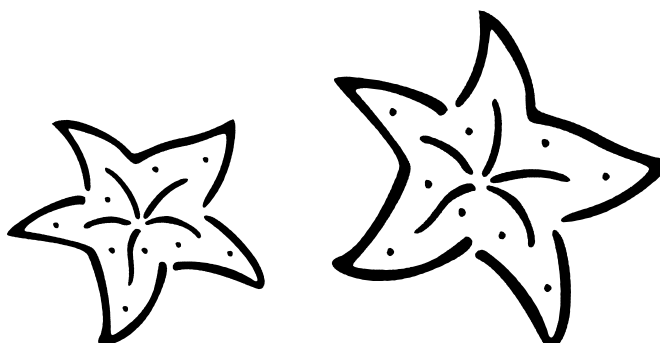
Hän käveli tytön luo.

- Tyttöseni, tuo mitä teet on täysin hyödytöntä. Etkö näe, että meritähtiä on rannassa silmäkantamattomiin? Et koskaan saa työtäsi valmiiksi. Ja jatkuvasti aallot heittävät rantaan lisää meritähtiä. Työsi on täysin turhaa.

Tyttö katsahti mieheen rauhallisen näköisenä. Sitten hän katsoi käsissään olevaa meritähteä ja vastasi:

- Se ei ole turhaa tälle meritähdelle.

Trad. muotoillut HP. Kirjasta Kerron sinulle tarinan 2.

Saastuuko Taivaan Isä?

Pieni poika katsoo ulos kerrostalon viidennen kerroksen ikkunasta. Aurinko paistaa, on keväisen kirkas päivä. Ikkunasta näkyy puisto ja taloja, vähän kauempana tehtaan piippu tupruttaa harmaata ja paksua savua taivaalle. Savupatsas liikkuu tuulen suuntaan ja häviää lopulta näkyvistä. Poika katselee savuavaa piippua ja toteaa: ”Taivaan Isä saastuu”.

Äskeinen kertomus on totta. Aikaa siitä on vierähtänyt niin kauan, että poika on jo kasvanut aikuiseksi mieheksi. Silti samasta ikkunasta näkyy yhä tuo sama, korkea piippu ja savupatsas. Kuinka paljon savua se onkaan ehtinyt tupruttaa ilmaan näitten vuosien aikana!

Raamatussa kerrotaan, kuinka Jumala loi taivaan ja maan, kaikki kasvit ja eläimet ja lopulta myös ihmisen. Jumala katsoi kaikkea luomaansa, ja kaikki oli hyvää ja kaunista. Kun nyt tuhansia vuosia myöhemmin katsot ympärillesi, ei kaikki ole enää hyvää ja kaunista. On paljon saasteita ja roskaa, puhutaan ilmastonmuutoksesta ja kaatopaikkojen jätevuorista, eläinlajeja kuolee sukupuuttoon ja sademetsiä raivataan tupakkapelloiksi, geenimuunneltua viljaa syötetään eläimille ja ihmisille. Sitä Jumala ei varmastikaan tarkoittanut antaessaan ihmiselle tehtävän ”viljellä ja varjella maata”. Ihminen on omalla toiminnallaan saanut luonnossa aikaan paljon pahaa.

Onko kaikki toivo menetetty? Tuhoutuuko sininen planeettamme pikkuhiljaa? Voisimmeko sittenkin tehdä edes jotain edistääksemme maapallon hyvinvointia? Mitäpä, jos alkaisimme enemmän kulkea jalkaisin tai pyörällä? Entä jos ostaisitkin ainakin osan vaatteistasi kirpputorilta tai käyttäisit isompien sisarustesi vanhoja vaatteita? Voisitko kuvitella laittavasi joka toinen viikko viikkorahasi säästöpossuun ja lahjoittavasi summan luonnonsuojelun hyväksi? Kaikkihan me jo tiedämme, että roskaa ei saa heittää luontoon ja että jätteet pitää lajitella. Niin pieniä asioita, mutta kun jokainen tekee oman osansa ja kantaa kortensa yhteiseen kekkoon, on meillä pian hyvien luontotekojen vuori. Sillä emmehän me kukaan halua, että ”taivaan isä saastuu.”

Rukous:

Rakas Taivaan Isä. Kiitos, että olet luonut meille tämän kauniin maailman. Anna anteeksi, että emme ole osanneet pitää siitä niin hyvää huolta, kuin olisi pitänyt. Auta meitä suojelemaan luontoa ja eläimiä, että myös meidän lapsillamme ja lapsenlapsillamme olisi mahdollisuus nähdä saimaannorppia tai vaeltaa puhtaassa metsässä. Ole meidän kanssamme tänäkin päivänä. Aamen.

Katri Sillanpää

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: 1.Moos.1-2:4 Luomiskertomus, 1.Moos.2:15 Viljellä ja varjella, Ps.104 Luojan ylistys.

Musiikkia: NSV(2005 & 2010): Katson sinun kättesi töitä. **VK:** 135 Jumala loi; vuodenaikaan sopiva virsi.

CD: Bass'n Helen: Rannalla (Futu)

Mieti myös: Miten sinä suojelet luontoa? Mitä merkitystä sinulle on sanoilla ”viljellä ja varjella”?

Ja anna meille meidän syntymme anteeksi

JEEBUS

Hän syntyi pienessä kylässä

Hän syntyi pienessä kylässä, joka olisi jäänyt tuntemattomaksi, ellei hän olisi syntynyt siellä.

Hänen vanhempansa olivat köyhiä, isä oli kirvesmies.

Hän ei paljoa matkustellut. Vain parinsadan kilometrin päähän syntymäpaikastaan.

Hänestä ei koskaan tunnuttu kuningasta eikä muutakaan vallanpitäjää. Eikä häntä valittu mihinkään luottamustoimeen.

Yhtäkään kirjaa hän ei lukenut. Hänessä ei ollut mitään sellaista, minkä me yhdistämme suuruuteen.

Monin tavoin hän erosi meistä. Hän omisti vain päällään olleen vaatekerran. Hänellä ei ollut lanttia esimerkiksi opetukseensa. Hänen piti lainata aasi voidakseen ratsastaa Jerusalemiin. Hänellä ei ollut omaa taloa ehtoollisen viettoon. Edes omaa ristiään hän ei jaksanut kantaa.

Niin – edes omaa hautaa hänellä ei ollut.

Hänen teloituksestaan ei ole TV-juttua. Eikä se synnyttänyt maailmanlaajaa protestiliikettä eikä sensaatiokirjoituksia.

Kuitenkin, hänen jälkeensä maailma muuttui. Hänen rakkauttaan ei maailma koskaan ole pystynyt unohtamaan. Vieläpä julmasta mestauspaalusta on tullut rakkauden ja anteeksiantamuksen vertauskuva. Olisi todella outoa, jos emme voisi löytää hänestä sellaista, mikä auttaisi meitä elämään yhdessä ja muuttamaan pimeyden valoksi tässä maailmassa.

David F. Olsson. Kirjasta Kerron sinulle tarinan.

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: 1.Kor.1:18-31 Ristin saarnan hulluus, evankeliumit ☺

Musiikkia: NSV(2010): Voi hänen rakkauttaan. NSV(2005): Sydämeistäni. CD: The Rain: Sotilas (Kiitos ja anteeksi)

Mieti myös: Kuinka hyvin tunnet Jeesuksen? Mitä merkitystä Jeesuksella on sinulle? Mitä, jos Jeesus olisi elänyt nykyaikana?

Aleksanteri Suuri ja Jeesus pieni

He kuolivat 33-vuotiaina,
Aleksanteri Suuri ja Jeesus pieni.
Toinen eli ja kuoli itselleen,
toinen sinun tähtesi ja minun.
Valtaistuimella kuoli kreikkalainen,
juutalaisen paikka oli teloituspöydällä.
Aleksanterin elämä oli voittokulkua,
Jeesuksen tappiota ja kärsimystä.
Edellinen johti armeijoita,
Jeesuksen oli vaellettava yksin, hyljättyinä.
Aleksanteri vuodatti tuhansien ihmisten veren,
Jeesus vain omansa.
Suuri kreikkalainen voitti maailman eläessään
ja menetti kaiken kuollessaan.
Jeesus kadotti elämänsä
ja voitti maailman kuolemallaan.

He kuolivat 33-vuotiaina,
Aleksanteri Suuri ja Jeesus pieni.
Ylpeä kreikkalainen orjuutti ihmiset,
nöyrä juutalainen vapautti heidät.
Toisen voima perustui väkivaltaan,
toisen varauksettomaan rakkauteen.
Toisen kuninkuus oli tästä maailmasta,

toinen oli tullut ylhäältä.
Aleksanteri voitti omaksensa koko maailman
ja sai sielullensa vahingon.
Jeesus luopui kaikesta, elämästäänkin,
ja tuotti maailmalle elämän.
Aleksanteri on kuollut ikuisesti,
Jeesus elää ikuisesti.
Joka tavoittelee kaikkea, menettää kaiken.
Joka luopuu kaikesta, voittaa kaiken.

He kuolivat 33-vuotiaina,
Aleksanteri Suuri ja Jeesus pieni.
Mahtavan elämä sammui Babylonissa,
mitättömän Pääkallonpaikalla.
Sotapäällikkö oli tuonut itkua ja kirousta,
rauhanruhtinas onnea ja siunausta.
Kreikkalaisessa ihminen yritti tulla jumalaksi,
juutalaisessa Jumala tuli ihmiseksi.
Aleksanterin valtakunta hävisi ikiajoiksi,
Jeesus nousi kuolleista, hän elää,
ja hänen valtakuntansa kestää ja voittaa iankaik-
kisesti.

Kalevi Lehtinen

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Jes. 53 profetia Jeesuksesta, Jes. 10:1-5,

Musiikkia: NSV (2005): Jeesus on kingi. **CD:** Terapia: Ystävä viaton (Tule & kazo), The Road: Ristille (Tarttuvaa tautia)

Mieti myös: Mitä merkitystä on sillä, että Jumala tuli ihmiseksi?

Kirje sinulle

Rakas lapsi,
Kun heräsit tänä aamuna, minä katselin sinua ja toivoin että puhuisit minulle, edes muutamalla sanalla. Toivon, että olisit kysynyt mielipidettäni tai olisi ollut mukavaa kuulla kiitos jostain hienosta asiasta, joka sinulle tapahtui eilen. Mutta sinulla oli liian kiire. Etsit sopivia vaatteita koulupäivää varten. Joten minä odotin.

Kun juoksentelit ympäri taloa valmistautuessasi koulupäivään, oletin että sinulla olisi muutama minuutti aikaa minullekin. Sinulla oli kuitenkin liian kiire.

Sait itsesi valmiiksi ja sinulla oli vartti aikaa ennen kouluun lähtöä. Ajattelin, että nyt sinä haluaisit puhua minulle. Ei, sinä soitit ystävällesi kuullaksesi viimeisimmät juorut. Katselin sinua kun menit kouluun ja odo-

tin kärsivällisesti koko päivän. Kaiken sen kiireen keskellä sinulla ei ilmeisesti ollut aikaa minulle.

Huomasin miten ruokailussa sinä katselit ympärillesi, ehkä sinua hävetti puhua minulle ja siksi et laskenut päätäsi kiitokseen. Huomasit muutaman ystäväsi viereisessä pöydässä puhuvan minulle lyhyesti ennen syömistä, mutta sinä et sanonut minulle sanaakaan. Ei se mitään, on vielä aikaa jäljellä ja uskon ja toivon, että vielä sinä puhut minulle.

Menit kotiin, jossa sinulla oli vielä paljon tekemistä. Tehtyäsi osan läksyistä laitoit television päälle. En tiedä pidätkö TV:stä vai et, kuitenkin katsot melkein mitä tahansa ja vietät sen edessä valtavasti aikaa joka päivä. Et ajattele mitään, nautit vain ohjelmista. Odotin kärsivällisesti kun katselit TV:tä ja söit illallisen. Vieläkään et puhunut minulle.

Odotin edelleen, kun teit loput kotiläksysi. Mennessäsi nukkumaan taisit olla liian väsynyt. Sanottuasi hyvää yötä perheellesi painuit peiton alle ja nukahdit hetkessä. Ei se haittaa. Vaikka et ehkä tiedäkään, minä olen aina siellä sinua varten. Minulla on kärsivällisyyttä enemmän kuin koskaan voit aavistaa. Haluaisin opettaa sinuakin olemaan kärsivällinen. Rakastan sinua niin valtavasti, että kauan sitten jätin suurenmoisen paikan nimeltä Taivas ja tulin maanpäälle. Annoin sen kaiken pois, jotta minua voitaisiin loukata ja pilkata. Minä jopa kuolin, jottei sinun tarvitsisi ottaa paikkaani. Rakastan sinua niin valtavasti, että odotan joka päivä pientä huokausta, rukousta, ajatusta tai kiitollista paikkaa sydämässäsi. Yksipuolinen keskustelu on vaikea.

Taas olet heräämässä. Minä odotan tuntien pelkästään rakkautta sinua kohtaan ja toivon, että tänään löydät vähän aikaa minullekin... Siunattua päivää!

Rakkaudella,
Jeesus

Hartaustekstejä. Partiolippukunta Paraisten merikotkien kotisivu.

Rukous:
Herra, ota minusta pois kaikki se, mikä erottaa minut sinusta.
Herra, anna minulle sitä, mikä vie lähemmäksi sinua.
Herra, ota minusta pois itsekkyyteni ja anna itsesi minulle.

Mikael Agricola, Jokapäiväinen rukous

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Joh.15:1-17 Viiniköynnöksen oksat

Musiikkia: NSV (2005 & 2010): Taisteluni. NSV (2005): Matkalaulu. CD: Bass'n'Helen: Taisteluni (Valo), The Road: Tuhlaajalapsi (Tarttuvaa tautia)

Mieti myös: Onko usko sinulle jokapäiväinen asia? Miksi joskus voi olla vaikeaa kertoa olevansa uskossa?

Hyvä Paimen

Raamatussa puhutaan paljon paimenista, olivathan israelilaiset paimentolaiskansaa. Tämän päivän suomalainen kuitenkin lienee aika vieraantunut paimentamisesta. Meidän isovanhempamme tai isovanhempamme ovat vielä voineet olla paimenessa, mutta luultavasti suurin osa meistä hätääntyisi jos pitäisi lähteä viemään isoa lehmä- tai lammaslaumaa muutaman kilometrin päähän paremmille laidunmaille.

Jeesuksen aikana paimennettiin useimmiten lampaista. Jokainen, joka on ollut lampaiden kanssa tekemisissä, tietää, että kaikki lampaat eivät suinkaan ole samanlaisia. Aivan kuten meissä ihmisissäkin on lammaslaumassa erilaisia yksilöitä; on arkoja, mutta myös rohkeita, on tavallisia laumasieluja, sooloilijoita ja tietenkin niitä ”mustia lampaista”. Kaikki lampaat ovat kuitenkin saman lauman tärkeitä jäseniä. Jos lammaslau-malla ei ole paimenta, on se ilman johtajaa ja turvaton. Silloin sudet tai muut villipedot voivat hyökätä lammasten kimppuun.

Me olemme Taivaallisen Isämme lammaslauma. Jeesus sanoo: ” Minä olen hyvä paimen, oikea paimen, joka panee henkensä alttiiksi lampaiden puolesta” (Joh.10:11). Jeesus siis haluaa ”paimentaa” eli ohjata meitä ja häätää sudet pois. Susilla Jeesus ei tarkoita oikeita susia, eläimiä, vaan kaikkia niitä asioita, jotka vievät meitä pois paimenen luota; asioita, jotka tulevat tärkeämmiksi kuin Jumala. Susi voi tulla lammasten luo myös valepuvussa, ”susi lammasten vaatteissa”, ja iskeä pahaa aavistamattomiin lampaisiin. Näin ei kuitenkaan pääse käymään, jos lauma pysyttelee lähellä paimenta. Jos joku lampaista kuitenkin lähtee sooloilemaan ja eksyy, ei paimen jätä sitä oman onnensa nojaa, vaan lähtee etsimään kadonnutta. Löydettyään lampaan, vie paimen sen kotiin muiden lampaiden luo ja järjestää juhlat.

Me erilaiset lampaat tarvitsemme usein paimenen ohjaavaa kättä tai sauva osataksemme kulkea oikeita polkuja.

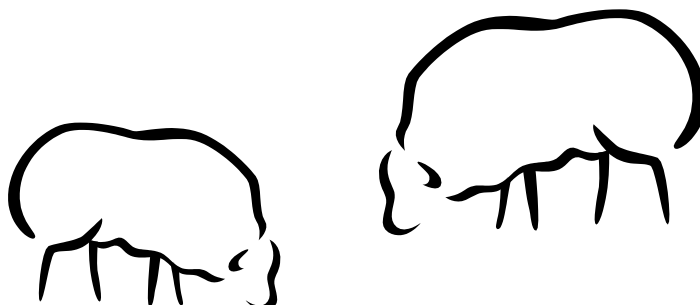
Rukoilemme: Rakas Jeesus, kiitos että paimennat ja ohjaat meitä joka päivä. Anna meidän oppia tunnistamaan sudet ja välttämään sudenkuopat. Kiitos, että jos kuitenkin eksymme ja putoamme kuoppaan, autat sinä meidät ylös laumamme luokse. Jää meitä siunaamaan, amen.

Katri Sillanpää

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Joh. 10:1-16 Hyvä paimen, Luuk. 15:1-7 Eksynyt lammas

Musiikkia: NSV (2005 & 2010): Tule kaikeksi mulle. VK: 498 Nyt kulkee halki korpimaan

Mieti myös: Millainen lammas sinä olet?

*Niin kuin mekin anteeksi annamme niille, jotka ovat meitä
vastaan rikkoneet*

JUMALAN TAHTO

Syntikaivo

Hartauden pitopaikkana toimii parhaiten ulkotila. Jokainen poimii maasta yhden kiven (ei hirveän isoa), jota pitää kädessään. Syntikaivona voi toimia lampi, järvi, puro, jyrkänne tai monttu. Mielikuvitus on vain rajana. Isonen kertoo tarinan:

Katsoppa vähän lähemmin käsissäsi olevaa kiveä! Kivi on ehkä likainen, se tuntuu kylmältä. Se voi olla särmikäs ja koloinen. Pistä kivi nyrkkiisi ja purista. Todennäköisesti kivi on niin kova, että et saa sitä rikki, vaikka kuinka yrität.

Laita nyt kivi kenkäsi ja ota muutama askel. Miltä tuntuu? Ei varmasti mukavalta. Kivi hiertää, painaa ja tekee kipeää.

Niin kuin kivi painaa kengässä, painaa mieliämme paha teko, sana tai ajatus. Kivi on kova, kylmä ja nihkeä. Meidän tunteemme ovat samanlaisia ilman anteeksiantamista. Kivi on särmikäs. Kun sanomme toisillemme pahasti, olemme kuin särmäisiä, raapivia kiviä.

Meidän Taivaallinen Isämme haluaa kuitenkin antaa meille anteeksi kaikki syntimme, kaikki pahat tekot me, sanamme ja ajatuksemmekin. Jopa kaikki sellaiset asiat, joita ehkä teemme huomaamattamme. Vaikka Jumala vihaa syntiä, rakastaa Hän syntistä ihmistä, jopa niin paljon, että uhrasi oman poikansa meidän tähtemme. Niin, Jeesus on kuollut sinunkin syntiesi tähden. Hän on kantanut kaikki kivemme, pienen pienen kiven muruset ja suuret kallion lohkat.

Mieti nyt mielessäsi asioita, jotka painavat mieltäsi tai joissa tiedät toimineesi väärin. Kun olet käynyt mielessäsi kaikki asiat, ota kivi kengästäsi ja heitä se syntikaivoon.

Katri Sillanpää (idea: Hartauksia PTK ry:n vuosittaisista kerho-ohjelmistoista)

(Kun kaikki ovat heittäneet kivensä)

Rukoilemme:

Syvydestä minä huudan sinua, Herra. Kuule minun ääneni.

Pimeydessä minä kaipaan valoa, Herra. Kuule minun ääneni.

Erämaassa minä etsin elävää vettä. Kuule minun ääneni.

Anna minun sydämeeni uusi laulu. Kuule minun ääneni.

Aamen

Pekka Simojoki (laulusta Kuule minun ääneni)

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Ps.32:1-8, Ps.51:1-8, Room. 7:15-25

Musiikkia: NSV (2005 & 2010): Evankeliumi; Kuule minun ääneni; Synnintunnustus; Soi sydämeni kiitosta.

VK:289 Vain sinä tunnet minut, Vapahtaja; 506 Jeesus tänne tulit meitä; 510 Sinä Jeesus ymmärrät parhaiten.

CD: Pater Noster: Villi sydän

Mieti myös: Miksi on niin vaikea olla tekemättä pahaa? Kummalta on helpompaa pyytää anteeksi, kaverilta vai Jumalalta?

Armo

Ansiotonta Rakkautta Minun Osakseni. Sitä on armo, niinhän rippikoulussa opetetaan. Mutta mitä se oikeasti tarkoittaa, että joku rakastaa ansiotta? Kun me ihmiset rakastamme, meillä on siihen aina syy. Raamatussa meitä kehoitetaan rakastamaan lähimmäistämme lähellä ja kaukana. Rakastammeko siis silloin lähimmäisiämme kaukana, kun annamme rahaa jonkin kehityksensä hyväksi menevään keräykseen? Ainakin haluamme uskotella itsellemme niin. Tosiasiassa luulen, että ainakin osaksi laitamme rahaa siksi, että meille itsellemme tulee siitä parempi mieli. Emme siis rakasta ansiotta, meille on siitä jokin hyöty: saamme itsellemme paremman mielen. Oikeastaan minusta tuntuu, että ainoat, jotka ehkä voivat rakastaa ansiotta ovat vanhemmat, jotka rakastavat lapsiaan. Eihän lapsista ainakaan pienenä ole mitään hyötyä vanhemmilleen, paremminkin työtä.

Tätä voimmekin verrata Jumalan rakkauteen meitä kohtaan, olemmekin kaikki hänen rakkaita lapsiaan. Samalla tavoin, kuin pieni lapsi kiukuttelee vanhemmilleen puurolautasen ääressä tai teini kapinoo vanhempiaan ja heidän sääntöjään vastaan, samoin mekin usein kiukkuamme Jumalalle ja vielä useammin kyseenalaistamme ja kapinoimme Hänen tahtoaan vastaan. Silti Jumala rakastaa meitä kaikkia ihmisiä, aivan kuten vanhemmat rakastavat lapsiaan. Ajan kuluessa kuitenkin usein huomaamme, että taisikin olla ihan hyvä juttu, että vanhemmat eivät ostaneet minulle karkkia aina kun olisin halunnut tai että minulla oli kotiintuloajat tai että minun piti tehdä läksyt tai käyttää kalsareita kylmällä säällä. Myös Jumalan johdatus näkyy usein ehkä vasta vuosien jälkeen elämässämme, tai ymmärrämme sen vasta silloin.

Niin, entäs sitten se armo? Jumala siis rakastaa meitä, vaikka me emme rakastaisi häntä takaisin. Vaikka kokonaan kieltäisimme Hänet, unohtaisimme ja hautaisimme, SILTI Hänen rakkautensa meitä kohtaan ei vähene. Se on jotain niin suurta, että sitä on todella vaikea käsittää. Ja siksi, että Jumala rakastaa meitä niin paljon, Hän tahtoo myös meidät kaikki kerran luokseen Taivaaseen. Meidän pelastumisemme ei siis ole kiinni siitä, jaksammeko aina rakastaa lähimmäistämme ja tehdä hyviä tekoja, sillä Jumala tietää, että emme siihen kuitenkaan pysty, vaan me pelastumme yksin armosta, yksin Jumalan rakkauden tähden. Kuten pienoisevankeliumissa sanotaan: ”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.” Jumala siis tarjoaa meille lahjaa. Ainoa, mitä meidän tulee tehdä, on ottaa tuo lahja vastaan, avata ja ottaa käyttöön; toisin sanoen uskoa todeksi, että Jeesus on kuolemallaan sovittanut minunkin syntini. Ansiotonta Rakkautta Minun Osakseni. Mahtava juttu!

Katri Sillanpää

Rukous:

Rakas taivaallinen Isämme,
 Me olemme saaneet paljon anteeksi.
 Auta meitä muistamaan, että rakkautesi on lahjaa,
 jota emme mitenkään voineet ansaita.
 Tiedät miten helposti näemme virheitä toisissa ihmisissä.
 Auta meitä ymmärtämään, että sinä rakastat jokaista ihmistä
 samanlaisella rakkaudella kuin olet rakastanut meitä.
 Anna meille ymmärtäväinen ja anteeksiantava mieli.
 Kuule rukouksemme Jeesuksen tähden.
 Amen.

Kirkkokäsikirja

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Room.5:1-11 Varmuus pelastuksesta, Room.8:31-39 Jumalan rakkaus

Musiikkia: NSV(2005 & 2010): Evankeliumi; Voimaa armon virrasta. NSV(2005): Aamulaulu. VK: 547 Joka aamu on armo uus; 265 Jeesus armon soi; 512 Jo varhain Herra annoit. CD: Olli Helenius: Kaikkeni saat (Kulkea kuin vapaa), HB: Yksin armosta (Enne)

Mieti myös: Milloin olet saanut kokea armoa? Mitä armo sinulle merkitsee?

Tuoli

Tämä hartaus on draama, joka toteutetaan pantomiimina, eli täysin puhumatta. Toteuttamiseen tarvitaan 5-8 henkilöä; jotkut voivat tehdä tuplarooleja. Draaman tarkoituksena on tuoda esille, kuinka synty houkuttaa ja koukuttaa meitä, ja että siitä pääsee irti vain Jeesuksen avulla.

Valmistelut: Estradin keskelle asetetaan tuoli, jonka selkänojassa on lappu: ÄLÄ KOSKE. Lapun toisella puolella lukee SYNTI, mutta tämä ei näy yleisölle.

Ensimmäisenä paikalle saapuu ”päähenkilö”, joka kävelee ensin tuolin ohi. Palaa kuitenkin tarkastelemaan sitä: mikäs se tämä on? miksi tähän ei saa koskea? eikö ihan oikeasti? entä jos kuitenkin vähän kosken? Henkilö alkaa ”härnätä” tuolia: eihän tässä mitään tapahdu. Nojaa kädellään tuolin selkänojaan, mutta kun on lähdössä, lähtee tuolikin mukaan. Yrittää irrottaa kättä, tarttuu kiinni toisella kädellä, sekin jää kiinni. Istuu tuoliin (selkänoja eteenpäin) ja yrittää repiä käsiä irti: takapuoli jää kiinni. Yrittää riuhtoa ja repiä itseään irti, mutta ei onnistu.

1. Paikalle saapuu pari BILETTÄJÄÄ. Jammailevat ja ovat meno päällä. Huomaavat kaverinsa, joka istuu tuolilla. Menevät moikkaamaan: moi, mitäs sulle? lähde meidän mukaan? mitä? miksi et lähde? mitä sä siinä istut? ootko kiinni siinä tuolissa? heei, jätkä on kiinni tuolissa, hahahahahaha. Naureskellen lähtevät pois.
2. VOIMAMIES kävelee sisään ja pullistelee lihaksiaan. Tuolissa istuja pyytää apua. Voimamies myhäilee: helppo juttu, kun on tätä voimaa! Yrittää kiskoa istujaa irti, mutta ei onnistu. Yrittää uudestaan ja uudestaan, mutta ei. Kummastellen ja pettyneenä lähtee pois.
3. SYLLISTÄJÄ synkistelee sisään. Huomaa tuolissa istujan ja tajuaa heti mistä on kysymys: sinä syntinen!!! etkö tiedä, että täällä Raamatussa sanotaan, että ei saa tehdä syntiä! hyi sinua! Näyttää välillä kohtia Raamatusta, syyllistää ja lopuksi lyö Raamatulla päähän.
4. JOOGAAJA leijailee paikalle. Tuolissa istuja anoo jälleen apua, voisikohan tuo auttaa minua? Joogaaja tutkaillee tilannetta, miettii hetken ja aloittaa meditoimisen. Käy välillä kokeilemassa energiakenttiä ja meditoi jälleen. Tuolissa istuja yrittää myös meditoita ja vääntää itseään lootusasentoon, mutta huonoin tuloksin.
5. TIEDEMIES tutkiskelee papereitaan ja törmää tuolissa istujaan. Toteaa tilanteen ja päättää auttaa. Vetää taskustaan mittanauhan, jolla mittailee istujaa päästä varpaisiin. Kirjoittaa muistiinpanoja ja tekee laskelmia. Monimutkaisen matemaattisen kaavan tulos on: hengari (tai muu vastaava). Kaivaa taskustaan hengarin, jolla yrittää irrottaa istujaa. Ei onnistu. Tekee laskelmat uusiksi, sama tulos. Yrittää uudestaan, mutta ei onnistu. Päättään pudistellen ja papereitaan tutkien lähtee pois.
6. NARKKI raahustaa paikalle. Säällittävä, likainen ja nuhjuinen. Vapisevin käsin piikittää itseään ja olo kohenee. Hoipertelee tuolissa istuja luo, joka jälleen anoo apua. Narkki käärii istuja hihan ja piikittää myös tätä. Aine alkaa vaikuttaa ja istuja ja narkki bilettävät hetken yhdessä. Narkki hoipertelee pois ja istuja bilettää vielä hetken yksinään, kunnes vaikutus alkaa haihtua. Hän huomaa olevansa yksin, täysin yksin, ja yhä kiinni siinä samassa tuolissa. Masentaa ja itkettää. Epätoivo.
7. Paikalle astelee ihan tavallinen tyyppi, ”PELASTAJA”, joka huomaa tuolissa istujan. Istuja ei välitä enää mistään, eihän kukaan voi auttaa häntä. Pelastaja yrittää jutella, mutta istujaa vain kääntyy pois. Pelastaja huomaa maahan tippuneen lapun, jonka nostaa myös yleisön nähtäväksi: ÄLÄ KOSKE, SYNTI. Pelastaja miettii hetken ja ymmärtää, mistä on kysymys ja elehtien selittää tuolissa istujalle Jumalasta, joka tuli ihmiseksi ja kuoli ristillä. Hän kysyy eleillään voisiko rukoilla istuja puolesta. Istuja kieltäytyy ensin, mutta myöntyy sitten, ei kai siitä haittaakaan voi olla. Pelastaja ristii kätensä ja alkaa rukoilla. Hetken kuluttua tuolissa istujankin kädet irtautuvat ja menevät ristiin. Hän huomaa sen ja pomppaa yllättyneenä ja iloisena ylös: se toimi, olen vapaa! Halaa pelastaa ja he asettavat tuolin ja lapun entiselle paikalleen ja lähtevät pois. Istuja kuitenkin huomaa jotain, ja palaa takaisin kääntämään lapun toisinpäin (niin, että teksti SYNTI näkyy yleisölle), nyökkää tyytyväisenä ja lähtee yhdessä pelastajan kanssa pois.

Draaman voi tehdä musiikin kanssa tai ilman, mutta musiikki kuitenkin hyvä tehokeino ja luo oikeanlaista tunnelmaa. Jos löytyy hyvä kitaristi, voi hän soittaa sopivaa musiikkia, muutoin levytä. Musiikki voi olla mitä tahansa, joka sopii ko. henkilöön esim. voimamiehelle eye of the tiger. Kannattaa polttaa sopivat kappaleet järjestyksessä levyille, jolloin musiikinvaihto on sujuvampaa. Koska mitään ei puhuta, ovat ilmeet ensisijaisen tärkeitä. Siis vahvat, jopa liioitellut ilmeet ja eleet, jotta yleisökin tietää, mistä on kysymys.

Alkuperä tuntematon, kirjoittanut ylös Katri Sillanpää

Pyhätetty olkoon sinun nimesi

PYHÄ HENKI

Valkeus kirkas päällä synkän maan?

Pyhä Henki on ei ole niitä maailman yksinkertaisimpia asioita käsittää. Vaikka Jumalaakin on välillä vaikea käsittää ja hahmottaa, on Hänen olemassaolonsa kuitenkin monille itsestäänselvyys. Jeesus taas on luku sinänsä, hänhän eli ihmisenä maanpäällä, ja hänen elämästään voimme lukea Raamatusta ja löytyypä hänestä mainintoja myös antiikin historian kirjoituksista. Mutta entäs Pyhä Henki?

Raamatusta löytyy lukemattomia kohtia, joissa mainitaan Pyhä Henki tavalla tai toisella. Ennen Taivaaseen astumistaan Jeesus lupasi opetuslapsilleen työtoverin, rohkaisijan ja auttajan; Pyhän Hengen: ” Te saatte puolustajan; minä lähetän hänet Isän luota. Hän, Totuuden Henki, lähtee Isän luota ja todistaa minusta (Joh.15:26).”

Pyhän Hengen tehtävänä on siis kirkastaa meille Kristusta. Kuvittele, että katselet kankaalta tyhjää piirtoheitinkalvoa; et oikeastaan näe mitään, mutta tiedät kalvon olevan siinä. Aivan kuten Jumala. Jeesus kuitenkin antoi Jumalalle kasvot, voit nähdä Hänen kuvansa myös piirtoheitinkalvolta. Mutta Jeesuksen näkemiseen tarvitaan vielä jotain, nimittäin piirtoheittimen valo. Kun piirtoheitin on kiinni ja valo sammuksissa, et voi nähdä Jeesustakaan. Mutta kun piirtoheittimen lamppu jälleen syttyy, näet myös Jeesuksen. Pyhä Henki toimii siis kuin piirtoheittimen valo; kirkastaa meille Kristuksen. Ilman sitä, emme näe emmekä tunne Jeesusta.

Virressä 508 lauletaan: ”Valkeus kirkas päällä synkän maan, nyt johdata!”. Pyhä Henki paitsi kirkastaa meille Jeesuksen, myös johdattaa, opastaa ja auttaa meitä kulkemaan pitkin elämän polkuja. Toimii siis paitsi piirtoheittimen valona, myös otsalamppuna ja majakan valona. Voimme siis varmaankin todeta: Pyhä Henki – kerrassaan loistavaa seuraa!

Rukous:

Rakas Jumala,
kiitos Pyhästä Hengestä.
Kiitos valosta, jota annat elämäämme.
Johdata meitä kaikilla elämämme poluilla,
näytä oikea reitti ja anna meidän kerran päästä turvallisesti kotiin.
Aamen.

Katri Sillanpää

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Joh.14:15-21 Lupaus Pyhästä Hengestä, Joh.16:13-16 Totuuden Henki, 1.Kor.2:11-15, Gal.4:6

Musiikkia: VK:508 Valkeus kirkas; 484 Totuuden Henki; 536 Kristus valo valkeuden; 125 Kosketa minua Henki. **NSV** (2005 & 2010): Valo; Tule, Pyhä Henki; Tule rauhan Henki. **CD:** Kapteeni Ä-ni: Herra on mun moottori (Parhaat)

Mieti myös: Millainen Pyhä Henki on? Mitä tehtäviä Hänellä on? Oletko kokenut Pyhän Hengen läsnäoloa elämässäsi?

Lyhyt hartaus Pyhästä Hengestä

Äidinkieli on niin keskeinen osa meitä, ettemme aina tule edes ajatelleeksi, kuinka syvästi se meihin vaikuttaa. Me ymmärrämme kieleemme vivahtaita, ja tiedämme sen rytmistä ja sanavalinnoista, milloin se on runoutta, milloin puhekieltä. Me tunnistamme kieleemme kielikuvat.

Äidinkielen lisäksi meillä on muitakin ”oman kielen” alueita. Jotakuta musiikki puhuttelee niin, että hän uppoaa siihen täydellisesti. Jollekin luvut, numerot ja yhtälöt ovat kuin oma äidinkieli. Joku on kiinnostunut muodoista, joku väreistä.

Kun helluntaina Pyhä Henki vuodatettiin opetuslapsiin, he alkoivat puhua eri kielillä. Paikalle olevat ihmiset kuulivat sanomaa evankeliumista omalla kielellään, ja he ymmärsivät. Pyhä Henki puhuttelee meitä sillä kielellä, jota ymmärrämme. Hän puhuu meille omalla äidinkielellämme, olipa se sitten suomi tai musiikki, runot, maalaukset, luvut ja numerot tai tuulen humina puiden latvoissa.

Ihan sama – opettajan opas

Rukous:

Kristus, pyydän itselleni tänään Pyhän Hengen voimaa arkeeni.

Anna minun luottaa Pyhän Hengen apuun kulkiessani Kristuksen asioilla silloinkin, kun kaikki tuntuu menevän toisin kuin suunnittelen.

(Joh. 16:8)

Aamen.

SLS, rukousarkisto 25.8.2010

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Ks. edellinen. Apt. 2:1-13 Pyhän Hengen vuodattaminen, 1.Kor.12:4-11 Pyhän Hengen lahjat

Musiikkia: Ks. edellinen

Mieti myös: Onko sinulla jokin kokemus (laulu, tilanne, runo, musiikkiesitys), joka tuntui erityisen pyhäältä, tai jossa tunsit Jumalan läsnäoloa? Minkälaiset asiat puhuttelevat sinua?

Vaan päästä meidät pahasta

USKO

Aarre

Mitä sinulle tulee mieleen sanasta "aarre"? Arkullinen kultaa ja jalokiviä? Maahan kaivettu omaisuus? Pyramidien kätköissä olevat kultaesineet? Tai kenties mummolan vintiltä löytynyt pino vanhoja Aku Ankkoja?

Jokainen on varmaan omistanut joskus jonkinlaisen "aarten". Pienenä niitä saattoivat olla tytöillä erilaiset kauniit esineet ja pojilla pikkuautot tai ulkoa löydetyt hienot kivet. Myös erilaiset pienet eläimet saattoivat olla aarteita: ojan pohjalta kasvamaan otetut sammakonpoikaset ja pihapensaasta löytynyt karvamato.

Vanhempana aarteemme muuttuvat. Ne voivat olla sukukalleuksia, jotain perinnöksi saatua, jolla ei välttämättä ole mitään rahallista arvoa, tunnearvoa senkin edestä.

Aarre on jotain henkilökohtaista ja tärkeää. Jopa niin tärkeää, että sen saamisesta tai suojelemisesta voi tulla pakkomielle, kuten Taru sormusten herrasta Klonkulle. Totuus kuitenkin on, että kuollessamme emme saa täältä mitään mukaan.

(Tarina: Jalokivi tai Kylän rikkain mies)

Jeesus opetti meitä keräämään aarteita Taivaaseen. Se ei tarkoita mitään taivaspisteiden kerryttämistä, vaan ylipäättänsä luottamista Jumalaan ja siihen, että Hän tietää, mitä me tarvitsemme. Samalla tuo kohta kehottaa meitä myös huolehtimaan niistä, joiden asiat eivät ole yhtä hyvin kuin meillä.

Katri Sillanpää

Rukous:

Ota, Herra, koko minun vapauteni, muistini, ymmärrykseni, ja koko minun tahtoni.

Sinä olet antanut minulle kaiken, mitä minulla on, kaiken, mitä olen.

Minä luovutan kaiken sinun jumalallisen tahtosi haltuun, sinun käyttöösi.

Anna minulle vain rakkautesi ja armosi. Silloin olen kyllin rikas eikä minulla ole mitään muuta pyydettyä.

Ignatius Loyola ,Vihreä rukouskirja

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Matt. 6:19-21 Jumala ja mammona, Saarn. 5:9-16 Rikkaus on turhaa, Matt. 6:25-34 Jumalan huolenpito, Hepr.13:5-6 Älkää juosko rahan perässä

Musiikkia: VK: 183 On meillä aarre verraton.

Mieti myös: Mikä on sinun aarteesi? Voisitko luopua siitä? Onko helppoa luottaa Jumalan huolenpitoon?

Jalokivi

Vaeltaja kerjäläismunkki saapui kylän liepeille ja asettui puun alle yöpymään. Äkkiä kylästä juoksi hänen luokseen mies, joka huusi:

- Kivi! Jalokivi! Anna minulle heti kalisarvoinen jalokiveni!

- Mikä kivi? Kerjäläismunkki kysyi.

- Viime yönä Herra Shiva ilmestyi minulle unessa, kyläläinen kertoi. –Hän sanoi, että jos menisin kylän liepeille iltahämärissä, löytäisin kerjäläismunkin. Häneltä saisin jalokiven, joka tekisi minut rikkaaksi koko loppuelämäni ajaksi.

Kerjäläismunkki kaiveli pussiaan ja veti esille kiven.

- Hän varmaankin tarkoitti tätä kiveä, munkki sanoi ja ojensi sen kyläläiselle. – Löysin sen metsäpolulta muutama päivä sitten. Voit aivan hyvin saada sen.

Mies tuijotti kiveä ihmeissään. Se oli lähes ihmisen pään kokoinen timantti, todennäköisesti suurin, mitä koko maailmasta löytyi.

Hän otti timantin ja meni pois. Koko yön hän pyöri vuoteellaan. Seuraavana päivänä hän meni aamun koittaessa kerjäläismunkin luo ja sanoi:

- Anna minulle sitä rikkautta, jonka avulla voit antaa pois tällaisen timantin noin huoletta.

Anthony de Mello, Kirjasta Kerron sinulle tarinan 2 (toim. Heli Pruuki)

Kylän rikkain mies

Oli kerran linnanisäntä, joka halusi koota mahdollisimman paljon omaisuutta ja rikkautta. Hän tahtoi omistaa laajoja maa-alueita asuntonsa ympärillä, jotta kukaan naapuri ei voisi häntä häiritä. Hän kierteli usein ratsain katselemassa tiluksiaan. Kerran hän tapasi vanhan kivenhakkaajan, joka kalkutteli maantiellä kiviä. Kivenhakkaaja oli tyytyväinen ja onnellinen, kun työtä riitti päivästä toiseen ja hän sai toimeentulonsa. Hän luotti Jumalaan ja taivasten valtakunta oli hänelle kaikkein rakkain.

Kehuakseen ja näytelläkseen maitaan linnan isäntä pysähtyi puhuttelemaan kivenhakkaajaa. Tervehdittyään hän virkkoi: "Katsokaapa kuinka kauniina nämä viljapeltoni lainehtivat!" "Tosiaankin", kivenhakkaaja vastasi. "Tuo pelto tuolla kuuluu kokonaan minulle", isäntä sanoi. "Vai niin." "Samoin nuo kauniit niityt tuolla alhaalla", isäntä jatkoi. "Tiedän sen", kivenhakkaaja sanoi. "Tuo metsäkin on minun. Kaikki, mikä tästä näkyy, kuuluu minulle", isäntä kehui.

"Niinpä, niin. Kuuluuko teille myös tuo tuolla ylhäällä?", kysyi kivenhakkaaja. "Mitä tarkoitatte?" "Kuuluuko tuo kaunis taivasten valtakuntakin teille?", kivenhakkaaja selvensi. "Eipä tietenkään", vastasi linnanisäntä. "Eihän taivas kenellekään kuulu." "Mutta se kuuluu minulle", sanoi kivenhakkaaja. Linnanisäntä hymähti ja ajatteli: "Ukko parka, luulee voivansa omistaa taivaan." Hän ajaa karautti ylpeänä pois ja vanha kivenhakkaaja jäi jatkamaan työtään.

Yöllä linnanisäntä näki outoa unta: kylän rikkaimman miehen oli kuoltava. Hän havahtui kauhistuen hereille. Pelästyneenä hän ajatteli, että uni koski häntä, mutta nukahti sitten uudelleen. Uni kuitenkin toistui: tänä yönä kuolee kylän rikkain mies. Linnanisäntä säpsähti hereille ja herätti vieressä nukkuvan vaimonsa kysyäkseen, oliko hän todella kylän rikkain mies. Vaimon vakuuteltua miehensä olevan kylän rikkain, ei mies enää uskaltanut uumistaa silmiään. Yön edetessä uni vei kuitenkin voiton ja mies heräsi aamulla auringonsäteiden leikkiin puiden oksilla. Mies muisti yöllisen unensa ja totesi edelleen olevansa hengissä. "Untahan se vain olikin, ei uniin ole uskomista", hän mutisi itseksensä saapuessaan aamiaispöytänsä.

Linnanisäntä oli juuri satuloimassa hevostaan lähteäkseen tiluksilleen, kun eräs renki toi hänelle uutisen: vanha kivenhakkaaja oli yöllä äkkiä kuollut. Mies säpsähti ja muisti unensa: "tänä yönä kuolee kylän rikkain mies." Vanha kivenhakkaajako siis oli kylän rikkain mies? Mutta eihän hänellä ollut mitään omaisuutta! Ei muuta kuin vanha repaleinen Raamattu. Ja silloin linnanisäntä muisti, mitä kivenhakkaaja oli sanonut hänelle taivaasta.

Hartaustekstejä. Partiolippukunta Paraisten Merikotkien kotisivut. Muokannut Katri Sillanpää

Asunnon etsijä

Jumala mittaili katuja etsien pojalleen kotia. Hän kolkutti minunkin ovelleeni. Kai minä voisin sen pienen ylimääräisen huoneen vuokrata, mietin itsekseni. Jumala luki ajatukseni.

- Haluan ostaa asunnon pojalleni, hän sanoi.
- Tuota, en taida myydä asuntoani, vastasin. – Tarvitsen tämän paikan itselleni, Mutta takkahuoneen voin antaa vuokrata varsin edullisesti. Haluatko tulla katsomaan sitä?

Jumala tuli perässäni ja katsoi ympärilleen.

- Pidän tästä, hän sanoi. – Otan tämän sinun ehdoillasi.

Kun Jumalan poika oli asettunut taloksi, aloin epäillä olleeni hieman tyly, koska olin tunkenut hänet peräkamariin. Jumalalla taisi olla samanlaisia ajatuksia, koska hän kolkutti jälleen ovelleeni.

- Mahtaisiko sinulla nyt olla enemmän tilaa? Hän kysyi lempeästi.
- No, olen ajatellut asiaa ja voisin vuokrata pojalleni vielä yhden huoneen.
- Kiitos, vastasi Jumala. – Otan sen. Ehkäpä päätät myöhemmin antaa pojalleni lisää tilaa. Koetetaan sillä välin tulla toimeen näin.

Aikaa kului. Järjestely vaivasi minua edelleen.

- Antaisin kyllä mielelläni enemmänkin tilaa, selitin Jumalalle jatkuvasti, mutta se ei oikein onnistu. Tarvit- sen tilaa itselleni.
- Ymmärrän, Jumala vastasi aina. – Minä odotan. Pidän näkemästäni.

Lopulta päätin tarjota Jumalalle koko yläkertaa. Hän otti sen kiitollisena vastaan poikansa puolesta.

- Kyllä se minulta nyt joutaa, sanoin. – Antaisin mielelläni koko talonkin, mutta en ole varma...
- Ymmärrän, Jumala sanoi. – Minä odotan. Pidän näkemästäni.

Kului taas jonkin aikaa, ja jälleen Jumala kolkutti oveeni.

- Haluan vain sanoa, että olen edelleen hyvin kiinnostunut ostamaan talosi, hän sanoi. - En minä sinua pois häätä. Sinun talosi vain olisi minun, ja poikani asuisi siinä. Itse asiassa sinulla olisi enemmän tilaa kuin koskaan ennen, Jumala lisäsi.
- En käsitä, miten se olisi mahdollista, vastasin empien ovensuussa.
- Et niin, Jumala vastasi. – Enkä minä pysty sitä selittämään. Sinun pitää kokea se itse. Ymmärrät vain, jos luovutan pojalleni koko talon.
- Aika uskaliaasta, huomautin.
- Niin on, mutta koettele minua, Jumala rohkaisi.
- En tiedä. Pitää vielä miettiä.
- Minä odotan, sanoi Jumala. – Pidän näkemästäni.

Alkuperä tuntematon. Kirjasta Kerron sinulle tarinan 3.

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Ilm.3:20 Minä seison ovella ja kolkutan

Musiikkia: **VK:** 513 Jeesus, sinä huomaat. **NSV** (2010): Anna mun etsiä. **NSV** (2005 & 2010):Tänään häneen uskon. **CD:** The Rain: Hän kyllä tietää (Kiitos ja anteeksi)

Mieti myös: Miksi asunnon omistajan oli vaikeata luopua huoneistaan? Mitä se käytännössä tarkoittaa? Onko sinun pitänyt luopua jostain uskon takia?

Matrix

Moni meistä on varmasti katsonut joskus tummanpuhuvan elokuvan, jossa nahkatakiset ihmiset väistelevät luoteja, juoksevat pitkin seiniä ja tekevät mitä hienoimpia taistelukuvioita. Kysymyksessä on The Matrix, kulttimaineen saanut tieteiselokuva vuodelta 1999.

Elokuvan päähenkilö on Thomas Anderson, tietokoneohjelmoija, joka koettaa selvittää, mikä on Matrix. Hän kohtaa salaperäisen hakkerin, Morpheuksen, joka paljastaa hänelle karun todellisuuden: koko maailma, jota ihmiset pitävät totena, on tietokoneiden luoma virtuaalitodellisuus, ja todellisuudessa ihmiset on kytketty voimalliseksi tuottamaan energiaa koneille. Morpheus uskoo Andersonin olevan Neo, valittu, jonka odotetaan tuhoavan Matrixin.

"Tämä on viimeinen tilaisuutesi. Tämän jälkeen et voi palata takaisin. Jos otat sinisen pillerin, tarina päättyy, heräät sängystäsi ja uskot mitä vain haluatkin uskoa. Jos otat punaisen pillerin, pysyt ihmemaassa ja näytän sinulle, kuinka syvä kaninkolo on."

Edelliset sanat ovat kohtauksesta, jossa Morpheus tarjoaa Andersonille mahdollisuutta selvittää totuus tai jäädä virtuaalitodellisuuteen.

Morpheus ei luvannut, että todellisuus olisi mukava ja ruusuinen. Todellisuus oli synkkä, julma ja karu, Matrix parhaimmillaan lämmin ja aurinkoinen ja ennen kaikkea sitä, mihin ihmiset olivat tottuneet. Mutta Matrix ei ollut tosi.

Suurin osa ihmisistä oli onnellisia Matrixissa. He kävivät töissä, heillä oli perhe ja rahaa, hyvinvointia ja he tunsivat hallitsevansa elämäänsä. Miksi se ei kelvannut? Onko ruma todellisuus parempi kuin kaunis valhe? Ainakin Andersonille totuus painoi enemmän kuin se, mitä Matrixilla oli annettavana.

Suurin osa ihmisistä myös tosielämässä vastaa kyselyihin olevansa onnellisia, ainakin jossain määrin. Perhe, ystävät, sosiaalinen status, riittävä tulotaso ja harrastukset saavat suurimman osan tyytyväisiksi. Ja kun mietitään, miten voitaisiin tulla onnellisimmiksi, voidaan aina lisätä tai vaihtaa edellä mainittuja elementtejä. Onnellisuutta tavoitellaan lisäämällä tai vaihtamalla perhettä, ystäviä, sosiaalista asemaa, tulotasoa tai harrastuksia. Onko tällä maailmalla enempää tarjottavana? Kun kuitenkin on sellainen olo, että jotakin puuttuu.

Ehkä se, mitä näemme, ei oikeasti olekaan ainoa todellisuus, mikä on olemassa. Ehkä onnellisuuden etsiminen tässä maailmassa oikeasti onkin ruohon viherrystä loputtomien aitojen eri puolilla. Ehkä ihminen on palapeli, josta puuttuu pala, ja se pala ei olekaan tässä laatikossa. Paljonpa silloin vaihtaminen auttaa.

"Miksi silmiini koskee?"

"Et ole käyttänyt niitä ennen."

Morpheus näytti Andersonille todellisuuden. Hänen kehonsa oli ollut silmät kiinni kasvatussäiliössä, ja hänen aivoilleen oli suoraan syötetty näköaistimuksia. Ensimmäistä kertaa hän näki maailman eikä syötettyä ohjelmaa.

Vaikka luulisi katsoneensa koko ikänsä maailmaa, ei välttämättä ole nähnytkään mitään. Ja silloin oikea näkeminen voi ollakin aika kivuliasta. On kivuliasta nähdä totuus vaikkapa omasta itsestään. Omat tekemiset ja tekemättä jättämiset, asenteet ja ajatuksenjuoksu ei useinkaan kestäisi päivänvaloa. Omalle itselleen osaa olla hyvinkin armollinen, mutta oikeasti jokaisen sisältä löytyy loputtomasti itsekkyyttä, julmuutta, välinpitämättömyyttä ja oman edun tavoittelua, puhumattakaan asioiden selittelystä parhain päin, valkoisista valheista tai vahingonilosta. Mukavampi olisi olla ajattelematta sitä ja ajatella, miten hyviä asioita on-

kaan tehnyt. Tosin vain niille ihmisille, jotka ovat itselle hyviä tai rakkaita tai joihin haluaisi tehdä vaikutuksen.

Totuus maailmasta ei myöskään ole vain mukava eikä ruusuinen. Maailmassa on sotia, nälänhätää, sairauksia ja onnettomuuksia. Kaikkea, mistä missifinalistit vuosi toisensa jälkeen kantavat huolta ja jotka tulvivat kaikista medioista ja joista jollain tasolla ollaan kiinnostuneita. Niistä voidaan keskustella ylevästi espressokupin ääressä ja tuntee suurta maailmantuskaa. Sitten ne kuitenkin voidaan mukavasti sulkea pois elämästä vaihtamalla kanavaa tai kääntämällä sanomalehden sivua. Jos ei halua, voi olla aina olla lukematta sanomalehtiä ja elämän suurimmat ongelmat voivat taas olla puhelin, jossa ei ole kosketusnäyttöä tai hiustenpidennysten törkeät hinnat. Niin oman elämänsä kuin koko maailman rumat ongelmat voi sulkea oman päällä olevan virtuaalitodellisuuden ulkopuolelle, mutta todellisuudessa ne eivät muutu lainkaan.

Matrix-elokuvassa todellisuus oli kurja, mutta sen paljastuminen ei ollut elokuvan loppu. Päinvastoin - se oli varsinainen alku ja lähtökohta. Toivo ei ollut menetetty, ja todellisuus oli sellainen, että sitä voi parantaa. Ihmiset olivat sen arvoisia, että ainakin he ansaitsivat saada valita, halusivatko elää oikeasti vai kuvitellusti. Samalla tavoin Jumala haluaa herätellä meitä päämme sisäisestä virtuaalitodellisuudesta näkemään maailma oikeasti. Jumala haluaa, että näkisimme ongelmat itsessämme ja maailmassa, jotta osaisimme ja tajuaisimme tehdä niille jotain. Jumala haluaa antaa meille syntimme anteeksi, jotta sitä kautta olisimme oikeasti kokonaisia ja meillä olisi kaikki. Jumala näkee sen, mikä on totta ja mikä on valhetta, ja Hän tietää, mitä me tarvitsemme ja kaipaamme ja kuinka tulisimme onnellisiksi. Mutta vielä enemmän kuin onnellisuus tässä maailmassa on Jumalan huolenaiheena se, onko meidän ikuisuutemme onnellinen. Ja vaikka Jumala ei ole luvannut, että tosi elämä olisi koko ajan hauskaa ja helppoa, meille on luvattu, että se on sen arvoista.

Jeesus sanoo: "Jos joku rakastaa minua, hän noudattaa minun sanaani. Minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen luokseen ja jäämme asumaan hänen luokseen. Se, joka ei minua rakasta, ei noudata minun sanaani - mutta sana, jonka te kuulette, ei ole minun omani, vaan Isän, joka on minut lähettänyt." "Tämän minä olen puhunut teille nyt, kun vielä olen teidän luonanne. Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä minun nimessäni lähettää, opettaa teille kaiken ja palauttaa mieleenne kaiken, mitä olen teille puhunut." "Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille, en sellaista jonka maailma antaa. Olkaa rohkeat, älkää vaipuko epätoivoon." Joh. 14:23-27

Matti Jakkula

Rukous:

Jumala, auta meitä olemaan kokonaisia.

Anna meille anteeksi kaikki pahat tekomme, sanamme ja ajatuksemme.

Johdata meitä tässä maailmassa kulkemaan sinun teitäsi,

jotta meillä kerran olisi koti luonasi Taivaassa.

Aamen.

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: löytyy tekstistä

Musiikkia: **VK:** 513 Jeesus, sinä huomaat. **NSV** (2005 & 2010): Kutsu. **CD:** Bass'n Helen: Ei sanaakaan (Futu), Exit: Tätäkö elämä on (Kello käy)

Mieti myös: Ikuinen elämä alkaa jo tässä elämässä. Mitä se sinulle merkitsee? Onko uskovien ihmisten maailma jotenkin erilainen kuin "ei-uskovien"?

Anna meille tänä päivänä, meidän jokapäiväinen leipämme

ERILAISINA YHDESSÄ

Pienen pojan suuret mahdollisuudet

Eduard Viliamizar on kahdeksanvuotias poika. Hänen kotinsa on laudoista ja pahvista rakennettu talo, jossa on huone ja keittokomero. Eduardin perheeseen kuuluu yhdeksän henkeä, mutta heillä on käytössään vain kaksi kerrossänkyä. He asuvat kolumbialaisen miljoonakaupunki Bucaramangan köyhimmän kaupunginosan viimeisessä talossa.

Eduardin perhe ja heidän naapurinsa pakenivat tälle vuoren rinteelle, koska tulviva joki vei heidän kotikylänsä pari vuotta sitten. Nyt nämä maatilkkunsa jättäneet ihmiset ansaitsevat elantonsa kierrätyksellä, eli keräämällä hylättyjä tavaroita ja myymällä niitä eteenpäin.

Eduard käy toista luokkaa koulua iltapäivävuorossa. Kouluun lähtiessä joku perheenjäsenistä kantaa hänet alas jyrkkää ja kivistä vuorenrintettä tasaisemmalle maalle, jossa säilytetään Eduardin pyörätuolia. Sieltä luokkatoveri tai opettaja työntää hänet pyörätuolilla kouluun. Eduardin lempiaine on matematiikka ja hän pitää myös piirtämisestä. Lauantaisin hän käy luterilaisen seurakunnan iltapäiväkerhossa, josta hän on saanut oman värityskirjan.

Eduard syntyi jalat epämuodostuneena ja myös hänen selkärankansa on vinossa. Eduardin sukat ovat kulu-neet, sillä köyhässä perheessä ei ole varaa ostaa kenkiä pojalle, joka ei pysty kävelemään. Mutta yrittämi-sen halua tällä pojalla on, siitä kertoo myös koulusta saatu Kunniamaininta.

Eduardin koulunkäynti on mahdollista, koska joku meistä suomalaisista lähettää hänelle säännöllisesti ra-haa Suomen Lähetysseuran kummiohjelman kautta. Eduardilla on siis suomalainen kummi, joka haluaa antaa vähän omastaan, jotta kaukaisen maan köyhä lapsi voisi käydä koulua. Juuri tähän Raamattukin meitä kehottaa: rakastamaan ja pitämään huolta lähimmäisistämme. Olivat he sitten suuria tai pieniä, lähellä tai kaukana, kaikki he ovat Jumalan silmissä yhtä arvokkaita ja tärkeitä.

Katri Sillanpää. Mari Teinilän Kotimaassa olleen tekstin pohjalta.

Rukous:

Kristus, avaa silmäni näkemään,
missä tänään tarvitaan apuani.
Avaa korvani kuulemaan,
miten apuani kaivataan.
Avaa mieleni ymmärtämään,
millaisia uusia tapoja auttaa voisin luoda.
Auta minua oleman välikappale pahuuden voittamiselle.
(Apt. 26:18)
Aamen.

SLS, rukousarkisto 30.8.2010

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Gal.3:28,

Musiikkia: NSV(2005 & 2010): Tilkkutäkki. NSV (2005): Toinen toisiamme siunaten. VK: 501 Kuule, Isä Taivaan; 429 Ylitse kaikkien rajojen. CD: Mikko Kuustonen: Taivas varjele (30 unohtumatonta laulua), Terapia: Hymy hyy-tyy (Tule&kazo), Exit: Jose (Pellavaa ja purppuraa)

Mieti myös: Voisitko itse alkaa kummiksi jollekin apua tarvitsevalle? Mitä muuta voisit tehdä?

Ihmisiä

Me olemme kaikki ihmisiä.
 Ihmiset puhuvat toisilleen, Kiinassa kiinaksi, Suomessa suomeksi.
 Jollakin on monta vaimoa, naapurilla ei yhtään.
 Tuo on rikas, tämä tyhjätasku.
 Toinen ystäväni on vaalea, toinen tumma.
 Joku tietää paljon, toinen ei mitään.
 Me ajamme autolla, he polkupyörällä.
 Joku uskoo moneen jumalaan, toinen vain yhteen.
 Toinen elää vanhaksi, toinen kuolee synnyttyään.
 Sinä asut Pohjolassa, minä Etelässä. Minä olen mies, sinä olet nainen.
 Joku on koko ajan opiskelemassa, joku juovuksissa.
 Astronautti matkustaa kuuhan, joku ei matkusta koskaan, vaan on aina kotona.
 Joku on Yhdysvaltain presidentti, joku on varas.
 Uusi ihminen syntyy aamulla, toinen kuolee yöllä.
 me olemme kaikki ihmisiä ja elämme samalla maapallolla.

Iranilaisen miehen ajatuksia, Kirjasta Kerron sinulle tarinan 3 (toim. Heli Pruuki)

Rukous yltäkyläisyyden keskellä

Isä meidän, joka olet taivaissa.
 Sinun nimesi on pyhä.
 Sinun valtakuntasi on tarkoitettu kaikille luoduillesi, kaikille ihmisille;
 valkoisille ja keltaisille, mustille ja värillisille, eurooppalaisille ja amerikkalaisille,
 aasialaisille, afrikkalaisille ja australialaisille.
 Rakas Isä, anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme,
 meidän vaatteemme ja ruokamme ja kotimme,
 meidän automme,
 meidän kesämökkimme ja taskurahamme.
 Anna meille meidän tämänpäiväinen ystävytemme ja ystävällisyytemme.
 Rakas Isä, anna meidän ymmärtää, että kun me rukoilemme jokapäiväistä leipää, me rukoilemme sitä kai-
 kille luoduillesi.
 Älä anna kenenkään meistä viedä toiselta jokapäiväistä leipää; mitään mitä sinä olet antanut,
 vaan anna meidän luopua omastamme toisen hyväksi; antaa niille, joilta puuttuu jokapäiväinen leipä.
 Anna minun ymmärtää, ettei kaikki mikä on yhteistä ole yksin minun, vaan että antaisin omastani niille,
 joilla ei ole mitään tai on vain vähän.
 Niille, joilla ei ole leipää,
 niille, joilla ei ole vaatteita,
 niille, joilla ei ole asuntoa,
 niille, joilla ei ole rahaa,
 niille, joilla ei ole työtä tai jotka eivät voi käydä koulua tai joilla ei ole ystäviä,
 niille, joilla ei ole Jumalaa.
 Rakas Isä, anna meidän ymmärtää, ettemme elä yksinomaan leivästä, vaan me tarvitsemme joka päivä
 sinun sanaasi ja rakkauttasi.
 Aamen.

Mennään meille, SLS 1987. Kirjasta Kerron sinulle tarinan.

Minä loin sinut

Eräs mies kulki kaupungin kadulla ja näki siellä alastoman lapsen. Lapsi oli selvästi nälkäinen ja vapisi kylmissään, kukaan ei pitänyt hänestä huolta. Mies tuskastui ja vihastui ja huusi Jumalalle:

- *Miten sinä voit sallia tämän? Miksi et tee asialle mitään? Miksi et auta tätä lasta?*

Jumala ei vastannut mitään. Yöllä mies kuitenkin heräsi kesken unensa ja kuuli äänen sanovan:

- *Minä olen tehnyt asialle jotakin. Minähän loin sinut.*

Anthony de Mello, Kirjasta Kerron sinulle tarinan.

Olet ehkä joskus pohtinut elämän epäkohtia: epäoikeudenmukaisuutta, köyhyyttä, sairautta, rikollisuutta, sota, epätasa-arvoa. Maailma tuntuu olevan pullollaan asioita, jotka kaipaisivat muutosta. Tarinan miehen kysymys Jumalalle on osuva: ”Miksi et tee asialle mitään?”. Usein meistä saattaa tuntua, että Jumala on hiljaa maailman epäkohtien keskellä. Odotamme Jumalan toimivan ja muuttavan asioiden suuntaa samalla, kun itse katselemme sivusta. Jumalan vastaus odottavalle ihmiselle on selkeä: ”Minä olen tehnyt asialle jotakin. Minä loin sinut!” Jumala loi sinut ja minut työtovereikseen taistelemaan hyvien asioiden puolesta. Toimimisen voi aloittaa kotinurkilta: käydä auttamassa sukulaista, joka tarvitsee apua päivittäisessä elämässään, mennä välitunnilla juttelemaan luokkatoverille, joka on yksinäinen tai olla ystävällinen ihmiselle, jota muut karttelevat. Asioihin voi vaikuttaa hyvin pienillä teoilla. Maailman parantaminen alkaa siitä, että huomaamme edessämme olevan avuntarvitsijan. Emme ehkä pysty pelastamaan koko maailmaa, mutta jollekin ihmiselle voimme ojentaa auttavan kätemme. Jumala on luonut minut auttamaan jotakuta ja taas jonkun toisen, jotta hän auttaisi minua silloin, kun olen itse apua vailla.

Vappu Palmu & Hanna Piironen, Yhteisvastuun virikevihko 2004.

Rukous:

Vapahtaja, tee minusta rauhasi välikappale,
niin että sinne, missä on vihaa, toisin rakkauden,
missä loukkausta, toisin anteeksiannon,
missä epäsopua, toisin yksimielisyyden,
missä erehdystä, osoittaisin totuuden,
missä epäilystä, auttaisin uskoon,
missä epätoivoa, nostaisin luottamukseen,
missä pimeyttä, loisin sinun valoasi,
missä surua, virittäisin ilon ja lohdutuksen.
Niin että, oi Mestari, en yrittäisi niin paljon etsiä lohdutusta, kuin lohduttaa muita,
hakea ymmärtämystä kuin ymmärtää toisia,
pyytää rakkautta kuin rakastaa muita,
sillä antaessaan saa,
kadottaessaan löytää,
unohtaessaan saa anteeksi,
ja kuollessaan nousee iankaikkiseen elämään.

Fransiscus Assisilaisen rukous, Kotien rukouskirja.

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Jaak.2:15-16,

Musiikkia: VK: 509 Herra, elämäni. NSV (2005 & 2010): Laula ihmisille; Lahjalaulu; Jokapäiväinen leipä.

NSV (2005): Toinen toisiamme siunaten. CD: Pave Maijanen: Pidä huolta (Pidä huolta), Black eyed peas: Where is the love (Elephunk), Pekka Laukkarinen: Gloriana (Gloriana)

Mieti myös: Miksi usein on helpompi kävellä ohi kuin auttaa? Oletko joskus auttanut jotain tuntematonta? Miltä se tuntui?

Tärkeä vieras

Eräs nainen näki unta, jossa Jeesus ilmoitti tulevansa seuraavana päivänä kylään hänen luokseen. Unihan se vain oli, mutta niin toden tuntuinen, että aamulla nainen päätti heti ruveta valmistautumaan tärkeää vierasta varten. Jos uni vaikka kävisikin toteen, oli syytä olla valmiina! Hän kantoi matot ulos, alusti pullataikinan kohoamaan ja alkoi imuroida. Työn touhu oli kova, ja nainen hädin tuskin kuuli, kun oveen jyskytettiin. Oven takana oli nuori mies, joka oli pari kilometriä ennen naisen kotia ajanut autollaan ojaan.

- Anteeksi että häiritsen, rouva, mies sanoi, - Mutta ehtisittekö hinata minut ylös ojasta? Näin autonne tuossa pihassa ja ajattelin, että se varmaan jaksaisi kiskoa minun kotteroni kuiville.

- Ei minulla ole nyt aikaa leikkiä tiepalvelua, vastasi nainen. Etkö näe että minulla on kova kiire? Naapurissa, pari kilometriä tästä eteenpäin, on traktori. Kävele sinne. Ei minun autossani ole sitä paitsi kovin paljon bensaakaan.

Nuorukainen lähti, ja nainen jatkoi siivoamistaan.

Lattia oli luututtu ja pullat kohoamassa, kun ovikello soi. Nainen kiiruhti avaamaan, mutta näkikin petty-mykseksen oven takana naapurin kolmasluokkalaisen riiviön. Tämä seisoj arkailleen rappusella ja sai sitten kakistettua ulos, että avain oli jäänyt kotiin.

- Koulu loppui jo, ja äiti tulee vasta kahden tunnin päästä töistä kotiin. Saisinko odottaa täällä ja tehdä läksyjä? Ulkona alkaa olla jo vähän kylmä.

- Kuule, nyt ei kyllä sovi, vastasi nainen. – Odotan tärkeää vierasta, ja olen juuri siivonnutkin. Voit kyllä auttaa minua kantamaan matot sisälle, mutta sitten saat kyllä laputtaa tiehesi – olen juuri pessyt lattiat, enkä kaipa ketään kuraamaan niitä.

Tunnit kuluivat. Matot olivat lattialla, huonekalut paikoillaan pölyt pyyhitty ja pullat paistettu, eikä vierasta vain kuulunut. Ulkona alkoi jo hämärtää, kun ovelle koputettiin. Nainen kurkisti ikkunasta ennen kuin uskaltautui ovelle, ja nähtyään kylän juopon huojahtelevan oven takana kiljupönttö kädessään hän ei edes avanut.

- Tiedän kyllä kysymättäkin mitä asiaa sillä on. Taksia se vain haluaisi itselleen soittaa. Kävelkөөn, mutisi nainen itseksensä.

Kello lähenei jo yhtätoista, ja nainen alkoi olla vakuuttunut, että oli kuvitellut koko asian. Vilkkaan mielikuvituksen tuotetta koko juttu. Hän päätti kuitenkin odottaa vielä hetken. Kuinka ollakaan, hän nukahti keinu-tuoliin ja näki taas unta. Unessa Jeesus tuli häntä vastaan, ja nainen sanoi:

- Olin aivan varma, että lupasit tulla käymään luonani tänään. Minä odotin ja odotin, mutta sinua ei vain kuulunut.

- Miten niin ei kuulunut? Ihmetteli Jeesus. – Minähän kävin luonasi tänään, kokonaista kolme kertaa, mutta sinä olit joka kerta liian kiireinen ottaaksesi minut vastaan.

Leo Tolstoin ideasta muokannut Titta Hämäläinen. Kirjasta Kerron sinulle tarinan 2.

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Matt.25:34-40

Musiikkia: **VK:** 510 Sinä, Jeesus, ymmärrät parhaiten. **NSV** (2010): Suutari ja vieras. **CD:** Terapia: Henkilökohtaista (Tule& kazo)

Mieti myös: Miksi usein on helpompi kävellä ohi kuin auttaa? Oletko joskus auttanut jotain tuntematonta? Miltä se tuntui?

Katso ihmistä

Hartauden toteuttamista varten tarvitset kuvia, joiden aiheet ovat:

- 1) jokin esine, esimerkiksi kynä
- 2) ihminen tai ihmisiä
- 3) nainen
- 4) mies
- 5) sairas
- 6) yksinäinen
- 7) outo/erilainen

Vaihtoehtoisesti isokset voivat esittää ko. hahmoja. Puhe etenee vaiheittain sitä mukaa kun kuvat / henkilöt vaihtuvat.

- 1) Kynä on meille jokaiselle tuttu esine. Sitä voi arvostaa eri tavoin. Kynä on aina jonkun hintainen. Yleensä se ei ole kallis, mutta jos se on tehty arvokkaista raaka-aineista, saattaa se maksaa satojakin euroja. Miellä jokaisella on kynä. Silloin kun emme tarvitse sitä, se on meille arvoton – emme välitä siitä. Meille on samantekevää, missä se on tai onko se ehjä. Mutta heti kun meidän on kirjoitettava tai piirrettävä jotain, tuosta hetki sitten arvottomasta kynästä tuleekin arvokas – tarpeettomasta tulee tarpeellinen. Enää ei ole samantekevää, missä kynä on ja toimiiko se. Me arvostamme kynää, jos siitä on meille hyötyä. Jos emme tarvitse sitä, se menettää meille merkityksensä.
- 2) Jokainen ihminen, jonka näemme, on arvokas, hyödyimme hänestä tai emme. Katso vierellesi... eteesi... taaksesi... Aina kun näet ihmisen, näet samalla vertaisesi, yhtä arvokkaan, Jumalan luoman, pyhän ihmisen. Tätä arvoa ei voi keneltäkään riistää – oli ihminen sitten hyödyllinen tai hyödytön, hyväntekijä tai rikollinen, terve tai sairas, valkoinen tai musta.
- 3) Naista ei arvosteta sen tähden, että hän on kaunis. Häntä ei arvosteta sen vuoksi, että hän toteuttaa tahtosi ja mielihalusi. Hän on arvokas, koska hän on ihminen.
- 4) Mies ei ole arvokas sen tähden, että hän on voimakas. Häntä ei arvosteta sen vuoksi, että hänellä on rahaa tai että hän osaa pelata jalkapalloa. Hän on arvokas, koska hän on ihminen.
- 5) Jos kynä on rikki, ostamme uuden ja heitämme entisen menemään. Jos ihminen on rikki, emme voi ostaa uutta tilalle, emme voi olla välittämättä.
- 6) Jos kynä on hukassa emmekä tarvitse sitä, voimme unohtaa sen – kynä ei välitä. Jos ihminen on yksin, hän kaippaa niin kauan, kunne tuntee muidenkin kuin omien käsiensä lämmön.
- 7) Ihminen ei ole arvokas sen tähden, että hän on suomalainen, puhuu tuttua kieltä, on samanoloinen kuin minä itse. Ihminen on arvokas, koska hän on ihminen, Jumalan kuva, Jeesuksen rakastama.

Markus Tynkkynen, kirjasta Meitä varten

Rukous:

Herra, kiitos että sinun silmissäsi me kaikki olemme yhtä arvokkaita.

Anna meidän nähdä jokaisessa ihmisessä sinun kuvasi.

Opetä meitä rakastamaan lähimmäisiämme niin kuin itseämme.

Aamen.

Musiikkia: VK: 509 Herra, elämääni. NSV(2005 & 2010): Laula ihmisille. NSV (2010): Luojan kaunein ajatus.
CD: Michael Jackson: Black or white (Dangerous), Pekka Simojoki: Särkyneiden majatalo (Puolimatkan majatalo)

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Gal.3:27-28

Mieti myös: Millaisia ihmisiä sinä arvostat? Miksi? Mitä tarkoittaa, että ihminen on luotu Jumalan kuvaksi? Kun katsot peiliin, millaisen ihmisen näet?

Isän rumat kasvot

Oli poika, joka asui kahdestaan isänsä kanssa. Isä ja poika olivat toisilleen hyvin läheisiä, sillä niin kauan kuin poika saattoi muistaa, he olivat asuneet kahdestaan. Poika harrasti jalkapalloa. Olivatpa sitten kyseessä. sitten harjoitukset tai pelit, pojan isä oli aina mukana kannustamassa kentän laidalla. He kävivät yhdessä uimassa ja retkillä ja pojan isä vietti paljon aikaa myös pojan ystävien kanssa. Kun poika kasvoi vanhemmaksi, hän toi ystäviään kotiin yhä harvemmin. Yhä useammin kävi niin, että poika ei halunnut isänsä tulevan mukaan harjoituksiin tai muutenkaan mihinkään, missä oli muita ihmisiä. Poikaa oli alkanut nolostuttaa se, että hänen isänsä näytti hyvin erilaiselta kuin muitten poikien isät. Isällä oli arpiset ja punertavat kasvot.

Eräänä päivänä poika oli ystäviensä kanssa kaupungilla. Poika näki, että isä oli tulossa heitä vastaan samalla puolella katua. Pojan ystävät sanoivat nähdessään pojan isän:

- Katsokaa, tuolta tulee se oudon näköinen mies.

Poika vaihtoi ystävineen kadun puolta. Isä ajatteli, että poika ei varmaankaan huomannut häntä ja huusi pojalleen tervehdyksen. Kun isä tervehti poikaa, ystävät kysyivät:

- Hei, huomaatko, tuo mies tervehtii sinua. Tunnetko hänet?

Poika vastasi:

- Ei, en tunne. En ole koskaan nähnytkään häntä.

Päivä kului. Tuli ilta. Poika pitkitti ja pitkitti kotiin menemistä. Kun poika vihdoinkin meni kotiin, isä istui häntä odottamassa –kuten poika oli aavistanutkin.

- Tule tänne, poikani, sano isä. –Haluaisin jutella kanssasi.

Kun isä otti puheeksi sen, että he olivat nähneet toisensa kaupungilla, poika yritti kiistää nähneensä isäänsä. Kun isä kuitenkin sanoi uudelleen:

- Kyllä me näimme toisemme. Sinäkin tiedät sen.

Poika oli hiljaa. Hän ei tiennyt mitä sanoa.

- Miksi et halunnut olla tuntevinasi minua kadulla? Miksi et enää tuo ystäviäsi kotiin? Miksi et enää halua, että tulen mihinkään, missä ystäväsi näkisivät minut? Isä kysyi ja jatkoi:

- Johtuuko se minun kasvoistani?

Poika mietti hetken ja vastasi sitten:

- Johtuu se sinun kasvoistasi. Minua hävettää olla seurassasi, koska olet niin erinäköinen kuin muut.

Äkkiä poika ymmärsi, että hän ei ollut koskaan kuullut sitä, miten isän kasvot olivat tulleet sellaisiksi kuin ne olivat. Hän pyysi isäänsä kertomaan, mitä oli tapahtunut.

Isä alkoi kertoa:

- Silloin kun sinä olit vielä ihan pieni vauva, asuimme äitisi kanssa omakotitalossa, jonka olimme itse rakentaneet. Olimme asuneet siellä vasta muutamia viikkoja. Eräänä yönä minä heräsin ja tunsin savun hajua. Herätin vaimoni, äitisi. Puin nopeasti kylpytakin ylleni ja juoksin ulos talosta. Talo oli talossa. Pihalla seistessäni tajusin, että sinä, pieni poikani, olit jäänyt sinne taloon. Lähdin juoksemaan takaisin palavaan taloon ja juoksin kehtosi luo. Sinä itkit hätääntyneenä. Nostin sinut syliini, painoin sinut tiukasti kylpytakkini sisään ja lähdin juoksemaan ulos talosta. Sillä matkalla liekkien läpi, kantaessani sinua kylpytakkini sisällä, minun kasvoni paloivat. Sinun äitisi ei pelastunut, vaan hän oli tuupertunut liekkeihin. Siitä lähtien olemme olleet kahdestaan.

Poika oli tarinan kuultuaan kauan hiljaa. Vihdoinkin hän sanoi:

- Kuule, isä. Sinulla on maailman kauneimmat kasvot.

Tuntematon. Kirjasta Kerron sinulle tarinan 2.

Äläkä saata meitä kiusaukseen

KRISTITYN ELÄMÄÄ

Taivaan isä suojan antaa

Kuinka moni on joskus ollut yötä teltassa? Varmasti monien ensimmäiset leirikokemukset ovat omalta tai mummolan takapihalta. Muistatteko vielä, miten jännittävää oli koota teltoa isän ja äidin avustuksella, kantaa sisälle makuualustat ja makuupussit. Illan hämärtyessä kömmittiin teltaan, pientä kiherrystä makuupusseissa, eväiden syöntiä, Aku Ankan lukemista... Yön äänet kuuluivat teltaan huomattavasti paremmin kuin sisälle taloon; rapinaa, puiden kahinaa, kaukainen koiran haukunta. Pientä jännitystä ja pelon tunnetta, mutta silti kestää tuon yhden yön menemättä sisälle omaan sänkyyni. Miksi näin? Koska tietää äidin ja isän tarkastavan tilanteen säännöllisin väliajoin ikkunasta, koska tietää olevansa omalla takapihalla ja että takaovi on jätetty auki...

Kuten vanhemmat tarkkailivat telttailun onnistumista, voimme myös ajatella Jumalan seuraavan meidän tekemisiämme. Voimme ajatella ”olen teltassa Taivaallisen Isäni takapihalla. Olen pystyttänyt telttani aivan Taivaan ikkunan alle. Tiedän Jumalan varjelevan minua”.

Pienet (ja joskus vähän isommatkin) lapset saattavat pelätä pimeää. Hämärässä huoneessa esineet saavat omituisia muotoja ja kaikki möröt ja kummitukset tulevat esiin kaapeista ja sängyn alta. Usein kuitenkin pelkkä tieto siitä, että joku toinen valvoo viereisessä huoneessa, riittää karkottamaan pelon: ”En ole yksin, äiti valvoo myös”.

Myöskään meidän Taivaallinen Isämme ei koskaan nuku. Hän valvoo ja näkee meidät joka hetki. Voimme siis turvallisin mielin aloittaa uuden päivän ja taas illan tullen käydä nukkumaan, kuten virressä sanotaan ”hän on läsnä päivän työssä rohkaisten ja auttaen, valvoo pimeimmässä yössä, hän on Isä jokaisen. Taivaan isän lähellä, jokainen on tärkeä”

Rukous:

Rakas Taivaan Isä, kiitos, että pidät meistä huolta elämämme jokaisena päivänä. Kiitos, että lähelläsi saamme olla juuri sellaisia kuin olemme, vikoinemme ja puutteinemme. Kiitos, että sinulle me jokainen olemme suuria ihmeitä. Lähetä enkelisi varjelemaan meitä jokaista matkoillamme. Aamen.

Katri Sillanpää

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Ps. 121 Herra on varjelijasi, Sananl. 5:21, Ps.91 Korkeimman suojeleminen

Musiikkia: **VK:** 501 Taivaan Isä suojan antaa; 397 Kun on turva Jumalassa. **NSV** (2005 & 2010): Isä jää meitä rakastamaan; Olet valveilla. **CD:** Pekka Sijojoki: Korkeimman suojoissa (Tunnet ihmisen tien. Psalmilauluja)

Mieti myös: Minkälainen oli sinun ensimmäinen telttailukokemuksesi? Mitä teet silloin kun pelottaa?

”Joo, olen hullu Jeesuksen...”

The Rainin biisissä Hulluutta lauletaan: ”Joo, olen hullu Jeesuksen, josta maailma sua varoittaa: siihen kyytiin ei mennä saa!”

Nyky-yhteiskunnassa vallitsee ajatus siitä, että järkevä ja vahva ihminen ei tarvitse mitään ikivanhoja satu-jumalia jumalukseen. Ihminenhan on nykyään niin viisas ja vahva, ettei tarvita Jumalaa, jonka olemassaoloa ei tieteellisesti pystytä todistamaan. Ihminen on asettanut tärkeimmiksi arvoikseen toivon, rakkauden, rauhan, vapauden, tiedon ja maallisen omaisuuden haalimisen, mutta tipauttaneet uskon kokonaan listan ulkopuolelle.

Jos tunnustat olevasi uskovasi kolmiyhteiseen Jumalaan, yhteiskunta mieltää sinut jotenkin sairaaksi, muita heikomaksi ja yhteiskuntaan kuulumattomaksi muukalaiseksi. Tämän takia kynnys tunnustautua uskovaiseksi on valtava varsinkin nuorison piirissä. Nuoret kuulevat kavereidensa juttuja, kuinka säällittäviä ja tyhmiä uskovaiset ovat, kun uskovat ”satuihin”, joten he eivät halua julistautua ystäviensä kuullen tyhmäksi, niin että mahdollisesti kaikki kaverit jättävät ryhmässä hänet ulkopuolelle.

Jeesus on kuitenkin alusta lähtien kannustanut tunnustautumaan uskovaiseksi. Matteuksen evankeliumissa Jeesus kertoo: *”Joka tunnustautuu minun omakseni ihmisten edessä, sen minäkin tunnustan omakseni Isäni edessä taivaissa. Mutta joka ihmisten edessä kieltää minut, sen minäkin kiellän Isäni edessä taivaissa.”* Matt. 10:32-33 Jeesuksen omaksi tunnustautumisen lisäksi Jeesus kehottaa ihmisiä seuraamaan itseään: *”Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Jos joku tahtoo kulkea minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua. Sillä se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka elämänsä minun tähteni kadottaa, on sen löytävä.”* Matt. 16:24-25

Hyvä on sen osa, joka elää Jeesuksen omana seuraten häntä vaikka kadottaisikin elämänsä, kaikki kaverinsa ja ystävänsä. Mutta kuinka hyvä ystävä on sellainen ihminen, joka ei pidä sinusta juuri sellaisena kuin olet. Todellinen ystävä on ystäväsi, vaikka tunnustaisit mitä. Jeesus lupaa Matteuksen evankeliumissa vielä näin: *”Ja jokainen, joka minun nimeni tähden on luopunut talostaan, veljistään tai sisaristaan, isästään, äidistään tai lapsistaan tai pelloistaan, saa satakertaisesti takaisin ja perii iankaikkisen elämän.”* Matt. 19:29

The Rainin samaisessa Hulluutta-kappaleessa lauletaan myös näin: *”Hei, tule seuraan hullujen. Puheet joutavat ei kiinnostaa, saat elää todeksi rakkautta.”*

Toivon, että myös sinä uskaltaisit päästää Jeesuksen sydämeesi ja tunnustautua pää pystyssä myös kavereittesi edessä Jeesuksen omaksi, jos joku heistä kysyy, oletko nyt sitten niitä uskovaisia. Uskon ja tiedän, että myös sinun koulussasi ja kaveripiireissasi on uskossa eläviä, isosia, seurakuntanuoria ja muita, jotka ovat mieluusti kavereitasi vaikka uskoisitkin Jeesukseen, sillä Hän ja Hänen ristinkuolemansa ovat ainoa pääsylippu iankaikkiseen elämään. Hyviä paikkoja löytää uusia kavereita ovat seurakuntasi nuortenillat, isoskoulutukset ynnä muut seurakunnan järjestämät tapahtumat. Niistä saat lisää tietoa seurakuntasi työntekijöiltä ja kotisivuilta. Lähde rohkeasti mukaan!

Oskari Järvelin

Rukous:

Isä, anna oikeat sanat.

Haluaisin kertoa ajatusistani, kiittää siunauksestasi, puhua kanssasi.

Isä, anna oikeat sanat.

Katri Korolainen, Rukouksen siiville

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: löytyy hartaustekstistä

Musiikkia: **VK:** 506 Jeesus tänne tulit meitä etsimään. **NSV** (2005 & 2010): Tänään häneen uskon. **CD:** The Rain: Hulluutta (Ellipsis), Exit: Jumalan hullut (Tänne saakka on tultu)

Mieti myös: Onko sinulla omakohtaisia kokemuksia hartauden aiheesta? Miksi uskosta puhuminen voi olla pelottavaa? Miksi se samalla voi olla myös antoisaa?

Erilaisia teitä

(Alkuun The Rain: Kuvitelmia)

Kun olin pienempi, me kävimme perheen kanssa usein ajelemassa autolla, ihan vaan huvin vuoksi ja muutenkin. Usein ajattelin, että oli olemassa niitä pelottavampia, pimeitä ja huonoja kujia tai teitä, ja niitä mukavampia, hyviä ja valoisia teitä. Ajattelin, että ne pimeät kujat oli niitä huonoja polkuja ja valoisat taas täynnä suojelusenkeleitä eli niitä valopylväitä. Mietin, että ihmisenkin pitää aina valita jompikumpi tie. Mietin myös, että joskus ihminen voi eksyä tai vaan vahingossa joutua sellaiselle pimeälle kujalle, mutta aina jostain sieltä kujan varrelta tai sen päästä näkyy valoa. Ne valot voi olla niitä ihmisiä, jotka auttaa pois sieltä pimeästä tai niitä suojelusenkeleitä, jotka johdattavat pois sieltä. Pitää vain huomata valo ja lähteä sen mukaan.

Ei ole olemassa puolivaloisia kujia. On vain niitä pimeitä tai valoisia kujia. Kumpaa sinä seuraat, on sun oma päätös. Mutta et myöskään voi kuvitella, että Jumala ei huomaisi sitä päätöstä, sillä Jumala huomaa ihan jokaisen meidän päätöksen, jokaisen ajatuksen, oli se mikä hyvänsä. Jumala huomaa ne myös, vaikka olisitkin siellä pimeällä kujalla.

Niin kuin tuossa äskeisessä laulussakin oli, ei vaan voi heittää omaa uskoa pois kun tulee pois seurakunnan jutuista. Usko on ja pysyy kunhan siitä vaan muistaa pitää kiinni niin arjessa kuin muutenkin.

Raamatussakin, Johanneksen evankeliumissa, puhutaan tiestä: Jeesus vastasi: ”Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani.”

Rukous:

Herra auta, että me voisimme pysyä sillä valoisalla polulla ja silloin kun teemme päätöksiä, osaisimme tehdä sen oikean päätöksen. Auta, että jokainen voisi löytää uskon tai että saisimme voimia uskoomme. Anna meidän muistaa, että emme itse voi alkaa muuttaa sinun sanaasi meille sopivammaksi. Amen.

Sohvi Keskitalo

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Joh. 14:1-7 Tie, totuus ja elämä, Ps. 139:23-24,

Musiikkia: NSV (2005 & 2010): Kuljeta ja johda. VK: 511 Tie valmis on. CD: The Rain: Kuvitelmia (Kiitos ja anteeksi), Exit: Anna mulle tie (Tänne saakka on tultu), Juha Tapio: Yksi tie (Tuulen valtakunta), Pekka Laukkarinen: Polkuni (Gloriaa)

Mieti myös: Oletko joskus kulkenut väärää polkuja pitkin ja joutunut eksyksiin? Miltä se tuntui? Miten selvisit takaisin kotiin? Onko aina helppoa tietää, mitä tietä pitkin pitäisi elämässä kulkea? Mitä teet, kun tuntuu, että edessä on umpikuja?

Huolehtiminen

Useimmilla meistä on jatkuvasti päällä joitain murehdittavia asioita, suuria tai vähän pienempiä. Ne saattavat tulla ajankohtaisiksi vasta aikojen päästä, mutta silti sinnikäs murehtija aloittaa huolehtimisen jo hyvissä ajoin. Itse tunnustan ainakin olevani melkein pä kroninen murehtija. Mielenpäällä tuntuu jatkuvasti olevan jokin murehdittava asia, ja jos sellaista ei satu sillä hetkellä olemaan, on se myös mahdollista kehittää lähes tyhjästä.

Usein erehdyn myös kuvittelemaan, että huolehtimisen määrä on suoraan verrannollinen asian ratkeamiseen. Ikävä kyllä lopputulos on lähes poikkeuksetta sama, ja lopulta huomaa, että ratkaisun sijaan asia on lähinnä kasvanut.

Eräs artikkeli kertoo murehtimisen vähentämisestä: Siinä kehoitetaan varaamaan päivästä esimerkiksi puoli tuntia vain murehtimista varten. Siinä ajassa ehtii käydä läpi tarvittavat asiat, mutta sen ulkopuolella ei ole lupa murehtia. Jonkin ajan kuluttua murehtiminen alkaa kyllästyttää, eikä koko tuokiota tee enää edes mieli viettää. Toinen varteenotettava vinkki murehtimiseen löytyy puolestaan Raamatusta:

”Älkää siis huolehtiko huomispäivästä, se pitää kyllä itsestään huolen. Kullekin päivälle riittävät sen omat murheet.” Matt. 6:34

Tämän kun muistaisimme ja onnistuisimme vielä sen toteuttamisessa, niin moni asia olisi varmasti paljon helpompi. Yrittämisen arvoista, vai mitä?

Rukous:

Taivaallinen Isä, auta meitä muistamaan, että Sinä huomaat pienetkin murheemme.

Kiitos, että voimme jättää sinuun käsiisi kaikki mieltämme painavat asiat, joihin emme itse pysty vaikuttamaan.

Aamen

Melina Keränen

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Matt. 6:25-34 Jumalan huolenpito, Matt. 7:7-11 Pyytäkää, niin teille annetaan, Luuk. 12:22-31(34) Jumalan huolenpito

Musiikkia: VK: 517 Herra kädelläsi; 397 Kun on turva Jumalassa. CD: Terapia: Hän pitää sinusta huolen, Miksi pitäisi (Tule&kazo)

Mieti myös: Millaisista asioista sinä kannat huolta? Oletko enemmän huolehtija vai ”antaa mennä” –tyyppi? Miltä tuntuu ajatus huolien heittämisestä Jumalalle?

Rakkaudesta...

*Kerro paimen hyvä,
mulle mitä rakkaus oikein on.
On huokauksia rakkaus, kyyneleitä...
Ja alamaisuutta ja uskoa...
Myös toiveista ja himosta on rakkaus tehty,
se ihailee, se nöyrtyy, ottaa huomioon.
Se tuntee kaien sopuisuuden, kärsivällisyyden,
myös kaiken kärsimättömyyden, kaiken puhtauden.
Se kilvoittelee vääjäämättömästi.
Kaikessa suurinta käskyä se tottelee.*

William Shakespeare, näytelmästä ”Kuten haluatte”

Rakkaus on maailman ihanimpia asioita: perhosiä vatsassa, turvallisuutta, läheisyyttä... On kuitenkin olemassa erilaisia rakkauden muotoja: äidin rakkaus, romanttinen rakkaus, veljellinen rakkaus, Jumalan rakkaus... Ihmisellä on tarve rakastaa ja tulla rakastetuksi. Kuitenkin kun me rakastamme, on meillä siihen jokin syy. Harva ihminen voi sanoa Raamatun ohjeen mukaisesti rakastavansa lähimmäistään niin kuin itseään.

Jumalan rakkaus on kuitenkin jotain aivan ainutlaatuista, erilaista. Jumala rakastaa jokaista ihmistä täysin pyyteettömästi, ilman syytä. Oikeastaan Jumalalla ei olisi mitään syytä edes rakastaa meitä, rikommehan me jatkuvasti häntä vastaan. Mutta siinä juuri onkin Jumalan rakkauden erikoisuus: Jumala rakastaa meitä ja haluaa meille kaikkea hyvää, vaikka me emme rakastaisi häntä. Jumalan suuri rakkaus on tiivistetty pienenosevankeliumiin (Joh.3:16): ”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.”

Katri Sillanpää

Rukous:
Anna Jumala, meille juuri tänään voimaa sinun voimastasi,
viisautta sinun viisaudestasi,
rauhaa sinun rauhastasi,
iloa sinun ilostasi
ja rakkautta, Herra, rakkautta sinun rakkaudestasi.

Kotien rukouskirja

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: 1.Joh: 4:7-21 Jumala on rakkaus, 1. Kor: 13 Suurin on rakkaus, Room.8:31-39 Jumalan rakkaus

Musiikkia: NSV (2005 & 2010): Rakkaus on lahja Jumalan. CD: Exit: Mitä rakkaus on (Kello käy)

Mieti myös: Mitä Jumalan rakkaus merkitsee sinulle? Miten Jumalan rakkaus näkyy sinun elämässäsi? Miten voisit jakaa Jumalan rakkautta maailmassa?

Rukous

Tätä hartautta varten tarvitset isot R-U-K-O-U-S –kirjaimet, joiden paikkoja vaihtelet muuttuvien sanojen mukaan. Keksi tilanteen mukaan menetelmä, millä saat ne näytettyä yleisöllesi; esim. magneettitaulu, paperit teipattuna esim. virsikirjoihin tai kovat pahvitelineet kirjainten taakse.

”Rukous. Oletteko koskaan ajatelleet, mitä kaikkea tuo suuri sana itse asiassa sisältääkään?

Rukous on...

SUU jolla puhua Jumalalle; voit esimerkiksi pyytää lohtua...

SURU -un ; jota saat ennemmin tai myöhemmin, sillä rukous...

OSUU aina, eli Jumala ei koskaan ole...

KUURO

Rukous on kuin...

KOURU jota pitkin vilvoittava vesi virtaa meille taivaasta

KUU valaisemassa pimeää yötä

RUSKO aamun, ihana kirkkaus ja lämpö

KURU eli suoja kylmältä viimalta karussa maassa

KORSU taistelussa pahaa vastaan

Kovinkin...

UROS tarvitsee sitä, jotta

SURKU pysyy loitolla

Rukous on...

KORU kaunis ja kallis asia

URKU jolla soittaa ilosäveltä Luojalle

Mutta ennen kaikkea rukouksen ytimenä on...

USKO

Panu Pihkala

Rukous:

Vahvista uskoamme jotta luottaisimme siihen, että rukouksemme liikuttaa sinun kättäsi.

Sinä lähetät viestintuojia, tuttuja, ystäviä, ja päivämme kutoutuu ihmeistä.

Hämmentyneinä katselemme suuria tekojasi, jotka seuraavat kahta väsyneenä ristittyä kättä, sinun puoleesi huokaistuja sanoja.

Kaikessa sinä hallitset, kaikkialla sinä kosketat elämäämme.

Katri Korolainen, kirjasta Rukouksen siiville

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Matt.6:5-14 Jeesus opettaa rukoilemaan, Matt.21:22, Fil. 4:6-7 Kehotus rukoukseen,

Musiikkia: NSV (2005 & 2010): Rukous on silta; Tuulien teitä; Siunaa koko maailmaa

Mieti myös: Milloin sinä rukoilet? Mitä rukous sinulle merkitsee? Oletko saanut rukousvastauksia?

Rukouksen lapset eivät voi joutua hukkaan

Nuori tyttö oli käymässä mummonsä luona. Mummo oli jo vanha ja välillä hieman huonomuistinen. Etenkin ihmisten nimien muistaminen oli mummolle välillä vaikeaa. Mummon sänky oli siirretty olohuoneeseen elämän helpottamiseksi. Sängyn vieressä oli yöpöytä, jossa oli lamppu, kelloradio ja paperilappu, johon oli kirjoitettu nimiä. Tyttö tarkasteli lappua; siinä oli kirjoitettuna kaikki mummon lapset puolisoineen sekä lastenlapset. Myös lastenlapsien tyttö- tai poikakaverit olivat päässeet listalle.

- Mummo, tyttö kysyi, mikä tämä lista oikein on?

Mummo kääntyi tyttöön päin ja selitti:

- Kun minä iltaisin menen nukkumaan, pyydän siunausta teille kaikille. Nimet ovat paperilla siksi, että en halua unohtaa ketään.

Tyttö mietti hetken, ja hänet valtasi suunnaton halu halata vanhaa mummoaan; maailmassa on joku, joka rukoilee puolestani joka päivä.

Aikaa kului, mummo oli saanut kutsun Taivaan kotiin, ja tyttö oli kasvanut aikuiseksi. Tyttö seisoj kastemaljan ääressä pieni vauva sylissään – häntä oli pyydetty kummiksi. Kastetilaisuuden päätteeksi pappi ojensi kaikille kummeille kummitodistukset ja muistutti kummin tehtävistä.

- Kummin tärkein tehtävä ei ole toimia lahja-automaattina vaan rukousautomaattina. Kummin tärkein tehtävä on rukoilla kummilapsensa puolesta, sillä rukouksen lapset eivät voi joutua hukkaan.

Kotiin päästyään tyttö tuijotti saamaansa kummitodistusta: ”Teidän hyvä huolenpitorne voi vaikuttaa, että kummilapsenne saa olla onnellinen tässä elämässä ja tulevassa, sillä rukouksen lapset eivät voi joutua hukkaan”. Samassa hän muisti tapauksen vuosien takaa, mummon yöpöydällä olleen lapun, jossa oli hänenkin nimensä. ”Olen tässä, koska minun puolestani on rukoiltu”, tyttö ajatteli. ”Tai vielä parempaa; puolestani rukoillaan *edelleen*. Kiitos mummo!”

Rukous:

Rakas Jumala,

kiitos, että kuulet rukouksemme.

Kiitos kaikista niistä ihmisistä, jotka rukoilevat puolestamme.

Opetä myös meitä rukoilemaan toistemme puolesta.

Kiitos, että sinun lapsinasi emme voi joutua hukkaan,

vaan sinä pidät meistä huolta elämämme jokaisena päivänä.

Aamen

Katri Sillanpää

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Ps. 116:1-2, Jaak. 5:13-18 Rukouksen voima

Musiikkia: NSV (2005 & 2010): Rukous on silta; Kuljeta ja johda. NSV (2010): Sylihisi, Jeesus rakas.

Mieti myös: Mitä tarkoittaa esirukous? Onko sinun puolestasi rukoiltu? Miltä se tuntui? Oletko kummi / haluaisitko kummiksi? Mikä on kummin tehtävä?

*Sillä sinun on valtakunta, voima ja kunnia iankaikkisesti.
Aamen.*

ELÄMÄN RAJALLISUUS

Savi

Olemme kuin savi savenalajan käsissä: jos savi murtuu tai vääntyy hänen muovatessaan astiaa, hän voi muotilla sen aina uudestaan; mutta kun se on pantu uuniin, ei ole enää mitään tehtävissä.

Joten, niin kauan kuin olemme tässä maailmassa, Jumala voi uudelleen muovata meidät, jos vain kadumme ja turvaamme hänen armoonsa: hän tekee sydämemme ja sielumme täydellisiksi; virheettömiksi ja moitteettomiksi.

Sen jälkeen kun olemme jättäneet tämän maailman, olemme menneet ikuisuuden uuniin: emme voi katua emmekä tunnustaa syntejämme ja tulla siten uudelleen muovatuiksi. Katukaamme siis kun vielä olemme tässä maailmassa, ja pitäkäämme itsemme puhtaina. Jättäkäämme itsemme Jumalan käsiin, kun meillä vielä on tilaisuus, jotta hän parantaisi ja eheyttäisi meidät.

Mutta muistakaa, katumus edellyttää vilpittömää sydäntä: meidän on oltava ehdottoman rehellisiä tunnustaessamme syntejämme ja vilpittömiä pyrkiessämme pitämään Kristuksen käskyt.

2. Clemensin kirje Korinttilaisille: 8-9

Lastenleirillä tehtiin saviastioita. Lapset saivat möykyn savea, jota he saivat työstää mielensä mukaan. Tarkoituksena oli tehdä jonkinlainen astia, muuten tyyli oli vapaa. Petteri ei ollut koskaan ollut mikään hyvä askartelija, mutta savi tuntui hänestä kivalta materiaalilta. Jos astia ei onnistunut ensimmäisellä kerralla, saattoi sen huoletta lyödä kasaan ja muokata uudelleen. Nopeimmat olivat saaneet astiansa valmiiksi jo kauan aikaa sitten, kun Petteri vielä viimeisteli omaansa. Vihdoin astia oli valmis ja vietiin isoon uuniin poltettavaksi, jotta siitä tulisi kestävä.

Seuraavana päivänä poltetut saviastiat jaettiin lapsille. Mutta voi surku! Petterin astia ei jostain syystä ollut kestänyt polttoa, vaan oli monena pienenä palasena. Petteriä harmitti; hänen kova työnsä oli mennyt aivan hukkaan! Eräs isonen huomasi Petterin ja rikki menneen astian, ja ehdotti, että he yrittäisivät korjata astian. Tuumasta toimeen: isosen avustuksella Petteri liimasi palasia toisiinsa, mutta vaikka he kuinka yrittivät, eivät kaikki palat tarttuneet kiinni. Kyyneleet alkoivat nousta Petterin silmiin ja hätäntynyt isonen katseli ympärilleen yrittäen keksiä ratkaisua särkyneeseen astiaan. Silloin hänen silmiinsä osui hyllyn reunalla oleva ilmastointiteippirulla.

- Jeesusteippi korjaa kaiken! Isonen huikkasi Petterille ja kipaisi hakemaan rullan.

Yhdessä he paikkasivat astian ja pian Petteri esitteli omaa astiaansa ylpeänä muille leiriläisille:

- Eihän se yhtä hieno ole, kuin tuo Marjan astia, mutta tämä on kuitenkin mun tekemä!

Me kaikki olemme Taivaallisen Isämme saviastioita. Joka päivä Jumala tekee uusia astioita ja muokkaa vanhoja. Joka päivä Jumala korjaa ja paikkaa meitä Jeesusteipillä. Joka päivä me saamme tuoda virheemme ja kolhumme Jumalan eteen ja joka päivä saamme uskoa ne anteeksi Jeesuksen tähden. Jumalan silmissä me emme ole paikattuja ja rikkinäisiä, vaan täydellisiä ja kauniita – kiitos Jeesuksen.

Katri Sillanpää

Rukous:

Minä olen savi; Sinä olet ruukuntekijä: tee minusta astia, niin että voin olla hyödyksi toisille.

Minä olen lanka; Sinä olet kutoja: tee minusta kangasta, niin että voin olla hyödyksi toisille.

Minä olen kivi; Sinä olet kuvanveistäjä: tee minusta veistos, niin että voin olla iloksi toisille.

Minä olen huilu; puhalla Sinä minuun henkesi, niin että musiikista on toisille iloa.

Minä olen luotu; Sinä Jeesus Kristus: Tee minut uudeksi ihmiseksi, niin että voin olla hyödyksi ja iloksi.

Jonhson Gnanabaranam, Kotien rukouskirja

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Room.10:10, 1.Kor.16:13-14

Musiikkia: CD: Jippu: Saviruukku (Tilkkutäkki 2), Terapia: Vanhat kuviot (Uusi levy)

Mieti myös: Usein sanotaan, että ehtiihän sitä uskoa Jumalaan sitten kun on vanha. Mitä mieltä sinä olet?

Sudenkorento ja iilimato

Elelipä kerran eräässä lammikossa sudenkorenon toukka ja iilimato. Sudenkorenon toukka tunsu vastustamatonta halua uida lammen pintaan haukkaamaan ilmaa. Iilimato ei ymmärtänyt sitä vaan sanoi:

- Olisiko minunkin muka päästävä hengittämään sitä, mitä sinä kutsut taivaan ilmaksi?

Toukka vastasi:

- Minä kaipaen kovasti ylös. Minä yritinkin kerran kurkistella, mitä vedenpinna yläpuolella oikein on. Näin kirkkaan paisteen, ja kummallisia varjoja pujahteli ohitseni, mutta silmiäni ei varmaan ole tarkoitettu katselemaan maailmaa lammikko yläpuolella. Haluaisin kuitenkin mielelläni tietää siitä enemmän.

Iilimato meni naurusta kippuraan:

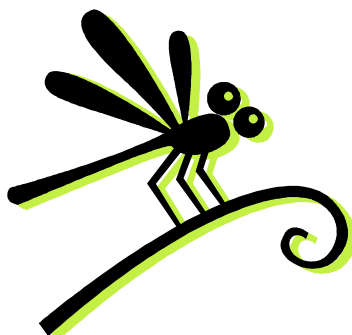
- Voi sinun mielikuvitustasi! Sinähän luulet, että lätäkkömmä yläpuolella on olemassa jotain muuta. Jätä sellaiset hulluttelut. Minä olen maailmaa kokenut mies. Usko minua, kun sanon, että olen uinut koko lätäköön päästä päähän. Tämä lätäkkö on maailma ja maailma on lätäkkö, eikä sen ulkopuolella ole yhtään mitään.

- Minähän näin valoja ja varjoja, sanoi sudenkorenon toukka kainosti.

- Houretta! Todellista on vain se, minkä tunnen itsessäni ja mihin voin koskea, vastasi iilimato.

Eipä kestänyt kauaakaan, kun toukka sukelsi vedestä, sille kasvoi siivet, kultainen auringonpaiste ja taivaan sini ympäröivät sen joka puolelta, ja välkkyvin siivin se liiteli mitättömän lätäköön yläpuolella.

Trad. Kirjasta Kerron sinulle tarinan 2.

Kuolema

Läheisin ihmisen kuolema pysäyttää aina. Äkillinen kuolema pysäyttää usein vieläkin rajummin. Se pysäyttää meidät miettimään, miten hiuskarvan varassa elämämme onkaan. Hän, joka vasta oli vierellä, on nyt pois. Ja häntä, joka vasta oli tässä, emme enää koskaan näe. Rakkaan ihmisen muisteleminen itkettää; luopuminen tekee kipeää. Mutta jos säilytät muistot mukanas, huomaat, että jonain päivänä ne ovatkin rikkautena elämässäsi.

Kun kuolema tulee lähelle, mietimme monesti myös omaa katoavaisuuttamme. Minäkin kuolen joskus. Kuoleeko joku ystäväni tai joku perheestäni? Ne ajatukset saattavat pelottaakin.

Kuolemaa – tai elämää ei kuitenkaan tarvitse, eikä kannata pelätä. Meillä on Jumala, jonka kämmenellä saamme levätä. Hän tuntee meidät, hänelle voimme kertoa pelkomme ja huolestamme. Meillä on Jumala, joka antaa lahjana meille jokaisen uuden päivän. Elämä on tässä ja nyt. Huomisesta emme tiedä. Siksi vain tällä hetkellä on merkitystä. Monen asian arvon ymmärtää usein vasta silloin, kun sen menettää. Jokainen päivä on lahja. Ja jokainen ystävä ja läheinen ihminen on meille lahja.

Joskus kuolema tuntuu epärealistiselta. Varsinkin, jos kyseessä on nuori ihminen. Niin moni asia jäi kesken, niin moni asia jäi tekemättä, niin moni asia saavuttamatta. Elämä on keskeneräistä. Mutta Jumala ei jätä kesken. Hän on määrännyt päiviemme määrän, jo ennen kuin itse olimme eläneet päiväkkään. Ei elämän päivien arvoa mitata niiden määrässä. Joskus olen kuullut ajatuksen hyvän elämän mittarista. Siinä mittarissa arvokkaana ei pidetäkään sitä, mitä elämän aikana ehdit ja pystyt saavuttamaan, vaan sitä, montako ihmistä on aikanaan kantamassa sinun arkkuasi.

Jumala on hyvä Isä ja hyvän Isän rakkaus kestää, vaikka kapinoimme, epäilemme ja syytämme. Hän ei hylkää meitä. Älä sinäkään hylkää Jumalaa. Tässä elämässä kaikki muu on katoavaa, mutta Jumala on ikuinen. Jumalan armo on ainut asia, joka on ja pysyy. Se kestää, ja kantaa meidät uuteen elämään, kun maallinen elämämme kerran päättyy.

Maria Matilainen

Rukous:

Rakas Jumala,
auta meitä muistamaan päivittäin,
että aikamme on rajallinen,
olemme täällä maan päällä vain käymässä.
Anna meille vahva toivo jälleennäkemisestä
rakkaidemme kanssa - Sinun kirkkaudessasi.

Anna kaikkiin perheisiin rakkautta ja iloa
jonka varassa on mahdollista jaksaa silloinkin,
kun maailma myrskyää
ja pelko peittää toivon valon.
Aamen.

SLS, rukousarkisto 6.9.2010

Raamatunkohtia aiheeseen liittyen: Jes. 65:17-25, Ps.23,

Musiikkia: **VK:** 517 Herran kädelläsi. **NSV** (2005 & 2010): Martin Luther Kingin laulu; Käy, Herra, meitä siunamaan. **NSV** (2010): Mitähän puuhaavat taivaassa nyt? **CD: U2:** Where the streets have no name (The Joshua tree, The best of 1990-2000)

Mieti myös: Oletko ollut koskaan hautajaisissa? Miltä kuoleman ajattelu tuntuu? Pelkäätkö kuolemaa? Millaisena toivot ihmisten muistavan sinut?

Taivas ja helvetti

Mies keskusteli Jumalan kanssa taivaasta ja helvetistä. Jumala sanoi miehelle:

- *Tule, näytän sinulle helvetin.*

He menivät huoneeseen, jossa joukko ihmisiä istui suuren ruokapadan ääressä. He kaikki olivat nääntyneitä, epätoivoisia ja nälissään. Mies ihmetteli hetken, mutta huomasi sitten, että jokaisen huoneessa olijan kädet olivat jäykistyneet suoriksi eteen. He kyllä saivat ruokaa käsiinsä padasta, mutta eivät saaneet sitä suuhunsa. Kärsimys oli suuri.

- *Tule, näytän sinulle nyt taivaan, Jumala sanoi hetken kuluttua.*

He menivät toiseen huoneeseen, joka oli täysin samanlainen kuin ensimmäinenkin huone; suuri ruokapata ja ihmisiä, joiden kädet olivat jäykistyneet suoriksi eteen. Toisin kuin helvetissä, tässä huoneessa kaikki olivat onnellisia ja kylläisiä.

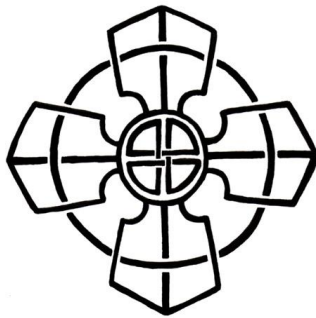
- *En ymmärrä, mies sanoi. Miksi täällä olevat ovat onnellisia ja ravittuja, mutta toisessa huoneessa olijat kärsivät?*

Nämähän ovat ihan samanlaisia huoneita.

Jumala hymyili.

- *Niin, se on hyvin yksinkertaista, Hän sanoi. Täällä ihmiset ruokkivat toisiaan.*

Trad. Muokannut Katri Sillanpää

RUKOUKSIA

Herran rukous

Isä meidän, joka olet taivaissa.
 Pyhitetty olkoon sinun nimesi.
 Tulkoon sinun valtakuntasi.
 Tapahtukoon sinun tahtosi, myös maanpäällä niin
 kuin taivaissa.
 Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen
 leipämme.
 Ja anna meille meidän syntimme anteeksi,
 niin kuin mekin anteeksi annamme niille, jotka
 ovat meitä vastaan rikkoneet.
 Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä mei-
 dät pahasta.
 Sillä sinun valtakunta ja voima ja kunnia iankaikki-
 sestä. Aamen.

Rauhan rukous

Kaikkivaltias Jumala,
 jolta kaikki pyhyys,
 oikeus ja hurskaat teot tulevat.
 Anna palvelijoillesi se rauha,
 jota maailma ei voi antaa.
 Suo, että sydämemme olisivat aina sinun
 käskyillesi kuuliaiset. Varjele meitä niin,
 että sodan uhka pysyisi koko elinaikamme
 kaukana ja saisimme aina elää sinun
 huomassasi rauhassa ja sovussa.
 Sinun rakkaan Poikasi Jeesuksen Kristuksen,
 meidän Herramme kautta. Aamen.

Mikael Agricola

Pyhän Birgitan rukous

Herra osoita minulle tie ja tee minut halukkaaksi
 sitä vaeltamaan.
 Uskallettua on viipyä, ja vaarallista on jatkaa mat-
 kaa.
 Täytä siis minun ikävöimiseni ja osoita minulle tie.

Pyhä Birgitta

Suunnitelmia ja seikkailuja

Tein taas laskelmia.
 Suunnittelin, pähkäilin, puntaroin.
 Jos menee näin,
 sitten tapahtuu noin,
 jos taas näin,
 sitten noin.
 Aikoja ja tapahtumia,
 ihmisiä ja paikkoja
 oli mielessäni.
 Sitten Sinä Herra pysäytit.
 Eivät minun suunnitelmani,
 vaan Sinun.
 Eivät minun laskelmani,
 vaan Sinun seikkailusi.
 Kiitos niistä molemmista,
 kiitos suunnitelmistasi ja seikkailuistasi.
 Kiitos hyvästä tahdostasi minua kohtaan.
 Kiitos, että saan jäädä käsiisi,
 aivan kokonaan.
 Jeesuksen nimessä,
 aamen.

SLS, rukousarkisto 9.9.2010

Rakas Herra,
 anna minulle iloinen mieli,
 että meillä olisi tosi hauskaa.
 Sillä tämäkin kaikki on sinun lahjaasi,
 joka ei tulisi itsestään,
 ellet sinä sitä antaisi.
 Siksi pyydän Kristuksen tähden,
 anna minulle iloinen mieli,
 anna puhdas ilo,
 että olisin tänään ystäväni seurassa
 hyvällä tuulella,
 syntiä tekemättä.

Martti Luther

Iltarukouksia

Levolle lasken, Luojaani, armias ole suojani.
Jos sijailtain en nousisi, taivaaseen ota tykösi.

Päivän touhut taakse jää, minua jo väsyttää.
Kiitos, että nukkumaan peiton alle mennä saan.
Hyvää yötä, Jumala!
Siunaa meitä kaikkia.

Lutherin iltarukous

Kiitän sinua, taivaallinen Isäni,
Jeesuksen Kristuksen, rakkaan Poikasi kautta,
kun olet tänäänkin armollisesti suojellut minua.
Rukoilen sinua:
Anna minulle kaikki syntini anteeksi,
kaikki, mitä olen tehnyt väärin.
Varjele minua tänäkin yönä.
Minä annan itseni,
ruumiini ja sieluni, ja kaiken sinun käsiisi.
Pyhä enkelisi olkoon kanssani,
ettei paha vihollinen saisi mitään valtaa minuun.

Martti Luther

Yöveisu

Sinun rauhaasi, Herra, me rukoilemme.
Sinun rauhasi, Kristus, olkoon
mielessämme, ettemme pelkäisi yön
vaaroja vaan valvoisimme aina tahtoasi
täyttäen ja käskysi mielessä pitäen.
Rauhassa menen levolle ja nukahdan.
Sinä Herra, sinä yksin olet minun suojani,
minä saan elää turvassa.

Mikael Agricola

Aamurukouksia

Lutherin aamurukous

Kiitän sinua, taivaallinen Isäni,
Jeesuksen Kristuksen, rakkaan Poikasi kautta,
että viime yönä varjelit minua
kaikesta pahasta ja vaarasta.
Rukoilen sinua,
että varjelisit minua tänäänkin
synnistä ja kaikesta pahasta,
niin että kaikki mitä teen,
koko elämäni, olisi sitä mitä tahdot.
Minä annan itseni,
ruumiini ja sieluni, ja kaiken sinun käsiisi.
Pyhä enkelisi olkoon kanssani,
ettei paha vihollinen saisi mitään valtaa minuun.

Martti Luther

Agricolan aamurukous

Kaikkivaltias Herra Jumala, joka olet
suonut meidän aloittaa tämän päivän.
Varjele meitä voimallasi, ettemme
horjahtaisi tänään mihinkään syntiin, vaan
että kaikki ajatuksemme, puheemme ja työmme
noudattaisivat sinun vanhurskasta tahtoasi.
Sinun rakkaan Poikasi Jeesuksen Kristuksen,
meidän Herramme kautta. Aamen.

Mikael Agricola

Siunauksia

Herran siunaus

Herra siunatkoon teitä ja varjeltkoon teitä.
Herra kirkastakoon kasvonsa teille ja olkoon teille armollinen.
Herra kääntäköön kasvonsa teidän puoleenne ja antakoon teille rauhan.
Isän ja Pojan ja Pyhän hengen nimeen. Amen.

Suojeltkoon sinua turvallinen Jumala,
joka tuntee pelkosi ja uhkasi ja tahtoo sinua niiden toteutumiselta varjella.
Rohkaskoon sinua toivon ja ilon Jumala,
joka tuo sisällön elämäsi: tähän päivään ja tulevaisuuteen.
Siunatkoon sinua ja tämän alkaneen päiväsi rakkauden Jumala, joka näkee sinut ja tuntee sinut ja rakastaa sinua enemmän kuin kukaan muu.
Siunatkoon sinua ja kaikkia rakkaitasi kaikkivaltias Jumala, Isä, Poika ja Pyhä Henki. Amen.

Elämän makuinen messu

Meidän herramme Jeesuksen Kristuksen armo,
Isän Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus
olkoon sinun kanssasi nyt ja aina.

Nouskoon tie kohtaamaan sinut.
Olkoon tuuli aina sinulle myötäinen.
Paistakoon aurinko lämpimästi kasvoillesi
ja langetkoon pelloillesi pehmeä sade.
Ja siihen asti, että tapaamme taas,
pitäköön Jumala sinua lempeästi kämmenellään.

Vanha kelttiläinen siunaus, Kirjasta
kerron sinulle tarinan 3.

IHAN OMAT JUTUT JA HARTAUDET

Lähteet

Elämän makuinen messu. 2008. Hoivisto, J. & Mäkinen, A. (toim.) Helsinki: LK-kirjat.

Hartaustekstejä. Partiolippukunta Paraisten Merikotkien kotisivut. <http://www.lpk.partio.fi/v-sp/pameko/hartaustxt.htm>

Hartauksia PTK ry:n vuosittaisista kerho-ohjelmistoista.
<http://www.ohjaaja.net/kerhonohjaajanetti/hartaudet.html>.

Ihan sama. Eilen, tänään ja ikuisesti. Opettajan opas. 2010. Koivisto J., Paalanen, H. & Siukonen, A. Helsinki: LK-kirjat

Jukka Nevalan rukoukset kirjasta: Vihreä rukouskirja. 2007. Nevala, J. Hämeenlinna: Kustannus Oy Arkki

Jumala yövuorossa. 1997. Mehl, R. Suomentanut Pekka Nieminen. Juva: WSOY.

Katri Korolaisen rukoukset kirjasta: Rukouksen siiville. Nuorten rukouskirja. 2004. Kaskinen, K-M. & Korolainen, K. Helsinki: Kirjapaja Oy

Kalevi Lehtinen. Pieniä ihmeitä – Terhin blogi. <http://terhip.vuodatus.net/blog/archive?&y=2008&m=01>

Kerron sinulle tarinan. Tarinoita rippikoulu- ja nuorisotyöhön. 2004. Pruuki, H. (toim.) 2. painos. Helsinki: LK-kirjat

Kerron sinulle tarinan 2. 2005. Pruuki, H. (toim.) Helsinki: LK-kirjat

Kerron sinulle tarinan 3. 2009. Pruuki, H. (toim.) Helsinki: LK-kirjat

Kotien rukouskirja. 2002. Virtanen, K. (toim.) Uusitun laitoksen 1.painos.Helsinki: Lasten keskus

Kuten haluatte. 2010 Shakespeare, W. Suomentanut Kirsti Simonsuuri. Helsinki: WSOY

Martti Lutherin rukoukset: Suomen evankelis-luterilainen kirkko. Rukouksia.
<http://www.evl.fi/kappeli/rukous/aamu.html>, <http://www.evl.fi/kappeli/rukous/ilta.html>

Meitä varten. Virikkeitä rippikouluun. 1990. Virtanen, K. (toim.) Helsinki: Lasten keskus

Mikael Agricolan rukoukset kirjasta: Jumalan aijnoan olcohon kijtös – Rukouksia Agricolan Rukouskirjasta. 2007. Rukoukset nykysuomeksi toimittanut Juhani Holma. Kirkkohallitus.

NSV 2005 = Nuoren seurakunnan veisukirja 2005. 2008. Laakso, M. & Nyman, P. 8.laitos, 4.painos. Helsinki: Nuorten keskus ry ja Lasten keskus Oy

NSV 2010 = Nuoren seurakunnan veisukirja 2010. Perttilä, M. 9.laitos. Helsinki: LK-kirjat

Panu Pihkala. Osin humoristinen hartaus rukouksesta kirjaintaulujen avulla.
http://www.jumis.fi/index.php?option=com_content&view=article&id=80:osin-humoristinen-hartaus-rukouksesta-kirjaintaulujen-avulla&catid=40:muut-teemat&Itemid=68

Piia Kanninen Anttila. Leppävaaran seurakunnan lapset ja nuoret. <http://www.lenu.fi/nuoret/hartaudet>

Pyhän Birgitan rukous: Suomen evankelis-luterilainen kirkko. Rukouksia.
<http://www.evl.fi/kappeli/rukous/birgitta.html>.

SLS-rukousarkisto= Suomen lähetysseuran rukousarkisto.
http://www.mission.fi/osallistu/sana_ja_rukous/paivan_rukous/rukousarkisto/

Suomen evankelisluterilaisen kirkon Kirkkokäsikirja I-II

Yhteisvastuun virikevihko 2004. <http://www.yhteisvastuu.fi/pdf/Seurakuntamateriaali2004nettiin.pdf>.

Kiitokset myös Oskarille Järvelinille, Sohvi Keskitalolle, Melina Keräselle, Maria Matilaiselle ja Matti Jakkulalle hartauksista.

Musiikit

Apulanta: Hiekka (2002)
 Bass'n Helen: Futu (1998)
 Bass'n Helen: Valo (1996)
 Black eyed peas: Elephunk (2003)
 Exit: Kello käy (1990)
 Exit: Pellavaa ja purppuraa (1997)
 Exit: Tänne saakka on tultu (1994)
 HB: Enne (2006)
 Juha Tapio: Tuulen valtakunta (1999)
 Kapteeni Ä-ni: Parhaat (2002)
 Michael Jackson: Dangerous (1991)
 Michael Jackson: HIStory (1995)
 Mikko Kuustonen: 30 unohtumatonta laulua (2006)
 Terapia: Tule & kazo (1993)
 Terapia: Täällä taas (1994)
 Terapia: Uusi levy (1995)
 The Rain: Ellipsis (2005)
 The Rain: Yhtä kuin voitto (2008)
 The Rain: Kiitos ja anteeksi (1999)
 The Road: Tarttuvaa tautia (1991)
 Tilkkutäkki 2 (2006)
 U2: The Joshua tree (1987)
 U2: The best of 1990-2000 (2002)
 Olli Helenius: Kulkea kuin vapaa (2009)
 Pater Noster: Kokoelmalevy (2007)
 Pave Maijanen (Mistakes): Pidä Huolta (1981)
 Pekka Laukkarinen: Gloriaa (2009)
 Pekka Simojoki: Puolimatkan majatalo (2000)
 Pekka Simojoki: Tunnet ihmisen tien. Psalmilauluja (1998)